PRINT POST APPROVED PP318852/00020

NOVEMBER - DECEMBER 2008

Misli Thoughts

LETO - YEAR 57
ŠTEVILKA - NUMBER 6

http://www.glasslovenije.com.au

Bogu hvala

Misli November - december 2008

VSEBINA

Prijetni so spomini na trude minile ...3
Božično voščilo slovenskih škofov....4
Naj vam nikoli ne zmanjka upanja ... 5
Sodelovanje, solidarnost
in razumevanje.....6
Sv. Ciril in Metod Melbourne 7
Tu je naš dom, tu smo doma 11
Sveti Rafael Sydney 16
Slovensko Društvo Sydney.....21
50 let delovanja društva Tivoli 22
V Newcastlu je umrl Ivan Klopčič.....24
Srebrni jubilej v Wollongongu 25
Iz kluba Triglav Panthers 26
Iz Kraljičine dežele - QLD 30
Sveta družina Adelaide 31
Matica pokojnih 2008 34
Melbourne - Odšli so 37
Pokojna mati 38
Osvobojeni gradimo 38
Spomini na čas gradnje v Kew 39
Izpod Triglava 40
Sled Slovenije v avstralski vojski....42
Neskončna pot proti vrhu sveta 43
Vaši darovi 47
Popotni utrinki 48
Oglasi 49
Baragova knjižnica 50
Nepozabno romanje 51
Sporočila fotografij 54

BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2009!

Prijetni so spomini na trude minile

Prijetni so spomini na trude minile, bi lahko rekli letos že večkrat, še to toliko bolj pa sedaj po obhajanju jubilejev vseh slovenskih cerkva v Avstraliji in ob bližajočem se prehodu leta 2008 v novo leto 2009. Smo namreč že v adventnem času in na adventnem vencu bodo kmalu zagorele vse štiri sveče ter nas uvedle v sveti večer ter praznovanje rojstva Jezusovega.

Letošnje leto je, bi lahko pritrdili patru Darku v teh Mislih, sveto leto 2008 z tako mnogimi milostmi za Avstralce, še posebej pa za avstralske Slovence. Vse leto smo se poglabljali v svetih odrešenjskih skrivnostih, ko smo se nedeljo za nedeljo zbirali k skupnemu obhajanju svete daritve. Sledila je priprava na Svetovni dan mladih, romanje križa in Marijine podobe ter samo praznovanje tega, še prej pa dnevi po škofijah. V juliju 2008 smo imeli v Avstraliji pol milijona mladih kristjanov z vsega sveta, 110 tudi iz Slovenije z duhovniki in škofom dr. Petrom Štumpfom. Veličastni dnevi, obžarjeni z močjo Duha in navzočnostjo svetega očeta Benedikta XVI. In sedaj, malo pred koncem leta, še ta čudovit praznični čas jubilejev v Melbournu, Sydneyu, Wollongongu in Adelaidi. Jubileje pa so pred kratkim obhajali tudi v Newcastlu (50 let društva Tivoli) in v Perthu (30 let Slovenskega društva Perth). Moramo si čestitati!

Kri ni voda, je pregovor, ki ga v taki ali drugačni obliki poznajo vsi narodi. Vse, kar je bilo narejeno, je bilo narejeno z veliko in odločno voljo, v zavezi, ki jo je povzel naš največji pisatelj Ivan Cankar v stavek: »Zakaj ljubezen je ena sama, in v en sam utrip srca je stisnjeno vse: Mati, domovina, Bog.« To troje je neločljiva in najmočnejša celota človekovega duha, duše, telesa, uma in srca!

Praznovanje jubilejev ni bil le spomin, ampak tudi ustvarjanje novega, v prihodnost zazrtega. Nova slovenska kapelica na griču Ta Pinu v Bacchus Marshu je novo Božje in slovensko znamenje, ki bo še dolgo govorilo množici narodov, ki se v veri združuje že na tem kontinentu in tem svetu ter raste v eno Božje ljudstvo. Pripravlja se že gradnja nove slovenske kapelice, ki jo bodo rojaki Queenslanda postavili v dolini Marian Valley. V Penrose Park, na pol poti med Sydneyem in Canberro, že nekaj let romajo rojaki iz NSW in ACT, kjer so pozidali slovensko kapelico.

V svetovni metropoli kopanja opalov, v Coober Pedyju, kraljuje v podzemni cerkvi že od leta 1991 podoba brezjanske Marije Pomagaj. Slovensko društvo Sydney ima na svoji zemlji kapelico, Slovensko društvo Melbourne prav tako in tako je na Slovenskem društvu Jadran, na Slovenskem društvu St. Albans je letos škof dr. Peter Štumpf blagoslovil novo kapelico lurške Matere Božje. Že dolgo imajo kapelico na Slovenskem društvu Planinka v Cornubiji v bližini Brisbana. Slovenski klub Planica v Wollongongu ima celo svojo cerkev! Nekatera društva imajo kipe ali spominska obeležja velikanov slovenskega duha. Pri nekaterih slovenskih občestvih (v Hobartu na Tasmaniji, v Perthu in v Brisbanu) imajo bandere Marije Pomagaj. Naj še naprej iz roda v rod duh išče pot, kot je zapel pesnik Oton Župančič.
Ob prihodu v Melbourne sta koprski škof msgr. Metod Pirih ter provincial slovenskih frančiškanov dr. Viktor Papež po sprejemu na letališču v sredo, 12. novembra 2008, najprej šla pomolit na pokopališče Keilor h grobu pokojnega patra Bazilija, potem pa sta se odzvala prijaznemu povabilu Slovenskega društva Jadran ter po sprejemu na njihovem vrtu posadila drevesi. Tudi sam sem tam posadil drevesce. Hvala! Naj bo ta gesta znamenje za novo rast, kajti vsi sadovi prihodnosti so skriti v semenih sedanjosti.
Tako naj tudi bližajoči se božični prazniki prinesejo novo svetlobo, novo moč in radost življenja vsem, ki imate pripravljeno srce. Naj nas vsemogočna ročica Novorojenega blagoslovi za nove napore in nove izzive, ki jih bo prineslo novo leto Gospodovo 2009. Bog živi! ***pater Ciril***

BOŽIČNO VOŠČILO SLOVENSKIH ŠKOFOV

Bogoslužje božičnega praznika je vabilo k veselju. »Ne bojte se, glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Kristus Gospod« (Lk 2,10-11), je rekel angel pastirjem.
Tudi mesijanski spev preroka Izaija naznanja osvoboditev iz sužnosti, od zunanjih in notranjih zatiralcev. Izraelsko ljudstvo je hodilo v temi, bivalo je v deželi smrtne sence in potem zagledalo veliko luč (prim. Iz 9,1-3).
Sprašujemo se, kje so znamenja Božje navzočnosti med nami danes in kje je še veselje. Ali v Cerkvi ne izgovarjamo le preveč lepih besed, medtem ko so življenje in dejstva drugačna? Kje so torej znamenja veselja ob božiču? Tega ni lahko razložiti. Skrivnost božičnega praznika je v umevanju, da se svet ni bistveno spremenil, kar zadeva zunanje dogodke: še vedno jočemo, zbolimo, se počutimo dobro ali slabo, se borimo, zmagujemo, izgubljamo, umiramo… Življenje gre naprej, kakor je šlo pred Jezusovim rojstvom. Kljub temu pa za tistega, ki sprejme božično sporočilo, da se je rodil, da je prišel med nas Odrešenik sveta, življenje spremeni in dobi novo vsebino. Zgodi se isto kot pri matematiki: namesto negativnega predznaka damo pred število pozitiven predznak, namesto minusa damo plus. Število je videti nespremenjeno, v resnici pa se v celoti spremeni.

Ko Kristusa sprejmemo v svoje srce, Jezus spremeni naše življenje, zgodovino in večnost. Vse je novo, vse pridobi smisel, vsaka bolečina je napolnjena z upanjem, veselje postane sproščeno in umirjeno, vsako delo postane nekaj, kar prej ali slej rodi uspehe. Božič nas mora prevzeti na osebni, verski in družbeni ravni. Živeti je treba trezno in pravično, biti odprt za druge in skrbeti za oblikovanje svoje osebnosti. V tem smislu je božič zares vesel dogodek, kakor nam ga predstavlja Sveto pismo in bogoslužje božičnega praznika.

Vsem vam, dragi bratje in sestre, ki zajemate iz lepote in veselja božičnega praznovanja, še posebej našim družinam, bolnim, ostarelim in osamljenim ter našim rojakom po svetu, škofje želimo Kristusovega miru in poguma. Svoje voščilo izrekamo tudi pravoslavnim in evangeličanskim bratom ter vsem ljudem dobre volje.

Naj nas beseda rešitve, izrečena v novorojenem Detetu, spremlja vsak trenutek našega življenja! ***Vaši škofje***

NAJ VAM NIKOLI NE ZMANJKA UPANJA

Besede škofa msgr. Metoda Piriha ob slovesu

KMALU po osamosvojitvi Slovenije, v drugi polovici avgusta in prvi polovici septembra 1991, sem bil prvič v Avstraliji. Potoval sem skupaj s p. Cirilom. Vesel sem, da sem lahko zopet med vami. Vse vaše duhovne voditelje in vse vas, dragi rojaki, prav prisrčno pozdravljam. Ob obletnicah, ki jih letos praznujejo vaše cerkve, vam v imenu slovenskih škofov iskreno čestitam in vam izražam najboljše želje za prihodnost. Za veliko delo, ki ste ga opravili v teh letih, se vam prisrčno zahvaljujem.

Skupnosti, ki se že toliko let zbirajo v teh cerkvah, so znamenje živosti Slovencev tukaj, obenem pa spomenik vernosti, sloge, pridnosti in požrtvovalnosti Slovencev v Avstraliji. Naj Gospod da živim svojo pomoč in varstvo, rajnim pa večno srečo pri sebi!

V teh sedemnajstih letih, odkar sem bil prvič med vami, se je marsikaj spremenilo. Vsi smo se postarali. Veliko vernih in zavednih Slovencev je odšlo v večnost, mlajši pa niso tako močni v veri in narodni zavesti. Mnogi otroci in mladi so iz mešanih družin, kjer je eden od staršev slovenskega rodu, drugi pa kake druge narodnosti ali vere. Vse to je treba vedeti in upoštevati.

Povsod, kjer sem bil, se je zbralo veliko ljudi. Res pa je, da je manj otrok in mladih. Težko je dajati konkretne nasvete, kako delati naprej.

Bodite zelo hvaležni, da imate v svoji sredi slovenske duhovnike, ki so vam na voljo v verskih in tudi v drugih zadevah. Duhovniki naj skupaj s svojimi sodelavci, zlasti s člani pastoralnih svetov in v skladu z navodili tukajšnjih krajevnih Cerkva načrtujejo, izvajajo in preverjajo svoje delo. Brez sodelovanja laikov je danes nemogoče opravljati dušnopastirsko delo. Laiki so v moči svojega krsta in birme naravnost od Kristusa poklicani k sodelovanju in delu v različnih cerkvenih službah. Spodbujam vas, da radi prihajate k slovenskim mašam, kjer boste poglabljali svojo vero in istočasno krepili svojo narodno zavest. **»Prihodnost bodo imeli tisti, ki bodo imeli nagibe za življenje in upanje« (GS 31). Dragi rojaki, naj vam nikoli ne zmanjka upanja!**

Vsem voščim blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto 2009!
Naj vam novorojeni Odrešenik sveta natrosi polno prgišče svojih darov, da jih boste mogli skozi vse novo leto razdajati med druge. Z ljubim Sinom vas blagoslovi Devica Marija!
Vse duhovnike in vas, dragi rojaki, prisrčno in hvaležno pozdravljam! ***Msgr. Metod Pirih, koprski škof***

Sodelovanje, solidarnost in razumevanje

Dragi sobratje frančiškani, dragi Slovenci v Avstraliji,
od 3. do 26. novembra 2008 sem skupaj s koprskim škofom msgr. Metodom Pirihom obiskal svoje sobrate frančiškane, ki delujejo kot duhovniki v treh pastoralnih središčih za Slovence v Avstraliji, in sicer v Sydneyu, ki letos praznuje 35 let blagoslovitve cerkve sv. Rafaela, v Melbournu, ki letos obhaja 40 letnico blagoslovitve cerkve sv. bratov Cirila in Metoda, in v Adelaidi, ki letos slavi srebrni jubilej, to je 25 let blagoslovitve cerkve Sv. družine. Seveda pa je bil moj obisk namenjen tudi vam, dragi rojaki, ki ste v tej daljni in lepi deželi našli novo domovino, si zgradili lepe domove, se vživeli v novo kulturno in družbeno okolje in si s poštenim delom služite vsakdanji kruh. Kljub oddaljenosti pa niste pozabili svoje prvotne domovine Slovenije, ki ste jo zapustili iz najrazličnejših vzrokov, in jo nosite v srcih in lepih željah. Ljubezen in spoštovanje do vsega, kar nas odlikuje kot Slovence, po svoji močeh želite prenesti tudi na prihodnje rodove.

Srečanja s sobrati frančiškani in z vami so bila še posebej zanimiva, saj sem se v pogovoru z vami in sobrati prepričal o nenadomestljivem pastoralnem delu, o duhovnem in kulturnem poslanstvu, ki ga sobratje frančiškani opravljajo tukaj v Avstraliji z vašim sodelovanjem in pomočjo. **Tega vašega sodelovanja, solidarnosti in razumevanja sem še posebno vesel in se vsakomur prav lepo zahvaljujem.** Prav tako se iskreno zahvaljujem najožjim sodelavcem in svetovalcem vaših dušnih pastirjev in vas spodbujam, da bi še naprej ostali medsebojno povezani v skupni odgovornosti za naše prihodnje generacije. Naj bo vsem nam globoko zapisana misel blaženega Antona Martina Slomška, ki pravi: Sveta vera bodi vam luč, materni jezik pa ključ do zveličavne narodne omike.

Frančiškanom p. Valerijanu Jenku in p. Darku Žnidaršiču v Sydneyu, mag. p. Cirilu A. Božiču v Melbournu in p. Janezu Tretjaku v Adelaidi in vsem vam, dragi rojaki, se iskreno in prisrčno zahvaljujem za vso pozornost, naklonjenost in prijazno domačnost, ki sem jo bil deležen v tako obilni meri v času mojega kratkega obiska med vami. Zame so bili to izredno lepi dnevi in srečanja z vami, polni prijetnih presenečenj in iskrene pozornosti. Želim vam zadovoljstva, zdravja, razumevanja in Božjega varstva. Ker pa se bližajo tudi lepi božični prazniki, vam želim za te praznike vse dobro. **Naj božični mir betlehemske noči obišče vaša družinska ognjišča in jih osrečuje skozi vse prihodnje leto 2009.**

Vse prav lepo pozdravljam.

Hvaležni dr. p. Viktor Papež,
provincialni minister slovenskih frančiškanov.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE OBVEŠČA O KONZULARNIH URAH

JANUAR 2009:

ADELAIDE: v nedeljo, 11. januarja 2009, od 11.30 do 13.00 ure pri verskem in kulturnem središču Sv. Družine (Holy Family Slovenian Mission), 51 Young Avenue, West Hindmarsh SA 5007 in v nedeljo, 11. januarja 2009, od 14.00 do 16.00 ure v Slovenskem klubu Adelaide (Slovenian Club Adelaide Inc.) 11 LaSalle Street, Dudley Park SA 5008.

MELBOURNE: v ponedeljek, 12. januarja 2009, od 13.00 do 17.00 ure pri verskem središču sv. Cirila in Metoda (Sts. Cyril & Methodius Slovenian Mission), Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101.

SYDNEY: v petek, 16. januarja 2009, od 14.00 do 17.00 ure pri verskem središču sv. Rafaela (St. Raphaels Slovenian Mission), 313 Merrylands Road, Merrylands NSW 2160.

FEBRUAR 2009:

MELBOURNE: v ponedeljek, 9. februarja 2009, od 13.00 do 17.00 ure pri verskem središču sv. Cirila in Metoda, Kew.

SYDNEY: v petek, 13. februarja 2009, od 14.00 do 17.00 ure pri verskem središču sv. Rafaela, Merrylands.

MAREC 2009:

SYDNEY: v petek, 27. marca 2009, od 14.00 do 17.00 ure pri verskem središču sv. Rafaela v Merylandsu.

MELBOURNE: v ponedeljek, 30. marca 2009, od 13.00 do 17.00 ure pri verskem središču sv. Cirila in Metoda v Kew.

Za konzularne informacije nam lahko pišete tudi na naš e-mail naslov ***vca@gov.si*** oziroma si ogledate spletno stran veleposlaništva ***http://canberra.veleposlanistvo.si/ .***

Splošne informacije, ki jih posredujemo na konzularnih urah, so brezplačne.

Z morebitnimi spremembami oziroma dopolnitvami napovedanih konzularnih ur vas bomo pravočasno seznanili ter jih objavili na spletni strani veleposlaništva.

p. Ciril A. Božič, OFM
Sts. CYRIL & METHODIUS
SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

NAJ OSTANE NAŠIH 40 LET zapisanih in natisnjenih v barvah, kajti bili so ti dnevi našega jubileja zares praznični dnevi. Takšna je bila tudi graditev naše nove kapelice Svete družine z mozaikom Marije Pomagaj na romarskem kraju Ta Pinu v Bacchus Marshu. Kar veliko dobrotnikov in različnih mojstrov raznih obrti in spretnosti je bilo potrebno, da je tako hitro zrastla in zasijala v vsem sijaju naša nova kapelica. Zanimivo, niti eden od naprošenih prostovoljcev-mojstrov ni odrekel pomoči. Narejeno je bilo rajši prej včeraj kot danes. O gradnji kapelice pišem posebej malo pozneje.

V dogovoru s p. Darkom, Valerijanom in Janezom sem vzpostavil stike s koprskim škofom msgr. Metodom Pirihom in našim provincialom p. dr. Viktorjem Papežem ter smo nato skupaj naredili načrt našega praznovanja v Avstraliji. Marija Anžič je v Ljubljani g. škofu in patru provincialu uredila letalski karti ter avstralsko vizo, sam pa sem preko interneta rezerviral notranje letalske lete po Avstraliji. Vse je potekalo po zastavljenem načrtu, ki ste ga lahko brali v prejšnjih Mislih na straneh 3-5. Seveda je bilo potrebno spomniti tudi svetega očeta Benedikta XVI., da nam je poslal blagoslov…, a je zatajila italijanska pošta.

Iz Sydneya sta naša gosta priletela na letališče Melbourne točno po načrtu v sredo, 12. novembra 2008, ob 13.45. Dobrodošlico mi je pomagala izreči predsednica Slovenskega društva Jadran gospa Romana Žetko in nekaj članov društva. Takoj smo se odpravili na pokopališče Keilor, kjer je bilo ob grobu p. Bazilija, m. Romane in skupnih grobovih že nekaj zbranih rojakov, ki so nas pozdravili in skupaj smo molili za vse naše pokojne. Gospod škof in p. provincial sta se potem še posebej zahvalila g. Rudiju in gospe Emi Iskra za njuno ljubečo in pozorno skrb za grobove. Pot nas je nato peljala v Slovensko društvo Jadran, kjer se je zbralo izredno veliko članov, saj je bilo vendar treba pozdraviti škofa Primorca! Hvala gospe predsednici, odboru in članom društva za prijazno vabilo, dobrodošlico in pogostitev. Bilo je prijetno domače. Ob slovesu smo še vsi trije: g. škof, p. provincial in p. Ciril posadili drevo, si ogledali kapelico in se pred kipom Otona Župančiča še fotografirali za spomin, na lep spomin! V Kew smo ob 7.30 zvečer darovali sveto daritev in g. škof in p. provincial sta se srečala z birmancema, botroma in družinama. Po večerji, ki jo je pripravila Olga Bogovič, je bilo še srečanje s pevci, ki so imeli ta večer pevsko vajo, nato pa se je že prilegel počitek.

Četrtek, 13. novembra 2008: Ob 8. uri zjutraj smo maševali, imeli zajtrk ter se nato odpeljali na Victoria Police Academy v Glen Waverley, da sta si naša gosta ogledala policijsko akademijo, ki ima prostore v nekdanjem bogoslovju melbournške nadškofije. Kosilo smo imeli s kadeti v veliki jedilnici, ki gosti blizu 800 kadetov in drugih tečajnikov, ki prihajajo tja na izpopolnjevanje s policijskih postaj. Pokazali so nam različna usposabljanja in razkazali prostore ter način dela in študija. Očitno sta naša gosta uživala ob različnih treningih mladih kadetov in vsaj nekoliko spoznala usposabljanje za delo policista ter tudi delo policijskega kaplana. Morda bosta sedaj znala nekoliko bolj povedati tudi v Sloveniji, ki šele uvaja delo policijskega kurata, a se levica še kako zaganja ob to v demokratičnem svetu urejeno, potrebno in cenjeno delo. Ker smo bili že blizu Lenkovih, ki so doma iz Savinjske doline, tako kot pater provincial, smo se oglasili še pri njih, seveda je bila miza takoj bogato pogrnjena, nato pa smo obiskali še Pepi in Toneta Mikuša ter jima prinesli sv. obhajilo in se seveda domače razgovorili. Obiskali smo še mamo Frank v Greensborough ter nato še Angelco in Jožeta Veedetz, ki sta povabila še nekaj prijateljev in pripravila bogato večerjo.

Petek, 14. novembra: Ob 10. uri dopoldne smo darovali sveto mašo, med katero je p. provincial pridigal ter blagoslovil novi kip Svete družine, ki sta ga plačala Terezija in Franc Fekonja za našo novo kapelico. Po maši je bilo srečanje z ljudmi ter nato, kot vsak petek ob 11.45 dopoldne, obhajilo v domu matere Romane, kjer nas je lepo sprejela upravnica gospa Sandra Krnel ter povabila na kosilo, ki sta se mu pozneje pridružila še p. Valerijan Jenko iz Sydneya ter p. Metod Ogorevc, ki je priletel za naše slavje iz Lemonta iz ZDA. Terezija in Franc Fekonja ter Angelca Damiš in Tone Knap pa so odpeljali kip v Ta Pinu ter vse počistili in pripravili kapelico za blagoslov naslednji dan. Ob 8. uri zvečer je prišel k nam v Kew naš melbournski nadškof dr. Denis Hart. Najprej smo odšli v cerkev, da smo se v molitvi Bogu zahvalili za 40 let našega svetišča, nato pa smo imeli v kuhinji Baragovega doma večerjo, ki sta jo

pripravili z vso spretnostjo in umetnostjo Olga Bogovič in Angelca Veedetz. Naš nadškof odlično govori italijansko in smo se dolgo zadržali pri dobri večerji, okusnem vinu ter sproščenem in zanimivem pogovoru.

Sobota, 15. novembra 2008: Že ob 7. uri smo darovali sveto mašo v cerkvi, imeli zajtrk ter se nato pripravili za romanje. Točno ob 9. uri so izpred cerkve odpeljali trije avtobusi romarjev za Ta Pinu, Bacchus Marsh: V prvem sva bila vodiča g. škof Metod in p. Ciril; v drugem p. provincial Viktor in p. Metod ter v tretjem p. Valerijan. Bil nam je podarjen čudovit dan, ki ga ne moreš niti naročiti; lahko ti je samo podarjen in ga s hvaležnostjo sprejmeš!

BLAGOSLOV KAPELE SV. DRUŽINE

Iz Kew smo tisto soboto poromali s tremi avtobusi, mnogi iz Melbourna in Geelonga so se nam pridružili v svojih avtomobilih. Najprej smo se zbrali v cerkvi na vrhu hriba, po bogoslužju tam pa smo v procesiji poromali do naše nove kapelice Svete družine. Mnogi so dejali, da niso videli toliko skupaj zbranih Slovencev že vse od pogreba p. Bazilija. Bil je zares veličasten dan: poln sonca, dobre volje ljudi, pobožnosti, milosti – res množica vsega! Berite dalje, kako je zgledal tisti dan.

1.PESEM: MARIJA, MATI LJUBLJENA, 1., 2., 3. kitica

2.KRIŽ – g. škof msgr. Metod Pirih

3.POZDRAV – p. Ciril in msgr. Benedict, rektor romarskega kraja Ta Pinu.

4.UVOD – g. škof: Bratje in sestre! Veseli smo se zbrali, da se udeležimo blagoslovitve kapelice v čast Sveti družini, ki ste jo postavili ob spominu na 40. obletnico blagoslovitve slovenske cerkve svetih bratov Cirila in Metoda v Melbournu.

Ta kapelica bo novo Božje znamenje med nami. Klicala nas bo k slavljenju Boga, nas spodbujala k svetosti in k posnemanju svete nazareške družine. Naj bo to sveto opravilo Bogu v slavo, nam pa v duhovno korist.

Najprej bomo blagoslovili vodo, s katero bomo pokropili sebe v znamenje krsta in pokore, potem pa z njo blagoslovili novo kapelo.

Molimo. Vsemogočni Bog, telo in dušo smo prejeli od tebe, ki si začetnik in vir vsega življenja. Prosimo te, blagoslovi to vodo kot znamenje naše ponižne

prošnje za odpuščanje grehov. Po tvoji dobroti naj nas varuje vsakega zla in napadov sovražnika in nam daj, da nam bodo vedno dotekali studenci žive vode za večno življenje. Ko bomo z njo pokropili novo kapelo, naj postane sveto znamenje, da bomo s čistim srcem prihajali k tebi, viru vsega življenja. Po Kristusu, našem Gospodu. Vsi: Amen.

BOGOSLUŽJE BOŽJE BESEDE: Berilo, psalm, aleluja, evangelij – p. provincial; homilija – g. škof.
PESEM: LEPA SI, LEPA SI, ROŽA MARIJA
SPREVOD H KAPELICI med molitvijo veselega dela rožnega venca. V procesiji smo nosili naše bandere, slovenske zastave ter zastave vseh narodov, ki romajo v Ta Pinu.
PRI KAPELICI: Nekaj misli – p. Ciril, nato pesem MARIJA, POMAGAJ NAM SLEHERNI ČAS, 1. kitica.
BLAGOSLOVNA MOLITEV – g. škof:
Molimo. Dobri Oče, ob podobi Svete družine razmišljamo o lepoti, pomenu in veličini družinskega življenja. Polni hvaležnosti te prosimo, blagoslovi to kapelo Svete družine, da se bomo mogli v njej srečevati s teboj in med seboj. Naj bo to kraj molitve in miru, kraj romanja in tolažbe, kraj izpovedovanja vere in utrjevanja naših korenin, kraj veselja in upanja. Naj vsi, ki bodo prihajali sem romat, molit, poslušat Božjo besedo in se udeleževat svetih skrivnosti, prejmejo tvoj blagoslov, pomoč in varstvo. Podobe Svete družine: Jezusa, Marije in Jožefa nam govorijo o Božji ljubezni do nas in o ljubezni, ki je vladala v Sveti družini. Naj ta Božja ljubezen in dobrota najdejo odmev tudi v našem življenju. Po Kristusu, našem Gospodu.
(Kropljenje z blagoslovljeno vodo okrog kapele ter prav tako pokaditev s kadilom).
PESEM: MARIJA, POMAGAJ NAM SLEHERNI ČAS: 2. kitica
BLAGOSLOV MOZAIKA – p. Ciril:
Molimo. Vsemogočni Bog, slavimo te, zakaj velike reči si storil Mariji, Materi svojega Sina.
Prosimo te, blagoslovi to upodobitev Marije Pomagaj, Kraljice Slovencev. Vedno naj nas spominja na to, da je Marija Božja in naša mati, ki jo smemo klicati v vsaki stiski. Po njenem zgledu naj nenehno živimo evangelij in po njeni priprošnji pridemo v občestvo zveličanih.
Po Kristusu, našem Gospodu. Vsi: Amen.
(Kropljenje z blagoslovljeno vodo in pokaditev).
PESEM: MARIJA, POMAGAJ NAM SLEHERNI ČAS: 3. kitica

PROŠNJE ZA VSE POTREBE
Nebeški Oče, ponižno te prosimo, prisluhni našim prošnjam:
1.Nebeški Oče, prosimo te za Cerkev, da bi uspešno posredovala skrivnost odrešenja vsem narodom.
2.Prosimo te za naše družine, da bi se poglabljale v veri, upanju in ljubezni.
3.Prosimo te za naše sorodnike, prijatelje in znance, da bi jih Bog ohranjal pri močeh in zdravju.
4.Prosimo te za naše mlade, da bi v množici ponudb življenjskih ciljev spoznali tistega, kamor jih ti kličeš.
5.Prosimo te za trpeče, osamljene in bolne, da bi jih njihovi bližnji ne pozabili.
6.Prosimo te za vse graditelje in dobrotnike te kapele; povrni jim, Gospod, z večnimi darovi.
7.Prosimo te za vse naše rajne, da bi dosegli večno srečo v Bogu.
Vse te in še druge prošnje združimo v Gospodovo molitev: OČE NAŠ…
Nebeški Oče, usliši naše prošnje. Ti nikogar ne zapustiš, ki se z zaupanjem obrača k tebi. Prosimo te, bodi vedno in povsod z nami. Po Kristusu, našem Gospodu.
VSI: Amen.
PETE LITANIJE MATERE BOŽJE z odpevi
POD TVOJE VARSTVO
ZAHVALA – p. Ciril
ZAHVALNA PESEM: HVALA VEČNEMU BOGU
BLAGOSLOV:
Gospod z vami.
In s tvojim duhom.
Bog, vsemogočni Oče, naj vas blagoslovi po Odrešeniku sveta, Sinu deviške Matere Marije. VSI: Amen.
Ona je rodila začetnika življenja, njena materinska priprošnja naj vam posreduje Božje varstvo. – Amen.
Vam in vsem, ki bodo tu častili sv. nazareško družino, naj Bog podari duhovno veselje in nebeško srečo. – Amen.
To naj vam podeli vsemogočni Bog, Oče in Sin in Sveti Duh. Vsi: Amen.
Pojdimo v miru. VSI: Bogu hvala.
PESEM: JE ANGEL GOSPODOV OZNANIL MARIJI.

DOGODKI, KI SO NAS VODILI V PRAZNOVANJE 40. BLETNICE BLAGOSLOVITVE NAŠE CERKVE:

POSTNO ROMANJE v soboto, 8. marca 2008, z dvema avtobusoma: Križev pot, sv. maša, določitev lokacije za novo kapelico na griču Ta Pinu. Ogled Daylesforda.

SODELOVANJE PRI ROMANJU KRIŽA IN PODOBE MARIJE POMAGAJ V MELBOURNU V PRIPRAVI NA SVETOVNI DAN MLADIH V SYDNEYU, prva sobota v letošnjem maju, 3. maja 2008.

12. seja Pastoralnega sveta 12. maja 2008: Potrdili smo izbiro kapelice. Izmed sedmih različnih vzorcev, ki so bili nekaj tednov razstavljeni v veži naše cerkve, je bilo 99 glasov od 100 za sedmi razstavljeni vzorec, ki je kapelica z majhnim zvonikom in zelo spominja na majhno slovensko cerkvico.

OBHAJANJE ŽEGNANJA S ŠKOFOM dr. Petrom Štumpfom, nedelja, 6. julija 2008.

SVETOVNI DAN MLADIH V SYDNEYU od 15. do 20. julija, še prej pa DNEVI PO ŠKOFIJAH, ko smo tudi mi v Melbournu gostili 40 mladih iz Slovenije (AUSTRALIANA CONCERT).

POT NA 34. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT V ADELAIDO, od 2. do 5. oktobra 2008.

RISANJE NAČRTA KAPELICE je uredila Ljubica Postružin. Veliko posvetov smo imeli: Lojze Jerič, Andrew Fistrič, Štefan Cek, Ljubica in Darko Postružin, Jože Kranjec, Bernard Brenčič, Charlie Borg in še kdo.

IZKOP ZEMLJE ZA TEMELJE je naredil Maltežan Mayo ob prisotnosti Jožeta Kranjca, Lojzeta Jeriča, Bernarda Brenčiča in p. Cirila na god sv. Monike, v sredo, 27. avgusta 2008. Mnogo nasvetov je nam dal ter marsikaj uredil za nas oskrbnik romarskega kraja Charlie Borg. Sledilo je urejanje podpornega zidu in ograje ter betoniranje temeljev: Lojze in Martin Jerič, Jože Kranjec, Štefan Cek, Alex Bratina.

DOBROTNIKI STE DAROVALI SREDSTVA ZA MATERIAL IN STROŠKE.

Terezija in Franc Fekonja sta se odločila, da bosta plačala kip Svete družine, ki smo ga našli v Sydneyu pri vietnamskih sestrah. Vsa imena dobrotnikov smo objavili v tedenskih Oznanilih pa tudi v Mislih. Nekaj jih je hotelo ostati anonimnih. Toda Bog je vsa imena zapisal v svojo knjigo. Naj bo vsem bogat plačnik s svojo milostjo.

ZIDARJI SO KAPELICO POZIDALI V DVEH DNEH, v petek in soboto, 17. in 18. oktobra 2008: Jože Kranjec, Janez Kohek, Ivan Horvat, Valentin Lenko, Bernard in Franc Brenčič, Franc Tomažič, Wayne Spitteri. - Andrew Fistrič nas je, hvala Bogu, za en teden prehitel s postavitvijo ostrešja, ki ga je mojstrsko pokril Janez Zemljič s sodelavcem Jožetom Balažičem in še s svojim nekdanjim delavcem. Janez Zemljič je mojstrsko naredil iz bakra kroglo in križ ter pokril in oblekel zvonik. Da je kapelica kot bela golobica so zaslužni naši zidarji, ki so ji dali lepo fasado: Peter Belec, Janez Kohek, Jože Kranjec. Barvala sta naša zvesta Štefan Cek in Franjo Kravos. Potem pa je še polno sodelavcev, nujno potrebnih pri mnogih in najrazličnejših zaključnih delih, da je vse dokončano in lepo urejeno: ograja in obloge ob strehi, cvetlični nasad, vodni rezervoar, izbira ploščic, ki jih je položil Saša Vičič, ravnanje terena, čiščenje, izbira vaz, okrasitev – pri vseh teh in drugih delih so sodelovali Franc in Terezika Fekonja, Angelca in Jože Veedetz, Tone Knap, Angelca Damiš, Viktor Matičič, Stanko Debelak, Darko Postružin. Bernard Brenčič je naredil oltar in dve klopi. Frank Galea je izdelal okni in vrata.

Lojze Jerič je naredil umetniški mozaik Marije Pomagaj in s sinom Martinom zabetoniral okolico kapele, svak Alex Bratina mu je pomagal namestiti mozaik, poskrbel pa bo še za ureditev razsvetljave na sončno energijo. Prav na dan blagoslovitve, 15. novembra 2008, pa je Lojze Jerič praznoval svoj 75. rojstni dan. Kako ga naj človek bolj slovesno praznuje, kot s takim čudovitim dogodkom in delom: Dragi Lojze, dragi graditelji in dobrotniki, dragi Franc Fekonja, ki je 10. oktobra letos

dopolnil 70 let, in če je še kdo med vami v obhajanju kakšnega jubileja: Bog vas vse poživi in ohranjaj, Marija Pomagaj in sveti Jožef pa s svojo mogočno priprošnjo varujeta!

ZAHVALA Fani Šajn in Zori Kirn za zbiranje imen romarjev. Za krašenje v Ta Pinu in v Kew pa tolikim. Koliko truda ste vložili v pripravo vsega, v pletenje vencev, krašenje pri kapelici in v Kew, v čiščenje in urejevanje, v pripravo in izvedbo programov in kulturnega programa, da je bilo vse tako praznično! Hvala Dragi Gelt OAM, Metki McKean in vsem pevcem, organistom ter vsem sodelavcem in vsem, ki ste s svojim darom omogočili postavitev tega lepega slovenskega in Božjega znamenja. Kapelica je narejena s prostovoljnim delom, a profesionalno!
Bog povrni g. škofu Metodu, p. provincialu Viktorju, p. Valerijanu, p. Metodu, msgr. Benedictu, Charlieju ter vsem imenovanim in množici neimenovanih sodelavcev in dobrotnikov. Hvala članicam Društva sv. Eme, ker so tiste dan trdo delale v Kew, da so potem naslednji dan, v nedeljo, 16. novembra, med prazničnim kosilom nahranile nad 250 ljudi. Z njimi bomo poromali v Ta Pinu in tudi prvič darovali sveto mašo v naši kapeli v soboto, 13. decembra. Bogu in vam vsem hvala!
TEBE BOGA HVALIMO - HVALA VEČNEMU BOGU naj odmeva kot naša molitev ob praznovanju 40. obletnice blagoslovitve cerkve in blagoslovu nove kapelice.
Po končanem blagoslovu smo se seveda še dolgo zadržali v in ob naši kapelici, nato pa se odpeljali v Geelong, kjer so nas naši rojaki v slovenskem društvu Ivan Cankar sprejeli z dobrodošlico s starim slovanskim običajem – kruhom in soljo ter pripravili odlično BBQ kosilo. Toliko dela že dolgo niso imeli. Pa je vse teklo kot namazano. Po kosilu se je seveda oglasila pesem, harmonika, pozdravne besede g. predsednika Jožeta Ramute, nagovori g. škofa Metoda, p. provinciala Viktorja, p. Valerijana, p. Metoda, pa tudi p. Cirila. Čudovit dan - prekrasna uvertura v praznovanje 40. obletnice blagoslovitve prve slovenske cerkve v Avstraliji.
Nedelja, 16. novembra: Pomladna nedelja, polna sonca, cerkev okrašena v sijaju prazničnosti, plapolanje zastav, zvonjenje zvonov, praznična govorica in pesem. Duhovniškemu zboru se pridružijo še bivši avstralski provincial in sedaj gvardijan v Box Hillu p. Stephen Bliss in vikar Br. Jim, pozneje v dvorani še župnik iz Kew g. Malcolm Crawford. Po mogočni pesmi Ti si Peter, Skala, pozdravi goste in vse navzoče podpredsednik Pastoralnega sveta g. Simon Grilj:

»Spoštovani gospod škof monisnjor Metod Pirih, pater provincial dr. Viktor Papež, Fr. Stephen Bliss and Brother Jim – Welcome; zlatomašnik p. Valerijan, naš nekdanji p. Metod in naš sedanji p. Ciril in vsi vi, celotno občestvo - dragi gostje na praznovanju štiridesete obletnice blagoslovitve naše cerkve: PRISRČNO POZDRAVLJENI IN DOBRODOŠLI v imenu voditelja Slovenskega misijona - p. Cirila, PASTORALNEGA SVETA ter vseh drugih skupin, ki na različne načine služijo skupnosti v tem našem skupnem domu.
Dobrodošli v naši štirideset let mladi cerkvi, ki še vedno z mladostno svežino zvesto služi namenu, za katerega so jo zgradili in blagoslovili pred štiridesetimi leti.
Naj bo ta naša današnja sveta maša naša skupna zahvala Bogu za vse milosti, ki jih tukaj prejemamo in naj vse bolj zori v spoznanje, ki nas bo danes še posebej spremljalo:
TU JE NAŠ DOM, TU SMO DOMA!
Naj Božji blagoslov in Marijina priprošnja še naprej varuje naš rod!
Pozdravljeni v tem Božjem in našem domu!«

Pevci pojo Venturinijevo Slovensko mašo v priredbi I. Arha. Prvo berilo je prebral Tone Brne, ki je po izgledu tako podoben pokojnemu p. Baziliju. Drugo berilo je prebrala v slovenščini Veronica Roberts-Smrdel in v angleščini Andrew Fistrič, evangelij je pel p. provincial, pridigal je g. škof in Fr. Stephen v angleščini. Po odpovedi hudemu duhu in izpovedi vere smo zapeli dve kitici pesmi S skupno pesmijo prosimo, nato je g. škof podelil zakrament sv. birme Galu Kodriču in Nathanu Mora. Melissa Fistrič je zapela himno Svetovnega dneva mladih: Receive the Power. Uvod v Očenaš je imel p. Valerijan, uvod v pozdrav miru pa p. Metod. Po prošnji po obhajilu je p. provincial izročil p. Cirilu papežev blagoslov zanj in za celotno občestvo, p. Ciril pa je izrekel zahvalo g. škofu, p. provincialu, vsem zbranim duhovnikom, gostom, celotnemu občestvu, ki še danes gradi in oblikuje živo občestvo. Zapeli smo zahvalno pesem in po slovesnem blagoslovu ter pesmi Marija skoz' življenje voditi srečno znaš, smo končali slavje v cerkvi, se nato napotili v dvorano, kjer smo nadaljevali praznik z bogatim kulturnim programom: Tu je naš dom, tu smo doma … ***p. Ciril***

TU JE NAŠ DOM,
TU SMO DOMA!

V nedeljo, 16. novembra 2008, smo se po slavnostni maši s škofom msgr. Metodom Pirihom in patrom provincialom dr. Viktorjem Papežem, s patri Cirilom, Valerijanom in Metodom zbrali za skupno praznovanje obletnice velikega dogodka, kajti minilo je štirideset let, odkar smo v novi, pravkar dograjeni slovenski cerkvici, skupno zapeli hvalnico Večnemu.
V imenu slovenskega misijona je spregovoril njegov voditelj pater Ciril Božič.
Na platnu ob strani so bili istočasno in skladno z besedilom prikazani diapozitivi iz preteklosti: Padua Hall - Baragov dom, igranje odbojke, športna pravila.
Najprej sta Nejc Kodrič v slovenščini, Melissa Fistrič pa v angleščini, prikazala kratek zgodovinski pregled življenja

v središču: bogat v doživetju in hrepenenju je bil mozaik preteklosti, kot pisano tkana preproga na mavrični poti pričakovanja, srečanj in zahvale. Slovenska beseda, beseda praznika in beseda petja, je vsa leta družila in vabila. Začela se je slovenska Slomškova šola in učitelji in drugi Slovenci so si za svoj življenjski cilj izbrali darovanje sebe, darovanje svojih idej in svojega dela za druge, za Slovence in za mir ter za ljubezen med ljudmi. Prazniki so postali bogati in polni prav zaradi slovenske pesmi, ki je utrjevala prijateljske vezi in izražala bol ločitve.

Ljubica Postružin je z občutkom prebrala Kuntnerjev verz:

Mi, domačini, ki smo odšli, po belih cestah v beli svet.
In se po njih spet in spet vračamo – Ali smo le še na cestah doma?

Takoj je sledil cerkveni pevski zbor s pesmijo dr. Janka Mikule Rož, *Podjuna Zila.*

Pater Bazilij se je odločil, da je svoje življenje daroval slovenskim ljudem v tujini in prinesel luč med ljudi, ki so se odločili za korak v neznano. Ivan Horvat je prebral Bazilijevo najlepšo pesem *V senci tujine:*

Peroti črne se nad mano pno,
zastirajo nebesne mi jasnine,
da videl bi v naročje domovine.
Pritiskajo na tujo me zemljo.
Upiram se in dvigam roko v pest,
se bijem, upam, smejem se in plakam
ter razprostrtih rok ljubezni čakam,
in prah pobiram z mrkih tujih cest.
Gospod, le tepi, naj za narod svoj
na tujih tleh mladost mi vsa odteče,
ljubezni ogenj naj me v živo peče:
srce trpeče spravni dar je tvoj . . .

Na diapozitivih je bilo pismo rojakom patra Bazilija, ko jim je zaupal svoje sanje o cerkvi, seznam prvih darovalcev, slika zasajene prve lopate in skice cerkve, dovoljenje melbourneškega nadškofa in gradbeno dovoljenje z imeni Lojzeta Markiča in Rudija Koloinija kot gradbenikov.

Vizija patra Bazilija je bila velika - slovenska cerkev! Na igrišču poleg Baragovega doma so njegove sanje začele postajati resničnost.

Pevski zbor je v posebni formaciji na odru simbolično gradil cerkve z dvigom rok – zidove in streho. Veselili so se Slovenci, saj so gradili nekaj velikega, toplega, skupnega - gradili so z vso voljo in vnemo. Zadonela je pesem *Hišica očetova* pod vodstvom Metke McKean, Lenti Lenko OAM je spremljal na klavirju.

Ivan Horvat je prebral Kuntnerjev verz: *Zidam hišo s svojo opeko, s svojim lesom …*
Da bo streha med dežjem, zavetje pred mrazom, da bo gnezdo ljubezni. Bazilijeve sanje o cerkvi, ki niso samo zidovi, ampak živa cerkev!

Zbor je še vedno simbolično prikazoval gradnjo cerkve, Matthew Bratina je prebral še angleški prevod pesmi. Zboru so se pridružili v narodnih nošah še: Anica Smrdel, Angelca Povh, Marta Krenos, Maks Korže, Renata in John Miklavec in simbolično nakazovali gradnjo cerkve z rokami.

Na diapozitivih so med tem časom bile prikazane slike gradnje v različnih stopnjah in dokončevanje oltarnega mozaika, slike slovenskih sester in blagoslova cerkve škofa Janeza Jenka in množice, ki se je zbrala na tisti dan, oktobra 1968.

Ljubica je prebrala Kuntnerjeve misli:

Delam poti na vse strani, iz tihe osame do ljudi.
Do svojih ljudi, do bližnjih sosedov, da jih povabim h gostiji luči.
KAR JE svetloba na tem svetu, kar je tišina, kar je glas,
kar je večnost, kar je čas, vse to –
je od zdavnaj v meni in v vsem sem jaz.
Zidovi so stali, a pusti in prazni; ljudje, verniki, so postali živa cerkev - vabila jih je svetloba in luč vere, njena tišina, njen mir.

V svoji pridigi je škof Jenko novo cerkvico imenoval našo hišo, naša vrata do nebes. Prostovoljno delo je še posebej pohvalil.

Mogočno je donela Slomškova pesem v novi cerkvi in povzdignila molitev in skupno zahvalo. Škofove besede so odmevale: “Narod, ki je med seboj povezan v molitvi, ki rad poje in posluša nabožne pesmi, ki ne zapira srca besedi božji v domačem jeziku, tak narod bo krepko stal. Naj cerkvica priča tukaj v Avstraliji, da so med drugimi narodi tudi Slovenci prinesli svojo vernost, svojo kulturo, svojo pesem – svojo tisočletno tradicijo!”

Tudi v nedeljo je zadonela pesem *Ko zarja zlati nam gore ...*

Življenje v verskem središču se je krepilo: slovenska šola, obiski sv. Miklavža, nastopi otrok, mladine in pevskega zbora, folklorna in dramska skupina - obenem smo videli diapozitive vseh teh dejavnosti. Kot da bi oživeli zidovi, so nastopajoči na odru povesili roke in postali del občestva, prikazali so tako pomembno živo cerkev.

Ni bila pozabljena slovenska beseda - še bolj smo jo vzljubili. Morda prav zaradi oddaljenosti od Slovenije, kot pravi Cankar: *“Slovenska beseda je beseda praznika in iz zemlje zveni kakor velikonočno potrkavanje”. Nismo pozabili, kaj je sreča: Sreča je življenje, ljubezen, zadovoljstvo in mir.*

Sledili so diapozitivi izdelovanja butaric, raznih razstav, polnočnice in Pastoralni svet.

Otroci: Kal Kodrič, Amalia Miklavec in Matthew Bratina so v narodnih nošah prinesli šopke pšenice, rdečih nageljev in plavice, jih podarili škofu Metodu Pirihu, patru provincialu in patru Cirilu ter pevcem in ženam

v narodnih nošah – simbol zahvale in spoštovanja za vse, kar so starejši storili za bodočnost slovenske skupnosti. Izrekli so tudi besede: Tu sem jaz doma, prijatelj moj, med temi velikimi evkaliptusi, med temi velikimi polji, na teh neskončnih poteh.
Tu sem jaz doma ...
Metka McKean, Janika Rutherford in Helen Trinnick so ob Lentijevi spremljavi zapele Pesem o roži, prav tako kot pred leti, na prvem programu v dvorani, leta 1968.
Lenti je nežno v ozadju igral melodijo pesmi Tu je naš dom ..., ko sta Ljubica in Ivan stopila na oder, s pšenico in hlebcem kruha – simbolično žetvijo uspehov v rokah, in prebrala verze:
Sprva si seme, ljubezen sejalčeva, da te poseje, da te pozabi …
Potem si pšenica, zrela za igro z vetrom in s kosci. Potem si nekomu vsakdanji kruh. V angleščini je verz predstavil Matthew Bratina.
Versko središče je postajalo bogatejše z novimi močmi sodelavcev, z novimi idejami: Baragova knjižnica, Društvo sv. Eme, oskrbovanje in čiščenje, skrb in popravilo pokopališča, telovske procesije, molitvena skupina, postna in adventna romanja, mladinski koncerti - povezovanje, krepitev ponosa in prizadevanje za ohranitev kulturne dediščine, walkaton ... na platnu so bili prikazani diapozitivi o vsaki dejavnosti.
Poudarjeno je bilo: čutimo, središče je postajalo naš DOM.
Lenti je igral in zbor je nežno zapel: *Tu je naš dom tu smo doma, tu nas ziblje val morja ...*
Ljubica je prebrala misli: *Zmeraj si mi dom in domovina in vse, kar je od tebe, mi je bolj kot kdaj domače.*
Slovence v Avstraliji je z Mislimi povezala tudi pisana beseda; kar 25 let jih je urejal pater Bazilij, 4 leta pater Metod in sedaj pa že osmo leto pater Ciril. Misli bodo letos dopolnile 57 let. Diapozitivi pa na žalost niso pokazali vseh slik – pač, tehnologija.
Še naprej se zbiramo v cerkvi k zahvali in razmišljanju o vrednotah. Tudi slovenska cerkev bi bila hladna, brez življenja – kaj bi sami prazni zidovi!!, in pusta, če ne bi bilo v njej ljudi, molitve, zahvale in prošnje, življenja v središču z vsemi skupinami - poživljanja vere, ki jo nosimo v sebi ...
Vedno bolj čutimo, da smo tu DOMA ...
Pater Bazilij je mislil tudi na jesen življenja naših ljudi. Poleg cerkve že stoji Dom matere Romane.
Z odra je zadonela pesem v potrdilo čutenja: *Tu je naš dom, tu smo doma, tu nas ziblje val morja ...*
Slovenski misijon živi in je naš dom. TU SMO DOMA. Moč naše vere in slovenske zavesti, goreča želja po ohranitvi narodnosti!
Tu, v cerkvici, v slovenskem verskem središču, smo doma ... tu je naš dom ...
Tu so naše duše, naša srca ...
Po sredini dvorane je stopala mladenka – Natasha Pišotek (fotografija zgoraj) - in se približevala odru. Ko je stopila na oder, v rdeči in rumeni obleki, je simbolično prikazala moč Duha, ki se širi med ljudi, se razliva z odra med množico v dvorani ... Nežne so bile njene kretnje ob simboličnem plesu, katerega je sama koreografirala.
Med petjem pesmi, ki je prepletala in bila moto programa - zapela jo je Melissa Fistrič - sta Ljubica in Ivan poudarjala pomen prizora: Tako se razliva Božji Duh, se širi med ljudi: iz cerkve, iz Božjega hrama do nas vseh, nas objema, nas vabi, nas dviguje in tolaži – Pridi, oživljajoči Božji Duh!
Spet je zadonel odpev pesmi *Tu je naš dom, tu smo doma* in zaključil kulturni program.Pater Ciril je povabil na oder koprskega škofa, msgr. Metoda Piriha in provinciala patra dr. Viktorja Papeža. Spregovoril je tudi p. Metod Ogorevc OFM, ki je prišel iz Lemonta za slavnostno praznovanje in gospa Božena Forštnarič iz slovenskega veleposlaništva v Canberri, ki je patru za versko središče in vse dolgoletno delovanje izročila posebno priznanje Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu Republike Slovenije. Poudarila je pomembnost središča in dolgoletne skrbi za slovensko kulturo in socialno življenje. Spregovoril in čestital je tudi častni generalni konzul RS za NSW g. Fredi Brežnik in g. Peter Česnik iz Ljubljane. Sledilo je bogato in okusno kosilo, ki ga je pripravilo Društvo sv. Eme pod vodstvom Olge Bogovič. Ljudje so v dvorani ostali še pozno popoldne, saj je bil dan res veličasten in slavnosten.
Odrski mojster programa je bila Katarina Vrisk; koreografija, vezno besedilo, PowerPoint predstavitev in ikebana pa je bilo delo Drage Gelt.

Draga Gelt OAM

Ponedeljek,17 11.2008: Po maši in zajtrku so se g. škof, p. provincial, p. Metod in Lenti Lenko odpeljali na radio SBS, kjer jim je Lenti razkazal radijsko postajo ter z njimi opravil pogovor. Nekoliko smo si ogledali še mesto, katedrali sv. Pavla in sv. Patricka, povzpeli na Rialto Tower, odkoder je bil lep razgled, saj je bil jasen dan. Na kosilo smo šli v Dockland's k Italijanu Renzu. Zvečer smo imeli ob 6. uri srečanje v domu matere Romane z zaupniki, častnima zaupnikoma ter upravnico doma, ob 8. uri zvečer pa smo pričeli z izredno sejo Pastoralnega sveta, kjer so se naši gostje g. škof, p. provincial in p. Metod seznanili z delom in vodenjem misijona, izrekli zahvalo članom za njihovo delo ter se v pogovoru dotaknili marsičesa.

Torek, 18. novembra 2008: Redna sveta maša ob 8. uri zjutraj, skupna molitev hvalnic, kot vsak dan, zajtrk, potem pa obisk župnijske cerkve Srca Jezusovega v Kew, karmeličank, na pošto, obisk Marije Hartman v domu za starejše v Kew, obisk in obhajilo pri Majerevićevih v Doncastru, kosilo pri Kitajcih, proti večeru pa je g. škofa in patra provinciala odpeljala Vicky Mrak k njim na dom v Gisborne, kajti g. škof Metod in Slavko Mrak sta v sorodstvu. Vicky je postregla z izvrstno večerjo, Slavko in sin Erick pa z najboljšim vinom.

Sreda, 19. novembra 2008: Zjutraj zopet po ustaljenem redu. Po maši zahvala in uradno slovo. Pater Ciril je imel ob 10.30 dopoldne pogrebno sveto mašo, gostje pa so se še sprehodili po Kew, se po maši srečali z ljudmi. Kosilo sta si g. škof in p. provincial morala ta dan pogreti sama, kajti ko sem prišel s pogreba, je bilo že kmalu potrebno sesti v avtomobil in se odpeljati na letališče, kajti ob 17.05 sta že poletela proti Adelaidi. Za kratko smo se ustavili še pri Olgi in Tonetu Bogovič, potem pa dalje proti Tullamarine. Kako je bilo naprej, pa le preberite v zapisu patra Janeza iz Adelaide, pred nami pa seveda sydneyski zapis.

Res lep in vsebinsko duhovno bogat teden je bil! Bogu in tolikerim naj bo ponovno izrečena HVALA! Toliko ljudi se je zbralo vse dni. V nedeljo so bili navzoči vsi predsedniki slovenskih društev, dejavnosti, ustanov in organizacij, radia SBS in 3 ZZZ, naši gostje iz ACT, NSW, QLD, avstralski frančiškani in domač župnik iz Kew, gradbeniki, zaupniki in častni zaupniki doma matere Romane, naši redni sodelavci v dejavnostih misijona in množica ljudi, ki ji cerkev v Kew veliko pomeni in so njeni redni dobrotniki in največje bogastvo. Seveda je zmanjkalo prostora v dvorani in zato mnogi niste mogli spremljati programa. Na takšne velike dni sta cerkev in dvorana premajhni. Bomo poskušali vsaj del programa ponoviti 1. nedeljo v februarju 2009.

Izredno natančno in oblikovno lepo delo poročanja na Stičišču avstralskih Slovencev je v tistih dneh še posebej izvrstno **opravil g. Florjan Auser,** urednik in lastnik Slovenian Media House v Sydneyu, potovalne agencije Beyond Slovenia ter predstavnik Slovencev iz NSW pri Vladi Republike Slovenije. Se spodobi, da ga ob neki priložnosti pozdravimo v Kew in se mu osebno zahvalimo. Na spletni strani stičišča na naslovu: www.glasslovenije.com.au lahko redno prebirate tudi vsebino Misli in predstavitev vseh naših slovenskih verskih in kulturnih središč v Avstraliji.

BOŽIČNI PRAZNIKI SO PRED NAMI.

SPOVEDOVANJE je v adventnem času **v Kew** ob nedeljah in petkih pred sveto mašo. **V St. Albansu** je spovedovanje v nedeljo, 14. decembra, od 4. do 5. ure popoldne ter nato sveta maša.

Spovedovanje v Altoni North bo v sredo, 17. decembra, od 4.30 do 6. ure popoldne in nato isti dan **v Geelongu** od 7. do 8. ure zvečer. **Spovedovanje v Springvalu** bo v cerkvi sv. Jožefa v četrtek, 18. decembra, od 5. do 6. ure zvečer.

PRIPRAVA dvorišča za božič in čiščenje bo v soboto, 20. decembra, od 9. ure naprej.

KONZULARNE URE bodo v Kew v ponedeljek, 22. decembra, od 13. do 17. ure.

Maidstone VIC. Mati Marianne Elizabeth Cesare roj. Plevnik, oče Enrico Cesare. Botra sta Joe Plevnik in Nancy Trigona. Sv. Ciril in Metod, Kew, 25.10.2008 ***(fotografija levo).***

Carla Beatrice ADAMS, roj. 06.04.2008, Berwick VIC. Mati Suzanne Marie Adams roj. Kolačko, oče Darren Robert Adams. Botra sta Michelle Kaye in Glynn Adams. Sv. Ciril in Metod, Kew, 29.11.2008.

Ethan Alexander MORRIS, roj. 24.09.2007, Fitzroy VIC. Mati Rose Marie Morris roj. Butinar, oče Alan John Morris. Botra sta Kevin in Mary Morris. Sv. Ciril in Metod, Kew, 06.12.2008 ***(fotografija levo).***

Čestitke staršem, botrom in starim staršem!

Nadia ČEH in James ENDRES sta se poročila v kapeli St. Stephen's Chapel v Brisbanu 17.10.2008. Priči sta bila John Francis Pashen in Miriam Čeh. Čestitamo Nadji in Jamesu!

SVETI VEČER, sreda, 24. decembra 2008:
Ob 7. uri zvečer bo na radiu 3 ZZZ (FM 92.3) božični program. Ob 23.15 bo na dvorišču Baragovega doma pred jaslicami božičnica ter **ob polnoči slovesna polnočnica. Na BOŽIČ, v četrtek, 25. decembra 2008, bo zorna maša ob 8. uri zjutraj ter nato dnevna maša ob 10. uri dopoldne.**

NA PRAZNIK SV. ŠTEFANA, v petek, 26. decembra, bo praznična sv. maša ob 10. uri dopoldne. Ta dan se bomo tudi mi pridružili praznovanju dneva samostojnosti Slovenije.

Izredno nadarjena MARTI IGLIČ je 9. avgusta 2008 na "Australian Championship for chocolate sculpters" osvojila 1. mesto v hudi konkurenci. Marti čestitamo in želimo obilo dosežkov tudi v prihodnje in da bi svoje znanje dobro uporabila v svojem poklicu.

NEDELJA, 28. decembra, praznik SV. DRUŽINE: Sv. maša ob 10. uri dopoldne z blagoslovom otrok in družin, ob 6. uri sv. maša za rojake v **MORWELLU.** Po maši srečanje v parku vrtnic.

SILVESTROVO, sreda, 31. decembra 2008: Zahvalna sv. maša ob 8. uri zjutraj: Bogu v zahvalo ter v čast Sveti družini.

NOVO LETO, četrtek, 1. januarja 2009:
Praznik MARIJE SVETE BOŽJE MATERE. Praznična sv. maša bo ob 10. uri dopoldne.

VPIS V SLOMŠKOVO ŠOLO bo prvo nedeljo v februarju, po deseti maši. **ŠOLA in TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA ZA ODRASLE** pričneta s poukom tretjo nedeljo v februarju, 15. februarja 2009. Redni pouk bo vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu od 11.15 do 13. ure.

KRSTI: Benjamin Zac CESARE, roj. 17.04.2001, Carlton VIC in Tamryn Emily CESARE, roj. 23.11.2003,

Dragi brat Ciril!
Bog te živi Frančiškov sin! Prebiram pastoralni program gospoda škofa Metoda Piriha in patra provinciala Viktorja Papeža v Avstraliji. Moja duša se veseli skupaj z vami. Zopet blagoslovljeni dnevi za brate frančiškane in Slovence pod Južnim križem. Čutim, koliko naporov si že vložil v to dogajanje. Ne pozabi nase! Še vedno sem poln avstralskih vtisov in doživetij. Spomnite se nas, tukaj v domovini, pri oltarju! Časi, ki so pred nami so težki, vendar nas opozarjajo samo na eno: »Živim pa ne več jaz, ampak v meni živi Kristus!«
S teboj, Marija Pomagaj.
Hvaležni škof Peter Štumpf

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

»SVETO LETO 2008«

Tako bi lahko rekli za letošnje Gospodovo leto, ki se počasi izteka. Lahko rečemo kar enoglasno v naši skupnosti, da je bilo polno enkratnih doživetij in leto milosti. Verjetno se vsaj lep čas ne bo zgodilo, da bi imeli kar dvakrat v enem letu »papeža in škofa v naši sredi«. V mesecu juliju sta nas za Svetovni dan mladih obiskala papež Benedikt XVI. in škof dr. Peter Štumpf, ki je vodil pri sv. Rafaelu kateheze za slovenske romarje in za tukajšnje rojake. V novembru pa smo obeležili naše jubileje: 35-letnico blagoslova cerkve v Merrylandsu, 40-letnice v Kew-ju in 25-letnice v Figtree-ju in Adelaidi. Našemu povabilu sta se z veseljem odzvala koprski škof msgr. METOD PIRIH in naš sedanji provincialni minister p. dr. VIKTOR PAPEŽ. Na letališču Kingsford Smith smo naša gosta pričakali v sredo, 5.11., dopoldne. Zbralo se nas je en ducat rojakov in oba patra. Nekoliko nas je zmedlo, ker so na terminalu spremenili izhod v avlo, kjer smo čakali naša gosta. Potem pa sta nas kar presenetila in prišla sama z leve strani malo pred dvanajsto. Gospoda škofa in patra provinciala je pozdravil in zaželel dobrodošlico častni generalni konzul Alfred Brežnik, šopka avstralskih rož sta izročili Sonja Fisher in Ana Šernek. V Merrylandsu nas je pričakalo okusno domače kosilo, ki sta ga pripravili Elizabeta Kociper in Marija Nemeš, zvečer pa smo obhajali Gospodovo evharistijo. Tudi druge dni do naše praznične nedelje smo bili polni velikega pričakovanja, kar spontano smo se še neposredno duhovno pripravljali na naš jubilej, zbrani v večjem številu pri Božjih službah prisluhnili škofu Metodu in p. Viktorju za naše življenje z Bogom in v občestvu.

Naš skupni dom v Bogu je tudi dobival svojo praznično podobo: skupina žena, ki jo je organizirala in vodila Teja Bavčar, je spletla vence. Pletle so: Teja Bavčar, Ivanka Žele, Tončka Stariha, Anica Kolenko, Mojca Kovač, Vilma Kobal, Marija Kinkela, Jožica Lipovž. Ivo Bavčar, Lojze Husarek, Herman Šarkan in Tone Špiclin so obesili vence v cerkvi in nad vhodom. Sonja Fisher in Vesna Lukežič Poč sta okrasili oltar s cvetjem in napisom »35 let – Bogu hvala!« in vsakoletni venec na spominski plošči pod korom – v hvaležen spomin pokojnim rojakom, žrtvam vojn in dobrotnikom Božjega hrama in občestva - ne sme manjkati. V petek smo se srečali z našimi birmanci in tudi oni so pripravili pod vodstvom katehistinje Carmen plakate s svojimi slikami in darovi Svetega Duha, ki jih hočejo razvijati v življenju. Naša naloga pa ostaja, da pomagamo mlajšim pri vključevanju in sodelovanju v občestvu in da ne zakopljemo talentov, ki nam jih daje Gospod – še prerado se zgodi, da po zaslugi starejšega ali močnejšega mlajši ali šibkejši potepta, zakoplje svoj talent.

Zahvalna nedelja, 9.11., je bila ena sama velika hvalnica Bogu za jubilej, ki po letih še ni tako velik, vendar je bogat v naših dobrih delih in v milostih, ki jih naklanja naš Gospod. Škofa in p. provinciala je pozdravila Jožica Modrijančič. Jožica, Olga in Veronika Konda ter Sonja Fisher so izročile šopke cvetja vsem somaševalcem. - Škof Metod je v homiliji povedal: »Skupnost, ki se že 35 let zbira v tej cerkvi, je znamenje živosti Slovencev

tukaj, obenem pa spomenik vernosti, sloge, pridnosti in povezanosti Slovencev v Avstraliji. Obhajanje evharistije, udeležba pri sv. maši je za kristjana najbolj osrečujoče dejanje in življenjskega pomena. (...) Ta cerkev in to občestvo povezujeta ljudi na treh ravneh: kot človeške otroke, kot otroke Cerkve in kot Božje otroke. Bodimo Bogu hvaležni za svojo cerkev in za Cerkev. Radi jo imejmo, molimo zanjo in sodelujmo pri njenem delu.«

Ob koncu sv. maše so se zahvalili naši birmanci, zapeli smo zahvalno pesem, provincial p. Viktor pa je prebral apostolski blagoslov sv. očeta Benedikta XVI. in se tudi sam zahvalil navzočim.

Domače nedeljsko kosilo v dvorani je pripravila 2. delovna skupina. Tončka in Jenny Stariha sta pripravili licitacijo. Tončka je spekla medeno hišico in lectove srčke s številko 35. Licitacijo je vodil Štefan Šernek. Prav zanimivo je bilo ugibanje in spogledovanje, kdo bo dal več. Končno je zmagal naš častni generalni konzul Fredi Brežnik. Čestitamo! – Kmalu popoldne smo se odpravili v Figtree, kjer smo obhajali srebrni jubilej naše Božje hiše, o čemer lahko berete v nadaljevanju.

In kaj smo še videli in doživeli v Sydneyu? Obiskali smo hrvaško cerkev sv. Nikolaja Tavelića v St. John's Parku, kjer nas je sprejel frančiškan p. Marijan Glamočak. Cerkev je bogata z barvnimi vitraži, nedavno so blagoslovili še nova barvna okna s podobami papeža Benedikta XVI., sv. Monike in sv. Avguština. Naslednji dan smo šli na Blue Mountains. Ponedeljek po slovesnosti pa je bil glavni dan za ogled mesta Sydneya, popeljali smo se po sydneyskem zalivu, si ogledali operno hišo, se povzpeli na stolp, po kosilu šli v katedralo, na Bondi Beach in v Darling Harbour. Vodil nas je konzul Fredi Brežnik. V torek, na god sv. Martina, smo se dopoldne srečali z avstralskim frančiškanskim provincialom p. PAULOM SMITHOM, ki je z veseljem prišel v naš Merrylands iz Waverleya. Popoldne smo se oglasili na naši škofiji v Parramatti, kjer nas je sprejel generalni vikar g. ROBERT McGUCKIN, in si ogledali katedralo sv. Patrika. Katedrala je bila pred nekaj leti obnovljena in povečana, letos praznujejo 5. obletnico posvetitve. Imeli smo srečo, da smo slišali mogočne orgle v novi katedrali, nanje je igral organist iz anglikanske katedrale v Sydneyu. – Naš škof Kevin Manning je bil zadržan (na sestanku), pa smo tudi zanj izročili darilo in voščilo za nedavni 75. rojstni dan. Ko smo se poslovili, sem naša gosta popeljal še v živalski vrt Feathersdale. Naš dan smo sklenili s sv. mašo v Merrylandsu in z večerjo v klubu Panthers – Triglav.

Na tretjo nedeljo v novembru so praznovali jubilej cerkve sv. Cirila in Metoda rojaki v Melbournu, na nedeljo Kristusa Kralja pa srebrni jubilej cerkve Sv. družine občestvo v Adelaide. Pater Valerijan se je udeležil slavja v Melbournu in blagoslova kapelice Sv. družine v Bacchus Marshu, p. Darko pa slovesnosti v Adelaide.

Po skoraj dveh tednih sta se škof Metod in provincial p. Viktor vrnila v Sydney. Za dva dni nas je prišel pogledat tudi p. Metod Ogorevc, naš bivši tukajšnji kaplan. Na poti z letališča smo se ustavili na pokopališču v Rookwoodu in molili za pokojne rojake in p. Bernarda. V torek, 25.11., smo se člani občestva, vključno naši sodelavci, znova zbrali dopoldne k poslovilni sv. maši in kosilu. Naj se še enkrat iskreno zahvalimo vsem, ki kakorkoli pomagate vsa leta in v teh dneh, prav tako za Svetovni dan mladih pred štirimi meseci!

Zvečer smo si ogledali Slovensko društvo Sydney, kjer sta nas sprejela novi – »ponovno aktivirani« predsednik Štefan Šernek in žena Ana ter člani novoizvoljenega odbora Društva, ki so prvič sestankovali in sejali. Naslednje jutro so naši gostje poleteli domov.

Naše voščilo sorojakom:

Spoštovani p. Ciril in rojaki v Melbournu, Viktoriji in na Tasmaniji!
Spoštovani p. Janez in rojaki v Adelaide in Južni Avstraliji!

Bog nas je, Slovence, čudovito ustvaril in še čudoviteje obdaril. Na našo vero in dosežke smo ponosni, v naših križih in iskanju si moramo biti v oporo. Z Bogom začenjamo, v njem bomo rasli, če bomo zvesti njemu in drug drugemu, družini in domovini, narodu in veri, upanju in ljubezni.
V družini narodov pod Južnim križem pokažimo nanj - na Kristusa, na Cerkev in na to, kar je - naše!
Tu je naš dom, tu smo doma!
To želimo Vam in sebi p. Darko in p. Valerijan, rojaki iz Sydneya, Wollongonga in New South Walesa, Canberre in okolice, Queenslanda in Zahodne Avstralije.

Merrylands, 16.11.2008

ADVENT IN BOŽIČ V MERRYLANDSU

ADVENTNI ČAS je zopet tukaj – povabilo nam vsem, da ta čas preživimo v zbranosti in s hvaležno mislijo na prihod Odrešenika. Že sedaj vas vabimo, da predlagate tudi namene, za katere bomo molili v dneh božične devetdnevnice.

SREČANJE BOLNIKOV IN UPOKOJENCEV bo na prvi četrtek v decembru, 4.12.: Ob 10.00 dopoldne srečanje molitvene skupine, ob 10.30 sv. maša, pri kateri boste lahko prejeli zakrament bolniškega maziljenja. Potem se bomo telesno okrepčali in poveselili v dvorani kakor običajno. Vabi molitvena skupina Srca Jezusovega – na poti v dvajseto leto!

MIKLAVŽ nas bo obiskal na 2. adventno nedeljo, 7.12., po sv. maši. Otroci Slomškove šole bodo nastopili ob koncu sv. maše v cerkvi, nato bo srečanje z Miklavžem in obdaritev v dvorani. Ker Miklavž že nosi težo let – veliko večjo kot naši rojaki, bo zelo vesel naše pomoči pri zbiranju in pripravi daril, prav tako se priporoča angelčkom in parkeljčkom za spremstvo.

NASLEDNJI DAN, 8.12., praznujemo Marijino brezmadežno spočetje. V letošnjem, »za nas svetem letu«, se spomnimo na čudovito resnico, ki jo je Marija razodela Bernardki v Lurdu: »Brezmadežno spočetje sem.« Letos je minilo 150 let od njenih prikazovanj. Marsikdo to težko razume ali celo noče razumeti. Vendar je Marija, ki je spočela Jezusa od Svetega Duha in ostala devica, veliko znamenje in orodje, kako Gospod dela velike reči za vse človeštvo in Marija že s tem, ko sprejme Božji načrt in postane Odrešenikova Mati, postane naša Mati in Mati vere. – Sv. maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA je neposredna priprava na »Kralja, ki prihaja«. Vabljeni vsak dan k sv. maši od 16.12. dalje, kakor vam je mogoče, da bomo okrepljeni in odprtih src pričakali Gospoda. Sv. maše so vsak dan ob 7.00 zvečer, razen v četrtek, ko je ob 10.30 dopoldne, v nedeljo je ob 9.30 dopoldne in v sredo, 24.12., ko bo sv. maša ob 7.00 zjutraj (ta dan zvečer ni maše).

BOŽIČ–GOSPODOVOROJSTVO: Praznovanje začnemo s svetim večerom v sredo, 24.12., ko blagoslovimo naše domove. Družinski večer ob jaslicah preživimo v skupni molitvi, ob božičnih pesmih, v veselju in hvaležnosti, da je Odrešenik postal naš brat. Prišel je, »da bi imeli življenje in ga imeli v obilju« (Jn 10,10).

V naši cerkvi sv. Rafaela bomo začeli praznovanje z božičnico ob 11.30 zvečer. Opolnoči bo blagoslov jaslic in slovesna sv. maša polnočnica, pri kateri poje mešani pevski zbor. Od doma se odpravimo dovolj zgodaj, da bomo lahko v redu parkirali vozila, obhajali sveti večer še skupaj z božičnico in opolnoči skupno evharistijo z novorojenim Odrešenikom.

Praznični sv. maši bosta še ob 8.00 zjutraj z ljudskim petjem in ob 9.30 dopoldne, ko poje mladinski zbor.

NA PRAZNIK SV. ŠTEFANA, 26.12., bosta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 6.00 zvečer, ker bo potem v dvorani vsakoletno ŠTEFANOVANJE, praznovanje dneva samostojnosti in neodvisnosti. Večerjo pripravlja 3. delovna skupina. Za veselo razpoloženje bo poskrbel ansambel iz Slovenije – Trio Pogladič, ki je enkrat že gostoval pri nas v Avstraliji. Prijave in rezervacije do 26.12.2008 opoldne (ne pozabite!).

NA SILVESTROVO, 31.12., drugi sveti večer, bo sv. maša že ob 5.30 popoldne.

NOVO LETO, PRAZNIK BOŽJE MATERE MARIJE, obhajamo na četrtek, zato bo sv. maša ob 10.30 dopoldne. Pred sv. mašo bo redno srečanje molitvene skupine.

FIGTREE – WOLLONGONG

Na praznovanju žegnanjske in zahvalne nedelje, 9.11., in 25-letnice blagoslova cerkve smo se res zbrali od blizu in daleč, lepa skupina rojakov iz Canberre in okolice in tudi Sydneyčani. Škof Metod je blagoslovil nov kelih, mali ciborij - piksido s pokrovom in dva svečnika, ki ju je oskrbel naš mežnar in organist Andrej Žičkar iz darov, ki ste jih zbrali rojaki ob Svetovnem dnevu mladih, ko je skupina slovenskih romarjev gostovala v škofiji Wollongong, na vaših domovih in v našem skupnem Božjem domu in dvorani.

Ker se krajevni škof msgr. Peter Ingham ni mogel udeležiti našega praznovanja, ga bomo povabili kasneje na eno od nedelj, ko je redna sv. maša v Figtreeju in tako sklenemo jubilejno leto. O tem boste pravočasno obveščeni.

Naša praznovanja pa se še ne bodo končala. Na drugo nedeljo v decembru, 14.12., bosta praznovala **50-letnico skupnega življenja zvesta člana našega občestva TONE in GIZELA MLINARIČ.** Oba tudi pojeta v tamkajšnjem pevskem zboru. Hvaležni smo jima za

njun zgled, molitev in delo. Po sv. maši, ki bo ob 5.00 popoldne, bomo popraznovali še v dvorani.

Božična zgodnja polnočnica bo na sveti večer, 24.12., ob 8.00 zvečer.

Na nedeljo Sv. družine, 28.12., ni sv. maše.

V novem letu 2009 bodo sv. maše: na novo leto, 1.1., ko praznujemo praznik Božje Matere Marije, na nedeljo Gospodovega razglašenja, 4.1., in potem vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu kot običajno: 11. in 25.1., 8. in 22.2., 8. in 22.3., vedno ob 5.00 popoldne.

Na 30. navadno nedeljo, 26.10.2008, so pri družinski maši v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu prvič prejeli Jezusa v svoja srca trije otroci: CELINA AGUIAR, NICHOLAS BENNETT in ADORA CLARA LU. Prvoobhajance je pripravljala katehistinja Klara Brcar, bogoslužje je vodil p. Valerijan.

CANBERRA – GARRAN

V decembru bo sv. maša na redno 3. nedeljo v mesecu, 21.12., in potem na Božič, 25.12., obakrat ob 6.00 zvečer. Rojaki, obvestimo se med seboj in povabimo še koga!

NEWCASTLE – HAMILTON

Sv. maša bo na 1. adventno nedeljo, 30.11., in naslednja na nedeljo Sv. družine, 28.12., obakrat ob 6.00 zvečer. Prosimo za zanesljivo udeležbo, da se bomo dogovorili za program prihodnje leto.

ZLATA IN SONČNA OBALA IN PLANINKA, QLD

Pater Darko bo obiskal rojake od 3. do 6.1.2009. V klubu Lipa na Zlati Obali bo sv. maša v soboto, 3.1., ob 4.00 popoldne in čajanka.

Na Planinki bo sv. maša v nedeljo, 4.1., ob 10.30 dopoldne in po sv. maši kosilo v dvorani.

Popoldne ob 5.00 bo sv. maša v cerkvi Matere Božje v Buderimu in čajanka. Tam se bomo tudi pogovorili o naših srečanjih in bogoslužjih v prihodnje, saj se je občestvo zelo zmanjšalo, zadnjič v oktobru, ko je maševal p. Ciril iz Melbourna, je bilo pri sv. maši 9 ljudi. Že lani in letos je ena sv. maša v Buderimu odpadla. Načrtujemo, da bo odslej bogoslužje tam samo dvakrat letno. Rojake prosimo, da pripravite še druge predloge. Tisti, ki boste takrat na počitnicah v Kraljičini deželi, vabimo, da se nam pridružite pri Božjih službah.

SVETA BIRMA

Na zahvalno nedeljo, 9.11.2008, ob našem praznovanju 35. obletnice cerkve sv. Rafaela, je koprski škof msgr. Metod Pirih podelil zakrament sv. birme 4 našim birmancem.

Potrditev – dar Svetega Duha so prejeli: BRENDAN DEKLEVA, KEIRA GALBRAITH, ANDREW ŠUBER in STEPHANIE ŠUBER. Birmance je pripravljala katehistinja in naša organistinja Carmen Fuderanan - Austin.

N A Š I P O K O J N I:

MILAN DOMINKO je umrl po kratki bolezni v nedeljo, 25.5.2008 zjutraj doma v Kambahu, ACT. Rojen je bil 17.9.1956 v Apačah. Družina je prišla v Avstralijo leta 1961. Milan je delal na Fruit Marketu, natovarjal in raztovarjal je kamione. Zapušča ženo Sero, otroka Nicole in Luka, mamo Kristino, očeta Antona, sestro Dragico z družino in brata Štefana z družino. Tudi v težki bolezni ni izgubil volje in poguma, bil je veder, bister in pogumen do konca. Pogrebni obred je opravil hrvaški pater Anto Šimunović iz Farrerja, ACT, v kapeli v Gungahlinu - Mitchellu, ACT, nato je bil pokojnik upepeljen.

EDVARD KOCYAN je umrl 20.6.2008 na svojem domu v Corrimalu, NSW. Rodil se je 22.6.1927 v Ostrawi na Češkem. Izučil se je za trgovskega poslovodja. V Avstralijo je prišel 1950 in delal v železarni v Wollongongu. V katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu sta se leta 1954 poročila z Olgo Dermota iz Žirov. Poleg žene Olge zapušča svakinjo Milko Božič, otroke Carolyne, Edwarda, Petra in Roberta in 5 vnukov. Pogrebno sv. mašo so obhajali v župnijski cerkvi v Corrimalu, pokopan je na pokopališču Lakeside – Kanahooka.

KATICA ŠIRCA, r. KOSAC je umrla po dolgotrajni bolezni v bolnišnici Fairfield, NSW v soboto, 11.10.2008 zjutraj. Luč sveta je zagledala 20.11.1950 v Gašincih v Slavoniji, Hrvaška. Družina se je leta 1963 preselila v Avstralijo. Katica se je 7.11.1969 poročila z Lojzetom Širca iz Zagona pri Postojni, ki je vodil trgovino in bencinsko črpalko v Bonnyriggu, ona pa mu je pomagala in ga tudi nadomeščala. V Bonnyriggu sta zgradila svoj dom. Družina je bila redno povezana z našim občestvom v Merrylandsu in s krajevno župnijo Mt. Pritchard, kjer je bil tedaj župnik naš rojak Edvard Sedevčič. Lojze je pomagal pri gradnji in raznih delih, oba pa sta rada darovala za sv. maše ali se kot

dobrotnika spomnila patrov in misijona. Mož Lojze je po nekajletni bolezni umrl 4.7.2004, že pred 14 leti pa je umrl sin John iz Lojzetovega prvega zakona. Kmalu je začela bolehati tudi Katica. Veliko ji je pomagal in skrbel zanjo v bolezni Jože Košorok, za kar se mu iz srca zahvaljujemo. Katica zapušča svojo mamo, sina Edwarda z ženo Anne-Marie in vnuke Charlieja Louisa, Henryja Gordona in vnukinjo. Pogrebno mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu 18.10.2008 ob lepi udeležbi rojakov in prijateljev. Skupaj z možem Lojzetom počivata na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

JOŽE BEDERNJAK je nepričakovano umrl v soboto, 18.10.2008, nekaj po polnoči v bolnišnici Bankstown. Rodil se je v Hotizi 28.4.1935. Bil je najprej sezonski delavec v Avstriji in štiri leta v Kanadi, kjer sta se poročila z Marijo (Micko) Cigan. Leta 1963 sta prišla v Avstralijo. Istega leta je prišel sem naš p. Valerijan in vseskozi sta bila tesno povezana, kot je pater pomenljivo dejal v svojem nagovoru pri sv. maši. Jože je delal kot mehanik v podjetju Kolotex, rad in veliko pa je pomagal v naši cerkvi in misijonu pri gradnji in raznih delih in bil dejaven član našega občestva, prav tako njegova družina. Rad je naročal za sv. maše in se nas spomnil ob praznikih in drugih priložnostih. V začetku oktobra ga je zadela možganska kap. Žena Marija in Ivanka Žele sta vse dni v bolnišnici bedeli ob njem, obiskovali so ga sorodniki in znanci in tudi patra Darko in Valerijan sta mu podelila sveto maziljenje. Jože poleg žene Marije zapušča hčer Brigito z možem Jožkom Želetom, vnuka Christopherja in Rebecco, dva nečaka v Kanadi, dva nečaka v Sloveniji, bratrance in sestrične. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v četrtek, 23.10.2008 pri Sv. Rafaelu, zbralo se nas je veliko rojakov in prijateljev, prav tako na Božji njivi na slovenskem delu v Rookwoodu.

ŠTEFANIJA ZORE, r. SAMSA je umrla v bolnišnici v Blacktownu v sredo, 15.10.2008. Rodila se je 23.12.1923 na Veliki Pristavi, župnija Šmihel pri Pivki. Poročena je bila z Otom Zoretom iz Radeč pri Zidanem Mostu. Družina je živela največ časa v Mt. Druittu, kjer nimajo daleč do krajevne župnijske cerkve. Seveda niso pozabljali na naše občestvo. Osem let je bolehala za Parkinsonovo boleznijo. Štefka poleg moža zapušča hčerki Mary in Fani (Frances), nečakinje in nečake, v Sloveniji pa svakinjo Ivanko. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v petek, 24.10.2008, s patroma Darkom in Valerijanom je somaševal maronitski duhovnik iz Mt. Druitta. Pokopana je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

ANA ŽLAHTIČ, r. GRAJFONER je umrla na svojem domu v Moorebanku v zgodnjih jutranjih urah 23.10.2008. Rodila se je staršema Martinu in Gertrud, r. Kuerbus, 26.6.1926 na Vurberku. V domači cerkvi Marije vnebovzete je prejela zakramente in se leta 1947 poročila z domačinom Stankom Žlahtičem. V Avstralijo sta prišla leta 1953 z ladjo »Roma«. Mož Stanko je opravljal tesarska dela, Ana pa je živela doma in skrbela za otroke. Družina se je redno udeleževala Božje službe v krajevni župniji, občasno so prišli tudi k nam v Merrylands. Poleg moža zapušča hčer Danico, poročeno Moge, sina Stanka ml. in sina Johna ter 7 vnukov. Pogrebno sv. mašo smo obhajali 29.10.2008 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, pokopana je na pokopališču v Liverpoolu.

ALOJZ FEDERUZZI FRED je umrl v sredo, 22.10.2008 v domu počitka St. Mary's Garden Centre. Rojen je bil 10.6.1936 v vasi Kambreško v župniji Ročinj staršema Petru in Julki, rojeni Kos. V družini je bilo 5 otrok. V Avstralijo je prišel leta 1956. Poročen je bil z Doro Makoric iz Kostanjevice pri Kanalu ob Soči. Družina je živela v Canley Vale, v Guildfordu in Cambridge Parku. Lojze je delal na farmi, na hidrocentrali v Snowyju in kot parketar. Doma je rad izdeloval mesne izdelke za družino in prijatelje. Zadnje mesece je bolehal. Žena in hčerki so ga vsak dan obiskovale v bolnišnici in v domu počitka, redno je prejemal zakramente in tudi p. Valerijan mu je podelil sveto popotnico in maziljenje. Alojz zapušča ženo Doro, hčerki Sonjo in Nado, brata Toneta v Adelaide, ki se je udeležil pogreba, sestro Milko Pahor v Cabramatti, v Sloveniji pa dve sestri in več nečakov in nečakinj. Sv. mašo in pogreb je vodil p. Valerijan v cerkvi sv. Jožefa v Kingswoodu v ponedeljek, 27.10.2008. Pokopan je na tamkajšnjem pokopališču Penrith Valley Cemetery – Kingswood.

TONI BERTONCELJ je umrl v sredo, 22.10.2008 v bolnišnici sv. Jožefa v Auburnu, NSW. Rodil se je v župniji Mošnje na Gorenjskem 16.7.1940. V Avstralijo je prišel oktobra 1967. Z ženo Marijo, rojeno Ambrožič, ki je doma iz Begunj na Gorenjskem, sta se poročila pri Sv. Frančišku v Paddingtonu. Toni je bil po poklicu parketar in kovinostrugar. Družina je živela v Marrickvillu, Regents Parku in sedaj v Greystanesu. Toni zapušča poleg žene Marije sina Bojana z ženo Josephine, hčerko Elizabeth (Liz), vnuka Lucasa in brata Feliksa z družino v Avstraliji. Bolniški duhovnik mu je podelil zakramente v bolezni. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v ponedeljek, 29.10.2008, nato je bil pokojnik upepeljen v Rookwoodu.

JANEZ ZAKOČ je umrl 29.10.2008 v Marco Polo Aged Care v Unanderri, NSW. Rodil se je 13.11.1930 v Murski Soboti. Poročen je bil z Iko, rojeno Dujmić, ki je doma iz okolice Benkovca pri Zadru. Družino in dom sta si ustvarila v Warrawongu. Janez je bil po poklicu delavec. Zadnja leta je bolehal in je bival v domu počitka, ker je potreboval stalno nego. Zakramente mu je podelil župnik Mark O'Keefe iz Unanderre. Janez zapušča ženo Iko, sinova Roberta in Dona, vnuke Paula, Justina, Daniela in Tiano, v Sloveniji pa brata Ernesta. Sv. mašo smo obhajali v cerkvi Vseh svetih v ponedeljek, 3.11.2008. Pokopan je na pokopališču Kanahooka – Lakeside.

ANTON BLAZNIK je umrl 11.11.2008 v Seven Hills. Luč sveta je zagledal 8.3.1928 na Hudinji pri Celju. Izučil se je za krojača. Predno je prišel v Avstralijo, je 3 leta živel v Angliji in Kanadi. Dne 15.5.1973 sta se v Paddingtonu poročila z Ivanico Matušin, ki je doma iz Dalmacije. Anton je bil tukaj inšpektor v tovarni letal Hawriband v Bankstownu. Ko smo gradili cerkev, prostore in dvorano v Merrylandsu, se je pridružil sorojakom pri prostovoljnem delu. Zadnja leta je bolehal za sladkorno boleznijo. Na dan smrti je bil dopoldne še pri zdravniku, kmalu popoldne pa mirno zaspal. Zapušča ženo Ivanico, sestre Faniko in Jožico in Lojzko Jug, nečakinji Anito in Marijano. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu 18.11.2008, pokopan je na slovenski Božji njivi v Rookwoodu.

ALOJZIJA KOŠOROK je umrla 26.11.2008 zjutraj v Holy Spirit Nursing Home v Croydonu, NSW. Dočakala je 82 let. Nekrologij bomo objavili prihodnjič.

p. Darko in p. Valerijan

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in starega očeta **JOŽETA BEDERNJAKA,** bi se radi zahvalili patru Valerijanu in patru Darku za bogoslužje v cerkvi in lepo opravljen obred na pokopališču. Lepa hvala zetu Jožku Želetu, sestri Rozini in sinu Gregorju Krivcu, Ivanki Žele, Tonetu in Anici Šajn za poslovilne besede ob grobu, gospodinjam za pecivo, Sonji, Micki in Terezi za okrepčilo po pogrebu, vsem prijateljem in znancem za tolažilne besede, za obisk v bolnišnici, za molitve in za cvetje ter vsem, ki ste se udeležili pogreba. Vsem in vsakemu posebej iz srca najlepša hvala.

Dragi mož, oče in stari oče: POČIVAJ V MIRU.

Žalujoča žena Marija, hčerka Brigita, mož Jožko in vnuka Christopher in Rebecca.

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney:

V nedeljo popoldne, 16. novembra 2008, smo imeli martinovanje s pokušnjo domačih vin. Tri najboljša vina so bila nagrajena z denarnimi nagradami. Prvo mesto je dobil Jože Markovič, drugo Gusti Jambrovič in tretje Karlo Lenarčič. Čestitamo! Za ples so poskrbeli člani ansambla Thyrolean Ecco. Popoldne je bilo lepo, veselo in z lepim številom obiskovalcev.

Redni občni zbor in volitve novega odbora smo imeli 23. novembra 2008 ob 3. uri popoldne. Novi odbor sestavljajo: Štefan Šernek - predsednik; Marjan Cesar - podpredsednik; Jožef Nemeš - blagajnik; Zora Johnston - tajnica. Z velikim navdušenjem smo razdelili druga dela članom odbora – z velikim navdušenjem za boljšo prihodnost Slovenskega društva Sydney.

V nedeljo, 7. decembra, ob 2. uri popoldne bomo imeli miklavževanje in prihod sv. Miklavža ob 3. uri. Vsi navzoči otroci bodo obdarjeni. Kuhinja bo odprta že ob 12. uri. Imamo tudi novega kuharja, zelo poznanega med našimi rojaki – Jožeta Nemeša. Za ples nam bodo poskrbeli Alpski odmevi – najboljši slovenski muzikanti v NSW, Štefana Šerneka mlajšega, s poskočnimi polkami in valčki. Imeli bomo tudi žrebanje srečnega člana.

V nedeljo, 21. decembra, bomo imeli ples z začetkom ob 2. uri popoldne; kuhinja bo odprta že od 12. ure dalje; bo tudi žrebanje dobitnikov srečolova. Za veselo popoldne bodo poskrbeli odlični muzikanti Fantje treh mest.

Slovensko društvo Sydney organizira prihod muzikantov – Trio Pogladič. Prihod je v sredo zjutraj, 17. decembra. Organizirano imamo vožnjo z ladjo – Harbour Cruise – z ogledom mesta. 23. decembra se bo trio predstavil s slovenskimi melodijami ob 7. uri zvečer.

Silvestrovanje pri SDS bo 31. decembra ob zvokih Tria Pogladič, ki nas bodo pospremili v novo leto 2009. Naj bi novo leto bilo zdravo, veselo in blagoslovljeno! Vabljeni v čim večjem številu. Vstopnina $60.00 po osebi z vključeno večerjo s tremi obroki. Vljudno vabljeni! Bogat srečolov bo tudi ta večer. Potrebne so rezervacije na telefon: 9756 1658 ali Štefan 0414 658 791.

Vsem slovenskim verskim centrom: v Sydneyu, Wollongongu, Melbournu in Adelaidi ter vsem slovenskim klubom po širni Avstraliji želimo srečen in blagoslovljen božič ter srečno, zdravo in uspešno novo leto 2009. - Odbor Slovenskega društva Sydney, Wetherrill Park NSW.

Predsednik Štefan Šernek

50 let delovanja Avstralsko-slovenskega društva »Tivoli«

USPEŠNA PROSLAVA 50-LETNICE DRUŠTVA »TIVOLI« V NEWCASTLU

V soboto, 15. novembra 2008, smo rojaki iz Newcastla in okolice svečano proslavili 50 let delovanja Avstralsko-slovenskega društva »Tivoli«, ki je bilo ustanovljeno 19. oktobra 1958. K slavju so se nam pridružili gosti: gospa Božena Forštnarič, druga sekretarka slovenske ambasade iz Canberre, častni generalni konzul RS za NSW Alfred Brežnik in soproga Jelena, ki sta istočasno tudi člana društva »Tivoli«, gospod Florjan Auser, član Sveta Vlade RS za Slovence po svetu in direktor Slovenian Media House in gospa Lesley Blenfari, predsedniki slovenskih društev iz Sydneya in Wollongonga Peter Krope, Joe Erzetič in Ivan Rudolf s soprogo, predsednica HASA-NSW, gospa Martha Magajna z možem, Tania Smrdel, voditeljica slovenske radijske oddaje na SBS, Mihelca Šušteršič, član Tivoli, ki je predstavljala Dramsko družino, Merrylands, in iz Melbourna ustanovni član društva »Tivoli«, gospod Stane Lešnjak s soprogo Anico, hčerko Jano in njenim sinom.

Proslava je bila v prostorih poljskega kluba v Broadmeadowu. Marija Grosman, tajnica društva, kot vodja programa, je pozdravila prisotne, na kar so sledili naslednji govorniki: predsednik Ivo Klopčič OAM, ki je pozdravil častne goste in orisal začetek društva ter Božena Forštnarič - druga sekretarka slovenskega veleposlaništva, ki je v imenu Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu izročila predsedniku Priznanje in zahvalo društvu »Tivoli« za 50 let obstoja in delovanja za neprecenljiv prispevek k ohranjanju slovenske identitete, kulture in jezika v Avstraliji. Sledili so častni generalni konzul Alfred Brežnik, gospod Florjan Auser, član Sveta za Slovence po svetu, gospa Martha Magajna v imenu HASA-NSW ter gospod Ivan Rudolf, predsednik kluba Planica Wollongong. Nadaljevala je Marija Grosman, ki je podala zgodovino društva »Tivoli« v celoti in se iskreno zahvalila vsem, ki so prišli od blizu in daleč, vsem članom ter tistim, ki so pomagali pripraviti ta prijeten popoldan, in predvsem tistim, ki so pripravljali razstavo slik, pomagali z računalniškim delom, preskrbeli rože in pripravili dvorano. Posebno zahvalo članom, kot je že izrekel predsednik društva Ivan Klopčič, je ponovila tajnica, kajti brez članov in delavnih ljudi društva »Tivoli« nikoli ne bi bilo in bi danes ne bilo nobenega praznovanja. Za dolgoletno delovanje in članstvo so vsi člani prejeli zahvalno priznanje.

Sledilo je kosilo in seveda tradicionalna torta, kjer smo skupaj zapeli »Kol'ko kapljic tol'ko let«.

Na žalost, kot vedno, prijeten čas, ki smo ga preživeli skupaj v družbi dobrih prijateljev, je vse prehitro minil. Razšli smo se veseli in zadovoljni, da še vedno lahko, vsaj od časa do časa, pridemo skupaj, se pogovorimo in razveselimo. Ugibali smo edino, le kam je odšlo zadnjih 50 let našega življenja...

Rojakom Slovencem in Slovenkam, društvom in slovenskim organizacijam širom Avstralije, članom društva »Tivoli« in rojakom iz Newcastla in okolice, prijateljem in znancem, v imenu 50 let starega Avstralsko-slovenskega društva »Tivoli« Newcastle, in osebno, iskreno želim blagoslovljene božične praznike ter uspehov, zdravja, zadovoljstva in medsebojnega razumevanje v novem letu 2009, da bi še dolgo ostali skupaj, sodelovali in izkazovali spoštovanje drug drugemu. Bog vas živi! ***Marija Grosman***

POGLED V PRETEKLOST
50 LET DRUŠTVA »TIVOLI« NEWCASTLE

Slovensko društvo Tivoli ima svoje korenine v takratnem »Milk baru« na 113 Tudor Street, Hamilton, last gospoda in gospe Podgorelec, danes že obeh pokojnih, kjer se je v tistem času srečevalo največ slovenskih rojakov. V Newcastle so povabili igralsko skupino Soča iz Sydneya, ki je 18. oktobra 1958 v dvorani Anzac House v Hamiltonu predstavila njihovo prvo igro Glavni dobitek. Zbralo se je okrog 100 rojakov, ki so z užitkom spremljali to prijetno slovensko predstavo. Med odmorom se je v sosednji dvorani zbrala majhna skupina rojakov iz Newcastla in Sydneya in postavila prvi temelj za ustanovitev društva v Newcastlu. Izvoljen je bil sledeči pripravljalni odbor: Anton Podgorelec - predsednik, Ivo Klopčič - tajnik, Andrej Pichler - blagajnik ter člani Stane Lešnjak, Stanko Kukec, Franc Lampe, Jakob Otorepec, Franc Dremelj, Bruno Pertot, Alojz Krajnc in Miha Ulčej. Iz Sydneya so bili prisotni gospod Perko, Urbančič, Glips, Klemenčič in Vlasta Čergolj. Osnovni temelji za ustanovitev društva so bili postavljeni! Odbor je krepko prijel delo v roke in že dva meseca pozneje, 14. decembra 1958, pripravil prvo »slovensko prosto zabavo s plesom«, katera je bila izredno uspešna. To je dalo odbornikom veliko zaupanja in še več poguma. Želja, da se ustanovi slovensko društvo v Newcastlu, se je hitro širila in postajala iz dneva v dan večja.

4. aprila 1959 je bil sklican ustanovni občni zbor, kjer je bilo sprejeto ime »TIVOLI« in predstavljena so bila prva pravila, katera so v glavnem določala – kot verjetno pravila vseh drugih društev - naslednje namene: ohranjati in širiti družabno in kulturno življenje med rojaki, ohranjati slovenske šege, navade in tradicijo, pomagati rojakom, ki zabredejo v težave zaradi bolezni ali drugih razlogov, in namen, da dobijo Slovenci v Newcastlu in okolici svoj lasten dom. Naslednja 3 leta so bila izredno uspešna. Prirejale so se maškarade, vinske trgatve, havajske noči in druge prireditve. Vse to je pritegnilo tudi ljudi drugih narodnosti: Poljake, Nemce, Italijane, Hrvate, Ukrajince in druge. Slovenske plesne prireditve (45 v treh letih), izredno popularne in uspešne, so bile ene od prvih etničnih prireditev v Newcastlu.

Koncem leta 1962 so se drugi narodi tudi sami organizirali in že postavili temelje za svoje domove. Istočasno se je spremenilo življenje na splošno, kar je močno vplivalo na delovanje društva. Kupili smo avto in se peljali na nedeljski piknik. Prišla je televizija. Otroci so porasli in ob sobotah in nedeljah igrali šport. Dvorana v Anzac House je postajala vse bolj prazna in društvena dejavnost je postajala vedno manjša in nikoli več ni dosegla vrhunca. Kljub velikim akcijam, da se pridobi več članov, se je članstvo krčilo iz leta v leto. Najslabša leta so bila od začetka 1970 do 4. februarja 1973, ko je bil sklican sestanek vseh članov, saj v tajniški knjigi za to dobo sploh ni nobenega zapisa.

Društvo je pričelo organizirati piknike. Prvi piknik, 15. avgusta 1965, zelo dobro obiskan in uspešen, kot je zapisano v zapisniku, je bil »v gozdu na občinskem prostoru ob cesti med West Walsendom in Kurri Kurri«. Od takrat do danes smo imeli piknike na različnih prostorih: od Pokolbina do Tanilba Bay, od Myuna Bay do Mount Sugarloaff. Najbolj priljubljeni so bili na Mount Sugarloaf, in zadnja leta v Blackbutt Reserve. Od časa do časa so nas obiskali rojaki iz Sydneya in Wollongonga in se z nami poveselili. Po letu 1988 (prvi avtobusni izlet je bil 27. februarja 1988, ko smo se v klubu Triglav srečali z ansamblom Planinski sekstet), je društvo organiziralo avtobusne izlete v Canberro, Wollongong in predvsem v Sydney (Triglav in Merrylands). Organizirala so se tudi silvestrovanja v sklopu drugih etničnih klubov. Včasih smo sami najeli primeren prostor, kupili jedi in pijačo, igrali magnetofonske trakove in se imeli zelo lepo.

V mlajših letih smo skupinsko in posamezno obiskovali prireditve v sydneyskih slovenskih klubih in verskem središču v Merylandsu, kar delamo danes zaradi starosti v veliko manjšem številu. Aktivno sodelujemo in podpiramo delovanje HASA-NSW. Vsa leta smo sodelovali v različnih nabiralnih humanitarnih akcijah in čeprav so bili naši darovi morda skromni, smo vseeno dali od srca.

S staranjem smo postali vedno bolj zavestni, da je nujno, da ostanemo skupaj in pomagamo drug drugemu. Že od leta 1992 dobivamo skromno pomoč od NSW Community Relations Commission, ki podpira naš program za starejše občane, kar delno krije administrativne in nekatere prevozne stroške. Poskušamo obiskati ostarele rojake po bolnišnicah ali domovih za ostarele, drugim pa poskušamo nuditi prevoz, da se lahko udeležijo naših srečanj in slovenskih maš. Od leta 1987 se največ srečujemo pri Migrant Resource Centru (danes Northern Settlement Services) v Hamiltonu, kjer dobimo prostor zastonj.

Dva poizkusa v preteklosti, da bi ustanovili lasten dom, sta se izničila. Vendar nas to ni nikdar preveč motilo, saj smo vedno našli primeren prostor za naša srečanja. Kot nam je enkrat nekdo rekel: »Vsaj glavobola nimate, ko pridete domov«.

Ima pa Avstralsko-slovensko društvo nekaj, kar verjetno druga društva nimajo. Gospod Ivan Klopčič je bil izvoljen kot predsednik društva 23. januarja 1960, pozicija, katero še danes opravlja z velikim veseljem in ponosom. Prepričana sem, da, biti predsednik katerega koli slovenskega društva v Avstraliji 48 zaporednih let, je najbrž redkost. Gospod Klopčič, ki je pred leti prejel visoko državno priznanje Order of Australia Medal (OAM), je verjetno tudi najstarejši predsednik, saj bo ob naslednjem rojstnem dnevu star 90 let. Čestitamo!

Res je, da smo Slovenci v Newcastlu majhna skupina in vsak dan nas je manj, vendar se zavedamo in spoštujemo, da spadamo v krog celotne slovenske skupnosti v Avstraliji.

V NEWCASTLU JE UMRL IVAN JOHN KLOPČIČ OAM

Novica o nenadni smrti predsednika Avstralsko-slovenskega društva Tivoli, Newcastle, gospoda **IVANA KLOPČIČA,** je kot strela prišla med nas v petek popoldne, 28. novembra 2008. Zadela ga je srčna kap in je bil takoj mrtev. Boleča novica je prizadela vso slovensko skupnost v Newcastlu in okolici, v Sydneyu in drugod po Avstraliji, kjer so ga ljudje poznali.

Ivan se je rodil očetu Janezu in materi Jožefi 19. avgusta 1919 v kraju Hleve, župnija Peče pri Moravčah na Gorenjskem. V družini je bilo šest otrok: sestre Pepca, Milka in Anica (vse tri živijo v Sloveniji) ter brata Miha in France (oba pokojna). Kmalu po vojni je oče, ki je delal v rudniku, zaslužil dovolj denarja, da je družina kupila hišo in okrog dva hektarja zemlje v Srakovljah (Predoslje) blizu Kranja, kjer je Ivan obiskoval šolo in se izučil za ključavničarja in kleparja. Ob izbruhu druge svetovne vojne je bil Ivan mobiliziran v nemško vojsko. Pozneje, ko je bil težko ranjen, se je vrnil v domovino in se pridružil domobrancem. Po vojni se je znašel na Koroškem v Vetrinju in v taborišču Pegetz (Lienz). Dalj časa je živel v Spittalu ob Dravi, od koder se je leta 1951 z ženo Marianno in sinom Heraldom preselil v Avstralijo. Preko prehodnega taborišča Bonegilla je dobil delo v takratnem avstralskem velikanu BHP v Newcastlu, kjer je dolga leta delal kot šofer žerjava. Hitro so ga sodelavci izvolili tudi kot delegata sindikata – Federated Ironworkers Union. Prvo hišo je družina kupila v predmestju Merewether, zadnjih 38 let pa so živeli v Kotara South.

Ivan se je hitro povezal s takratnimi slovenskimi rojaki v Newcastlu. Bil je ustanovni član Avstralsko-slovenskega društva Tivoli, ki še danes povezuje rojake Newcastla in okolice. Prvi dve leti je vodil tajniška dela, potem je prevzel predsedniško mesto, ki ga je zvesto in ponosno opravljal 48 let.

Ivan je bil trdnega in močnega značaja, pokončen človek, ki je verjel v slovensko skupnost, kateri je podaril več kot pol svojega življenja. Za izvedbo ciljev, ki si jih je zadal, je bil neomajen. Nikdar se ni ustrašil vstati in zahtevati odgovore na zastavljena vprašanja. Vedno je bil zagovornik majhnih, predvsem etničnih skupin, pa naj je bilo to glede radijskih oddaj na radiu SBS, starejših ljudi ali drugih bolj ogroženih ali drugače omejenih skupin.

Bil je rodoljub, ki je z vsem srcem ljubil dve domovini, tisto, kjer se je rodil, in to, kjer si je ustvaril dom. Slovensko društvo Tivoli je bilo nekaj posebnega za njega. Bilo mu je biser, na kar je bil izredno ponosen. Rad je povedal vsakemu, ki je bil pripravljen poslušati, kako društvo deluje, kako se je začelo in kaj vse je doseglo. Nikoli ni pozabil slovenske besede, čeprav se je v družini najprej govorilo nemško in po prerani smrti prve žene Marianne – ubil jo je motorist na prehodu za pešce, ko je s hčerko šla na slovensko zabavo – in angleško, ko je ostal sam in se je poročil s Peggy, ki je avstralskega rodu. Bil je dober mož in skrben oče. Med ljudmi, naj bo to med Slovenci, Avstralci ali drugimi narodi je žel veliko spoštovanja. Povsod ga bomo zelo pogrešali.

V imenu slovenske skupnosti v Newcastlu in okolici ter članov društva Tivoli izrekam iskreno sožalje ženi Peggy, sinovoma Heraldu in Johny-ju ter polsinu Lesly-ju, hčerki Rosemarie, sestram Pepci, Milki in Anici v Sloveniji ter vsem članom širše družine. Počiva naj v miru!

Marija Grosman

Spoštovani rojaki!

Nove spletne strani Slovencev v Italiji in v sosednjih deželah. Dobite jih na internetnem naslovu:

www.slomedia.it

Pošiljam vam to sporočilo, ker sem prepričan, da bodo te strani lahko zanimive tudi za vas, zato da boste videli, kaj se pri nas dogaja in da boste posredno tudi vi, ki ste sicer tako oddaljeni, lahko v tesnem stiku z nami in z matično domovino. Našli boste tudi avdio in video vsebine naših prireditev in dogajanja pri nas. Veselili se bomo vašega obiska in tudi vaših sporočil.

Želim vam lep dan in obilo užitkov tudi v naši družbi! Prisrčen pozdrav.

Darko Bradassi, odgovorni urednik

PRAZNOVANJE SREBRNEGA JUBILEJA V WOLLONGONGU

Leta so hitro minila, saj je že preteklo 25 let, od kar smo imeli slovesno blagoslovitev slovenske cerkve Vseh svetnikov v Figtreeju – Wollongong. V nedeljo, 9. novembra 2008, smo slavili srebrni jubilej naše cerkve Vseh svetnikov. Slovesno sveto mašo je daroval koprski škof Metod Pirih, somaševali so pater provincial d.r Viktor Papež, pater Valerijan Jenko in pater Darko Žnidaršič.

Predsednik kluba Planica, Ivan Rudolf, je pozdravil gospoda škofa in patra provinciala. Podaril jima je sveče za spomin na Wollongong, ki so bile narejene v opatiji Jamberoo Abby.

Veliko ljudi se je udeležilo našega srebrnega jubileja. Med častnimi gosti so bili: začasni odpravnik poslov Republike Slovenije g. Gregor Kozovinc, častni generalni konzul RS za NSW, g. Brežnik in soproga; gospa Magajna in soprog, predsednica HASA za NSW, g. Peter Krope - predsednik kluba Panthers – Triglav in g. Franc Čulek iz Canberre, ki je pripeljal s seboj skupino Slovencev iz Canberre. Tudi g. Peter Česnik in soproga, ki sta bila tisti čas na dopustu v Avstraliji, sta se udeležila našega slavja.

Po slovesni maši smo se vsi zbrali v naši dvorani, kjer je bil kratek kulturni program. Z govorom je začel predsednik Ivan Rudolf, da se je zahvalil vsem za udeležbo. Sledili so g. Brežnik, gospa Magajna, g. Krope, g. Čulek in g. Česnik.

Marica Kerčmar je deklamirala pesem, ki jo je napisala za 25. obletnico naše cerkve. Nato je cerkveni pevski zbor zapel tri pesmi. Katelin Koprivec je bila naslednja, ki nas je razveselila z lepim petjem. Naj samo omenim, da Katelin vsako leto nastopa v Wollongong Eisteddfod v različnih kategorijah in dobi precej nagrad za svoje nastope. Tudi v Panthers-Triglav klubu je že večkrat nastopala. Vedno z veseljem nastopa na slovenskih prireditvah. Nato nam je Andrej Žičkar zapel tri pesmi. Margaret Hatežič je predstavila knjigo, ki jo je napisala **"Srebrni jubilej v zavetju vseh svetnikov",** in je bila izdana za 25. obletnico naše cerkve. V tej knjigi je na kratko opisano življenje Slovencev, od kar so se začeli naseljevati v okolici Wollongonga, delovanje slovenskih duhovnikov od leta 1951 pa do sedaj in zgodovina naše cerkve, ki je bila zgrajena in posvečena leta 1911. Še dve leti in pol pa bomo obhajali obletnico 100 let od kar je bila zgrajena naša cerkev, seveda takrat je bila anglikanska cerkev. Po kulturnem programu smo že bili vsi lačni, kuharice pa so že imele pripravljeno bogato večerjo. Veselo razpoloženje se je nadaljevalo pozno v noč. Slovenci iz Canberre pa so poskrbeli za domačo glasbo in tudi pevci so bili med njimi.

Prisrčna hvala vsem, ki ste pomagali z delom in organiziranjem in tudi vsem, ki ste darovali denar za kritje stroškov za tisk knjige »Srebrni jubilej v zavetju vseh svetnikov«.

Margaret Hatežič, Wollongong

PETINDVAJSET LET MINILO JE - Marica Kerčmar - Wollongong

Spomini radi vračajo se mi nazaj,
v čase tiste,
ko le v sanjah lahko sanjal si,
da dom Slovenci bi imeli kdaj!

Toda želje naše so res vroče,
v nebesih nas je slišal sveti Oče.
Čuda se pri nas je takrat izpolnila,
želja naša se nam je spolnila.
Petindvajset let minulo je od tega,
ko nas je tista sreča doletela.
Močna sila nas je tukaj sem peljala,
revna cerkvica je v samoti stala,
morda prav na našo je pomoč čakala.
Skromna, vsa zapuščena,
je strah človeku dala:
Slovenec se te usmilil bo,
za nas boš tukaj kraljevala!
Ponosni in veseli smo
vsi se skupaj zbrali,
že ime smo novo ji Vseh svetnikov dali.
Zdaj več ne boš osamljena
in tudi ne zapuščena,
Slovenec nate gledal bo,
dokler mu moč bo dala.

IZ KLUBA TRIGLAV PANTHERS

piše Martha Magajna

FANTJE TREH MEST

V mesecu oktobru so nam v klubu Triglav Panthers napravili posebno veselje - za ples nam je igral trio »Fantje treh mest«. Trije glasbeni mojstri, ki so se iz različnih koncev Avstralije – Melbourna, Sydneya in Wollongonga - združili za občasne nastope: Lenti Lenko OAM iz Melbourna, dr. Rudi Črnčec iz Sydneya in Peter Grivec iz Wollongonga. Kako jim uspe tako lepo igrati skupaj, ko živijo tako daleč drug od drugega in nimajo priložnosti za skupne vaje, nam je resnično uganka. Vsak od njih igra več instrumentov, katere mojstrsko obvladajo. Vsak je v svojem kraju in okolici poznan že od otroških let. Rudi Črnčec nas je s svojo harmoniko razveseljeval sam ali kot član ansambla »Črni baroni« in je s svojim igranjem znal pričarati vzdušje, ki so jih stari slovenski godci vzbudili v svojih poslušalcih. Peter Grivec je poznan v Wollongongu in Sydneyu, posebej pa še po tem, da je na vse-avstralskem tekmovanju za najboljše harmonikarje v klubu Triglav zavzel prvo mesto in si prislužil »Zlato harmoniko«. Lenti pa - kdo ne pozna Lentija in njegovega dela v Melbournu! Tudi pri nas v Sydneyu se je že razširil njegov sloves. Ne samo po igranju, tudi po njegovem delu na radiu SBS in pri vseh prireditvah slovenske skupnosti v Melbournu.

Fantje treh mest: Lenti, Peter in Rudi.

»Trije fantje« so bili pri našem občinstvu izredno lepo sprejeti in veseli nas, da jih bomo v letu 2009 še večkrat slišali v klubu Triglav Panthers.

Priznanje za najboljšega slovenskega prostovoljca leta 2007 za Newcastle je prejel EMIL GROSMAN.

Emil Grosman, rojen v Ažencih blizu Gornje Radgone, se je kmalu po prihodu v Avstralijo, leta 1957, poročil z zaročenko Marijo Grosman. Dom in družino sta si ustvarila v Cardiffu v Newcastlu, kjer še danes živita. Kmalu po letu 1958, ko je bilo ustanovljeno Avstralsko-slovensko društvo Tivoli, sta se oba vključila v to organizacijo, vendar Emil ni nikoli imel želje, da bi postal odbornik, je pa vendar v vseh preteklih petdeset let tiho in neutrudno delal kot trdna opora pri vsakem delu ali prireditvi in drugih aktivnostih društva. Pripravljal je dvorane, čistil po končanih prireditvah, organiziral prevoz in nabavo vsega, kar je bilo potrebno, hrano, pijačo, druge potrebščine, organiziral je izlete, najel avtobus in ga tudi vozil, kamor je bilo treba, pobiral ljudi na njihovih

Odpravnik poslov Veleposlaništva RS Gregor Kozovinc in Emil Grosman.

domovih in jih tam tudi odložil po končanem izletu, posebno še starejše, ki so imeli težave s prevozom. Tako je ob obiskih Dramske družine iz Sydneya prišel s kamionom v Sydney in prepeljal kulise in druge priprave za igro, jih pomagal postaviti in po predstavi tudi odpeljal nazaj v Merrylands - vse brezplačno! Tudi v času olimpijade leta 2000 je pomagal pri postavitvi razstave "Building Blocks " v dvorani verskega središča Merrylands in v ta namen sta z ženo Marijo po večkrat na teden napravila dolgo pot iz Newcastla in nazaj.
Njegova žena Marija, ki je že skoraj pol stoletja uspešna tajnica društva Tivoli, prav gotovo ne bi mogla opraviti tako uspešnega dela, če ne bi imela za seboj trdne pomoči in podpore moža Emila, ki ji pomaga pri vseh njenih dolžnostih. Tako so njegove pridne roke vedno na razpolago, če je treba pomagati starejšim članom s prevozom, včasih tudi v Sydney ali če je treba popraviti ključavnice, napeljati hišni zvonec, popraviti ali prebarvati omare za arhivsko organizacijo HASA NSW v Merrylandsu, ali pripraviti dvorano, mize in stole za prireditve HASA ali za druge priložnosti. Za vse svoje delo nikoli ni zahteval ne pohvale, ne plačila. Privadili smo se že na to, da lahko nanj računamo ob vsaki potrebi, pa naj bo to v domačem Newcastlu ali pri splošnih potrebah slovenske skupnosti v Sydneyu. Bog, blagoslovi ga za to, saj je vse manj ljudi, na katere še lahko računamo! Pri vsem tem je tudi bil vsa leta priden, zanesljiv delavec, dober zakonski mož in oče, ljubeč in skrben dedek. Resnično zasluži priznanje, ne samo v krogu svojega društva, temveč v slovenski skupnosti nasploh. Bog mu daj zdravja in moči, da bo lahko še dolgo nadaljeval z delom za dobro slovenske skupnosti!

Priznanje za najboljšo slovensko prostovoljko leta 2007 za versko središče Merrylands je prejela ELIZABETA KOCIPER.

Elizabeta Kociper, rojena v Odrancih v Prekmurju, v družini, kjer je bilo osem otrok, se je že v rani mladosti naučila trdega in težkega dela. Ko se je poročila, sta se z možem Tonijem v želji po boljšem življenju podala na pot in prišla v Avstralijo, kjer sta si ustvarila dom in družino v Merrylandsu, kjer živita še sedaj. Že od vsega začetka sta se vključila v slovensko skupnost in sodelovala pri vseh aktivnostih v verskem središču, pa tudi v Slovenskem društvu Sydney.
Ko so se slovenske sestre vrnile v domovino, je Elizabeta prevzela gospodinjstvo v verskem središču Merrylands in naslednjih deset let skrbela za slovenske duhovnike in pogoste obiskovalce. Skrbela je za kuhinjo, pranje, čiščenje in vse druge potrebe, medtem, ko je bila hkrati tudi članica Pastoralnega sveta verskega središča. Skupaj z nekaterimi drugimi pridnimi delavkami je skrbela za postrežbo in prehrano ob posebnih priložnostih, kot so pogrebi, krsti in drugo, organizirala tudi avtobusne izlete in pomagala pri drugih akcijah v verskem središču Merrylands. Kot odlična kuharica je pogosto priskočila na pomoč tudi v kuhinji SD Sydney, kjer je redna in zvesta članica.
Zaradi zdravstvenih problemov je morala prenehati z rednim gospodinjskim delom, še vedno pa je članica delovne skupine, s katero prevzamejo skrb za prehrano članov verske skupnosti ob posebnih priložnostih, kot so prazniki ali pomembni obiski. Kot članica Pastoralnega sveta še vedno pomaga organizacijsko pri vseh aktivnostih v verskem središču.

Jože Nemeš in Elizabeta Kociper. Čestitamo in hvala za Vajino pridno in neutrudno delo!

Štefan in Ana Šernek ter Alfred Brežnik.

Priznanje za najbolj delovna starejša Slovenca leta 2007 pri SD Sydney sta prejela ANA in ŠTEFAN ŠERNEK.

Štefan in Ana Šernek, oba doma iz slovenskega Prekmurja, sta zelo poznana in spoštovana slovenska rojaka v Sydneyu. Štefan, eden od 13 otrok v njegovi družini, je postal mizar, tako kot njegov oče in bratje. Z Ano sta se poznala še iz šolskih let in skupaj sta prišla v Avstralijo leta 1957. Iz hostela Greta sta prišla v Sydney, kjer sta leta 1968 začela lastno podjetje, "Sernek Kitchen and Cabinet Makers". Obiskovala sta slovenske maše in sodelovala pri drugih kulturnih in zabavnih aktivnostih v Paddingtonu in že zelo zgodaj sta se vključila v slovensko skupnost. Štefan je imel rad petje, ples in šport in s svojo harmoniko je postal del prve slovenske glasbene skupine. Igrali so na neštetih zabavah in prireditvah, kakor tudi na mladinskih koncertih.
Ana in Štefan sta začela delati v Slovenskem društvu Sydney že leta 1966, Štefan najprej kot odbornik, nato kot predsednik od leta 1984 do 1994. Hkrati je bil tudi predsednik Lovske sekcije celih 15 let. Za čas njegovega predsedovanja je vodil in organiziral gradnjo sedanjih klubskih prostorov v Wetherill Parku in tudi osebno izdelal velik del lesene opreme v društvu. Istočasno je spodbujal in tudi sodeloval v kulturnem in družabnem življenju,

organiziral in sodeloval je v več pevskih zborih in še sedaj vodi Trio SDS.
Žena Ana mu je bila ves čas v pomoč in podporo, skrbela je za priprave dvorane, čiščenje, pranje in krašenje dvorane s cvetjem. Med gradnjo društvenih prostorov je pomagala organizirati hrano in pijačo za delavce vse do konca gradnje. Kasneje je skrbela za vse in povsod, kjer so bile njene roke potrebne, pri sprejemu pri vratih, v baru, v kuhinji in sploh povsod. Novembra 2007 sta bila oba, Ana in Štefan, ponovno izvoljena v odbor društva in Štefan je tokrat skrbel za družabno in kulturno življenje društva. Vedno in povsod sta delala skupaj kot ugleden slovenski par. Zato je tudi pravilno, da tokrat oba prejmeta enako priznanje za svoje pridno in nesebično delo.

P.S. Potem, ko sta že prejela to priznanje, je nekaj mesecev kasneje, koncem leta 2008, bil Štefan Šernek ponovno izvoljen za predsednika SDS in kot vedno, mu stoji njegova Ana ob strani kot članica odbora.
Vse najboljše pri nadaljnjem delu Vama obema želi slovenska skupnost in vsi številni prijatelji, ki cenijo Vajino delo.

Učiteljica Vera se poslavlja od Tai Chi skupine.

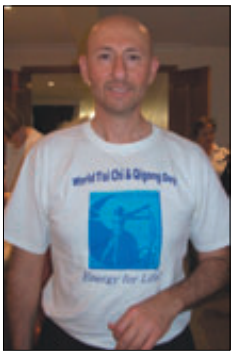

Tai Chi učitelj mojster Lima Eid.

SPREMEMBE V TAI-CHI SKUPINI

Konec oktobra 2008 se je od naše Tai Chi skupine poslovila učiteljica Vera Bartolo, ki je vodila ta oddelek že več let. Vera, ki je s toplino, znanjem in dobrimi nasveti skupino povezala v trdno družino, je morala zaradi družinskih potreb prekiniti s poučevanjem Tai Chi. Zelo jo bomo pogrešali. Vodstvo skupine je prevzel Lima Eid, mojster - učitelj, ki je kvalificiran za poučevanje plavanja, fizične sposobnosti in Tai Chi, usposobljen pa je tudi za masažno terapijo, vodno masažo ter tehnike sproščanja in zmanjševanja stresa. Vsi, ki bi se želeli seznaniti s to obliko lahkotnega razgibavanja, ki olajša težave revmatizma, visokega pritiska in sladkorne bolezni: srečanja skupina Tai Chi so vsak ponedeljek od 10 do 11. ure dopoldne v klubu Triglav Panthers.

MELBOURNE CUP, NOVEMBER 2008

Kakor vsako leto je bil tudi letos prvi torek v mesecu novembru posvečen konjskim dirkam in ženskim klobukom. Tudi v našem klubu se je zbralo precejšnje število navdušencev, ki so ob okusnem kosilu in čaši šampanjca poskušali uganiti, kateri konj jim bo prinesel srečo v slavni dirki »Melbourne Cup«. Nekaterim je to uspelo, drugim ne (moj konj mislim, da še vedno dirka!). Ženske pa so si kot vedno nadele klobuke in se poskusile čim bolj postaviti z njimi. V klubu Triglav je kot vsako leto zmagala domiselna Alice Tant, ki ji vedno uspe pripraviti posebno slikovit in originalen klobuk, za kar je dobila tudi nagrado.

AVTOBUSNI IZLETI TRIGLAVA, oktobra 2008: YARRAMALLONG VALLEY

V mesecu oktobru je naša izletniška skupina obiskala dolino Yarramalong, kjer smo našli nasade avstralskih najbolj priljubljenih oreškov - macadamia nuts. Oreške pridelujejo na biološki način, brez kemikalij ali gnojil; povem vam, ko so nam postregli s kavo in kolački, v katere so bili primešani zdrobljeni macademia oreški - smo bili res nad vse navdušeni nad okusom. Malo naprej v dolini smo našli »Amber leaf

Pred kosilom v Clubu Bundee.

Alpaca Farm«. Gospodar nam je skupaj z velikim črnim samcem po imenu Jasper pokazal vrsto spretnosti, ki jih zna izvesti za zabavo obiskovalcev (fotografija spodaj), ogledali smo si pletenine in tkanine napravljene iz vlaken, ki so izredno mehka in udobna. Nekaj smo jih tudi nakupili, čeprav so cene »alpaca« proizvodov precej višje kot volnene. In že je bil čas, da smo pohiteli na kosilo v »Entrance Club«, kjer so nam res imenitno postregli, potem pa nazaj domov do Triglav Panthers kluba.

Pred ladjo na pomolu v Cronulli.

NOVEMBRA 2008:
POJDI Z MENOJ NA MORJE, V CRONULLO

V mesecu novembru smo se odločili obiskati obalo Cronulle in za križarjenje z ladjo po morju, saj so izleti z ladjami vedno zelo priljubljeni. Teden pred izletom je bil zelo deževen in resno nas je skrbelo, da nam bo slabo vreme pokvarilo izlet, saj ni šala križariti z ladjo po razburkanem morju. Imeli smo srečo; po viharni noči nas je pričakalo lepo sončno jutro in ladjica nas je odpeljala od pomola v Cronulli na lepo modro, rahlo valovito morje. Okrepčali smo se s kavo in pecivom in se po prijetni vožnji odpeljali v Bundeeno, kjer so nam v klubu Bundee postregli s kitajskim banketom - joj, koliko hrane in kako okusna je bila, tako, da smo jo komaj zmogli in še domov smo odnesli veliko. Decembra pa gremo v Orange nabirat češnje za božične praznike!

Jože Pahor
s prvo nagrado za rdeče vino.

MARTINOVANJE V KLUBU TRIGLAV PANTHERS
V MESECU NOVEMBRU 2008

Vsako leto na Martinovo, pohitijo Slovenci, ki so prinesli s seboj iz domovine staro umetnost pridelovanja domačega vina, v klube, kjer potekajo tekmovanja, kjer celemu svetu (ali pa vsaj bližnjim prijateljem) pokažejo, kdo dela najboljše vino v tistem letu. Tudi letos je bilo tako. Klub Triglav Panthers ima vsako tretjo nedeljo v mesecu ples, kjer se zavrtimo ob slovenski glasbi, na Martinovo nedeljo pa je poleg plesa petnajst pridelovalcev žlahtne kapljice prineslo svoje vino za oceno. Prišel je celo eden od drugih članov kluba, italijanskega rodu, ki je o tekmovanju bral v krajevnem časopisu in se je odločil, da bo tudi on poskusil srečo potem, ko je prvič poskusil napraviti vino. No, tokrat še ni imel sreče, mogoče bo drugo leto bolje. Nagrade so pobrali "stari mački ", ki že veliko let izdelujejo svoje vino. Vinski strokovnjaki iz „Montana Wines Company", ki so sodili in ocenjevali posamezne vzorce vina, so se malo čudili, zakaj je vse vino sorazmerno mlado. Ha! Ne poznajo Slovencev! Vsak, ki dela svoje vino, ga do drugega leta v družbi družine in prijateljev tudi popije, posebno če je dobro. Prvo nagrado za priljubljena rdeča vina je dobil Jože Pahor, ki je dobil tudi največ glasov publike. Drugo mesto je dobilo vino Rudija Gerdeviča in tretje mesto vino Karla Samse. V kategoriji belih vin je dobil prvo mesto Andrej Barič, drugo Jože Pahor in tretje Karlo Samsa. Čestitamo vsem zmagovalcem in da bi še dolgo nadaljevali slovensko tradicijo.

Colin Moss in Andrew Barič,
prvo mesto za belo vino.

KOPRSKI ŠKOF msgr. METOD PIRIH IN PATER PROVINCIAL dr. VIKTOR PAPEŽ STA OBISKALA TUDI TRIGLAV PANTHERS

Visoka gosta iz Slovenije sta se odzvala povabilu predsednika odbora kluba Triglav Panthers na večerjo v Avstralsko-slovenskem klubu Triglav Panthers v St Johns Parku. Gospod škof se je spominjal kluba, katerega je obiskal na zadnjem obisku in si je z zanimanjem ogledal spremembe, ki jih je prinesel čas. Pogovarjal se je tudi s člani kluba, med katerimi jih je bilo veliko prav iz krajev, ki spadajo pod koprsko škofijo. Predsednik odbora kluba, Peter Krope, je obiskovalcema razkazal prostore kluba, ustavila sta se pa tudi pri kipu Ivana Cankarja, ki že več desetletij krasi notranje dvorišče kluba.

(nadaljevanje na strani 50)

Koprski škof msgr. Metod Pirih in
pater provincial dr. Viktor Papež

NAROČNINA ZA MISLI ZA LETO 2009 JE $40, ZA TUJINO $80.

IZ KRALJIČINE DEŽELE – QUEENSLANDA

poroča Mirko Cuderman

Rojaki pri društvu LIPA na Gold Coastu so 29. septembra 2008 imeli svoj redni občni zbor. Predsednik je zopet JANI PAL, podpredsednik je JOŽE GJEREK, tajnica Vlasta Borcul, njena namestnica Jožica Polak in blagajničarka Milka Marušič. V odboru so še Marica Pal, Sonja Buzinel in Marjan Polak. V pogovoru z njihovim predsednikom Janijem Palom in podpredsednikom Jožetom Gjerekom sem opazil, da imajo tamkaj močno voljo, da se tudi v njihovi soseščini v Marian Valey zgradi slovenska kapelica. Podobne kapelice so v romarskem kraju Marian Valey, ki ga oskrbujejo poljski patri pavlinci, postavili že tudi drugi številni narodi. To korajžno zamisel je potrebno pozdraviti z vsestransko podporo vseh tukaj živečih rojakov. Upajmo, da bomo v bodoče o tem še kaj več zvedeli.

Vse dobro Pavli Marinovich za njenih 90 let. Bog Vas živi!

V Kraljičini deželi smo imeli sredi oktobra obisk patra Cirila Božiča. Pater je v naši skupnosti sicer dobro poznan, saj nas je že pred več kot 20-imi leti - v času, ko je bil nameščen v Sydneyu, pogostokrat obiskal. Tokrat pa nas je po dolgem času obiskal iz več kot 2000 km oddaljenega Melbourna. Maševal je za rojake na Gold Coastu, Brisbanu in Sunshine Coastu. V petek, 17. oktobra 2008, je v kapeli St. Stephen ob katedrali v Brisbanu poročil Čehovo Nadjo. Vsi smo ga bili zelo veseli. Nekateri iz že starega poznanstva in prijateljstva, drugi pa tudi zaradi lepih in prijaznih besed, ki nam jih je izrekel ob skupnem srečanju. Posebno njegove pridige ob priliki obletnic naše skupnosti so izzvale precej pozornosti. Pater je uporabil poučne in praktične prilike in primere, ki so nam vsem najbolj razumljive. Govoril nam je o primeru rabina, ki se je sprehajal ob vojaškem poslopju in opazoval vojaka, ki je hodil gor in dol. Vprašal je vojaka, za koga vendar hodi? Ta mu je hitro in odločno odgovoril z imenom nadrejenega komandanta. Istočasno pa je on vprašal rabina, za koga pa on hodi? Rabina je vprašanje zmedlo in mu ni znal odgovoriti. Dolgo je o tem vprašanju premišljeval. To vprašanje je lahko tudi naše vprašanje. Za koga hodimo in delamo? Za koga smo v raznih odborih društva v Brisbanu več kot 55 let delali in si ustvarili svoje društvene prostore? Delalo se je predvsem za dobrobit skupnosti, za sočloveka, v katerem naj bi videli Kristusa. Tistim, ki so iz nesebične ljubezni do svojih rojakov delali in se žrtvovali - na to vprašanje za koga hodimo, oz. delamo, ni težko odgovoriti.

V Avstraliji smo pred praznovanjem: v Melbournu - 40 letnice blagoslovitve cerkve svetega Cirila in Metoda, v Sydneyu 35 letnice blagoslovitve cerkve svetega Rafaela, v Adelaidi 25 letnice blagoslovitve cerkve Sv. družine in v Wooloongongu tudi 25 letnice blagoslovitve tamkajšnje slovenske cerkve Vseh svetih. Pater Ciril nam je dejal, da ob priliki jubilejev obiščejo Avstralijo visoki gostje iz Slovenije, Papež in škof - predstojnik frančiškanov pater dr. Viktor Papež in koprski škof monsignor Metod Pirih.

Pater Ciril je bil med nami v Queenslandu pet dni. Ob tej priliki obiska smo se pri društvu Planinka, (kot je že naša letna tradicija) tudi spomnili svojih pokojnih rojakov naše slovenske skupnosti, katerih imena so vklesana na društvenem znamenju Marije Pomagaj. Za vse pokojne je pater opravil obredne molitve za mrtve rojake in sorodnike tukaj in v domovini. Isto nedeljo popoldne so patra pričakali tudi rojaki na Sunshine Coastu v Buderimu, kjer je pater v Marijini cerkvi daroval slovensko sv. mašo. Ravno v tem času obiska patra Cirila je bila pred 23. leti tamkaj prva slovenska sv. maša, ki jo je daroval sedaj že pokojni škof Kvas. Iz arhiva je razvidno, da nas je bilo takrat navzočih 30, ki so se podpisali ob tem zgodovinskem dogodku. Danes jih je skoraj polovica teh že med pokojnimi. To je tudi razlog, da naša udeležba pada. Pater Ciril je obiskal tudi več bolnikov in osamelih v raznih domovih za ostarele ter bolnico v Gold Coast bolnišnici. Naslednji obisk slovenskega duhovnika med nami pričakujemo prvo nedeljo v januarju 2009.

Lep pozdrav vsem iz pomladanske Kraljičine dežele - Queenslanda.

(Fotografije so na strani 56).

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007

Tel.: 08 8121 3869
Email: tretjakj@gmail.com

LETO 2008 je leto srebrnega jubileja blagoslova naše cerkve Svete Družine. Nedelja, 13. februarja 1983, je zapisana v zgodovino slovenske verske skupnosti v Južni Avstraliji. Aprila 1982 smo rojaki pričeli z deli nove cerkve v obliki šotora, njen zavetnik je Sveta družina begunka. Ko se je Jezus rodil, mu je kralj Herod stregel po življenju in je ostala v izgnanstvu do Herodove smrti.Tudi naši rojaki so se po vojni, nekateri iz političnih razlogov pred kumunizmom, drugi v svobodno deželo za boljšim kosom kruha, podali v neznani svet. Sveta družina jih je spremljala na težki poti v prekooceansko deželo Aborigenov. S pridnostjo si je večina ustanovila družino in zgradila lastni dom. Slovenski frančiškani so spremljali rojake in jim bili v duhovno oporo in jih sprejemali. Pozneje je v petdesetih letih iz Amerike prišel p. Bazilij, ki je imel pastoralno skrb tudi za slovenske rojake v Južni Avstraliji. Njegova velika želja je bila zgraditi cerkvico, kjer se bodo rojaki zbirali k sveti daritvi in molitvi in iskali tolažbe v težavah. Kupil je zemljišče, kjer naj bi stala cerkev. Leta 1975 je prišel za dobo petih let misijonarit med rojake p. Filip Inocenc Ferjan - njegovo težko pionirsko delo je bilo oranje ledine. Težave je imel z društvom, ki ni želelo, da bi imelo za sosedo slovensko cerkev. Veliko si je prizadeval in poskušal, da bi sodelovali, žal ni imel uspehov. V tistem času je imela velik vpliv na društva Slovenska izseljenska matica, ki je bila, kot je imel navado povedati p. Bazilj, podaljšana roka komunističnega režima.

Pater Inocenc se je o težavah in okoliščinah posvetoval z adelaidskim nadškofom in našla sta rešitev: Nadškofija je sklenila z anglikansko Cerkvijo pogodbo in slovenski rojaki so dobili v najem staro anglikansko cerkev, hišo in dvorano za dobo desetih let, pod težkim finančnim bremenom za malo slovensko skupnost. Pater je bil prepričan, da mala slovenska skupnost nima velike prihodnosti - prisodil ji je 20 let, kljub temu, da je bila skupnost mala, vendar pa mlada. V skupnosti sta bila kar dva cerkvena pevska zbora - odrasli mešani, ki je redno pel pri svetih mašah, in otroški zbor “PEVČKI”, pozneje preimenovan v mladinski pevski zbor ANTON MARTIN SLOMŠEK. Pod vodstvom izredno sposobnega in globoko vernega Belokrajnca Jožeta Šterbenca, ki je vodil zbora vse do smrti. Lahko rečem, da je bil od vseh treh verskih središč, ki so imela mladinske zbore, adelaidski najbolj kvaliteten. Poleg verske skupnosti

je pater ustanovil z dr. Frankom slovensko šolo, ki je takrat štela 65 učencev in dve učiteljici: prof. Laura Premrl in Helena Rant. Ob težkem delu in težkih okoliščinah je bilo zdravje p. Inocenca zelo rahlo. Zato je želel, da zapusti Avstralijo in je odšel nazaj v ameriško vojsko, kjer je bil vojaški kurat in je leta 1985 umrl za rakom. Na njegovo mesto sem prišel jaz, p. Janez. Mlad duhovnik sem počasi spoznaval skupnost in v meni se je porodila misel o lastni slovenski cerkvi, da uresničimo zamisel p. Bazilija. Tihi neizgovorjeni načrti so počasi dozorevali in pridobivali prve zveste in zagnane sodelavce z željo, da zgradimo svetišče, ki bo res slovensko. Bog nas je obiskal z blagoslovom pa tudi s preizkušnjami. Ko je gradnja stekla, so se nekateri rojaki oddaljili, misleč, da brez njih ne bomo zmogli, ker nas je premalo. Tudi brez njihove pomoči je gradnja cerkve stekla in kmalu dobivala svojo podobo in za božič 1982 je bila cerkev zgrajena. Čakali smo na ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita dr. Alojzija Šuštarja, da jo nam blagoslovi. Slovesno, v prisotnosti vseh slovenskih duhovnikov v Avstraliji, pomožnega škofa Filipa Kennedyja, velikega prijatelja Slovencev, sosednjih duhovnikov in množici rojakov in politikov je nadškof blagoslovil cerkev, ki je bila polna rojakov, ki smo se veselili tistega velikega trenutka.

Skozi vseh petindvajset let lepih in veselih doživetij, ko smo sprejemali pri svetem krstu nove člane božje družine, bili priče, ko so si zakonski pari dali obljubo in v trenutkih, ko smo se poslavljali od zvestih in požrtvovalnih članov našega verskega občestva. Slednji so pustili vrzel v naši skupnosti. Napoved, ki jo je pater Inocenc napovedal - za 15 let prehitro. Za letošnji srebrni jubilej smo se, kolikor je v naših močeh, pripravljali. Za naše jubileje smo povabili koprskega škofa msgr. Metoda Piriha, ki nas je že drugič obiskal, in našega frančiškanskega provinciala p. dr. Viktorja Papeža, ki je prvič obiskal svoje sobrate na slovenskih misijonskih središčih.

V sredo, 19. novembra 2008, sta gosta z jeklenim ptičem priletela iz Melbourna v Adelaido. Rojaki smo ju pričakali na letališču, zaželeli dobrodošlico s šopki cvetja, odpeljali smo se na radijsko postajo, kjer imamo vsako sredo verski program. Sledil je polurni intervju z gostoma. Z radijske postaje smo se napotili v slovenski misijon, kjer nas je čakala okusna večerja, ki jo je pripravila in prinesla gospa Ana Likar. V četrtek zjutraj smo maševali v domu za ostarele svetega Rafaela, ki ga vodijo malteške sestre frančiškanke. Isti dan smo obiskali zgodovinsko mesto Handorf, zvečer pa smo bili povabljeni k adelaidskemu nadškofu na večerjo. V petek dopoldne je bila sveta maša v naši cerkvi in srečanje z rojaki. Srečali so se stari znanci. Zvečer nas je povabila na večerjo gospa Anica Rant z družino. V soboto po sveti maši so se gospod Ignac Simenko, Jože Vuzem in Ivan Legiša odpeljali z gosti na ogled Barose Valley, kjer so bili so gostje Franca in Vide Končina, si ogledali vinarno in kraj ter se v večernih urah vrnili domov. Sobotni večer nas je povabila na večerjo gospa Silva Šajn - gospod škof se je srečal s Silvino mamo Julijano Vijola, ki je iz iste vasi, kot gospod škof. V lepem večeru se nam je pridružil tudi p. Metod, ki je za slovesnost prišel iz Amerike z Lemonta - ameriških Brezij, kjer je župnik in gvardijan. Pred nami je bil veliki dan - nedelja, ko smo se zahvalili pri sveti maši Bogu za 25 let našega svetišča. Pridružila sta še pater Darko iz Sydneya, voditelj verskega središča svetega Rafaela in p. Noel v imenu avstralskih frančiškanov. V imenu slovenske vlade pa je prišel iz Canberre gospod Gregor Kozovinc, odpravnik poslov Veleposlaništva RS in v imenu vlade Južne Avstralije g. Michael Atkinson, minister za pravosodje in multikulturo.

Goste in vernike sta pozdravili in podali

kratko zgodovino našega verskega središča gospa Stanka Sintič v slovenščini in gdč. Rosemary Poklar v angleščini. Gospodu škofu, p. provincialu in gospodu Kozovincu smo poklonili šopke rdečih nageljnov in rožmarin - v znamenje dobrodošlice. Gospod škof se je zahvalil za pozdrav in cvetje. Med sveto mašo se je prepletalo zborovsko in ljudsko petje v čast Kristusu Kralju vesoljstva. Evangelij je prebral pater provincial, gospod škof pa je nagovoril rojake in jih spodbujal k zvestobi Bogu in slovenskemu narodu, p. Noel pa je nagovoril angleško govoreče.

Po obhajilu smo zapeli TEBE, BOGA, HVALIMO; jaz sem se zahvalil gospodu škofu in p. provincialu ter gostom, p. provincial pa se je v imenu slovenske frančiškanske province zahvalil rojakom za pomoč frančiškanom in izročil skupnosti poseben blagoslov, ki ga je podelil sveti oče Benedikt XVI.: »Sveti oče Benedikt XVI. iz srca podeljuje svoj apostolski blagoslov patru Janezu ter vsem vernikom, ki so gradili in gradijo še danes živo občestvo slovenske cerkve Svete Družine v Adelaidi. Ob praznovanju 25. obletnice blagoslovitve vaše cerkve kličem na vas Božjega blagoslova in materinske priprošnje Marije Pomagaj. Bog blagoslovi vse člane Slovenskega misijona v Južni in Zahodni Avstraliji«. Gospod Gregor Kozovinc pa je nas nagovoril in v imenu Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu izročil posebno priznanje slovenski skupnosti Svete družine (»Republika Slovenija, Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu: PRIZNANJE IN ZAHVALO prejme Slovenski misijon Svete družine Hindmarsh ob 25-letnici obstoja in delovanja za neprecenljiv prispevek k ohranjanju slovenske identitete, kulture in jezika ter nesebično pomoč Slovenkam in Slovencem v Avstraliji. Zorko Pelikan državni sekretar«). V imenu slovenske skupnosti se zahvalim za apostolski blagoslov papežu Benedktu XVI. Iskrena zahvala tudi Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu za prvo tako priznanje, ki ga je bila deležna naša verska skupnost in tudi gospodu Gregorju Kozovincu za prisrčno zahvalo in spodbudo nam vsem! Nato je podelil gospod škof slovesen blagoslov.

Po končani sveti maši je bila predstavitev knjige, ki jo je za to priložnost napisal naš adelaidski rojak, vzorni vernik in dobrotnik gospod Ivan Burnik Legiša "KLIC K BOGU". Predstavitev so pripravili Stanka Sintič, Rosemary Poklar in sodelavke: Anita Polajzer, Ane Mari Zupančič, Chantel Zupančič. Pesnik se je zahvalil za sodelovanje, ves denar od prodaje knjig je podaril škofijski gimnaziji v Vipavi. (op. nekaj knjig je še na zalogi, tisti, ki ste pripravljeni pomagati škofijski gimnaziji v Vipavi, lahko naročite knjigo pri gospodu Legiši).

Ob koncu slovesnosti v cerkvi nas je pozdravil še g. Michael Atkinson, minister za pravosodje. Po končani dveurni slovesnosti smo se preselili v dvoranco, kjer so nam pridne gospodinje in kuharja pripravili okusno kosilo na žaru. Lepo je okrasila in pripravila mize gospa Nada Čargo in sodelavci, ki so gostom stregli. - Po končanem kosilu smo šli še na vljudnosti obisk v slovenski klub. Ura nas je že preganjala in morali smo pospremiti p. Darka na letališče, dolžnosti so ga klicale in je moral nazaj v Sydney. Pater Darko, hvala za spodbudne besede za pozdrav miru - tvoja prisotnost je povzdignila vso slovesnost. V ponedeljek zjutraj po sveti maši in skupnem zajtrku so se naši gosti poslovili od slovenske cerkve in misijona. Na letališče nas jih pospremilo kar nekaj rojakov, kjer smo napravili še skupno fotografijo. Gospod škof, pater provincial Viktor in pater Metod so poleteli proti Sydneyu. Pater Metod, hvala za obisk in prisotnost ob naši slovesnosti ter lepe besede v uvod v Oče naš pri sveti maši. Gospod škof msgr. Metod Pirih in provincial p. dr. Viktor Papež, hvala za obisk in lepe dneve, ki sta jih preživela z nami, za vse duhovne darove, predvsem za vajino prijaznost in preprostost. Bog povrni za vse in še kdaj nasvidenje v Avstraliji pod Južnim križem.

Sedaj pa še nekaj o božičnem praznovanju.

Spoved pred božičem lahko opravite vsak petek pred in po sveti maši, na božično vigilijo ves dan. Na sveti večer bo ob polnoči slovesna sveta maša, na božič pa dopoldne ob 10. uri. Na sveti večer bo božična radijska oddaja v priredbi našega verskega središča.

V nedeljo, 28. decembra, bomo praznovali naše zavetnike slovenskega misijona, SVETO DRUŽINO. Ob 10. uri bo sveta maša, po sveti maši pa kava in pecivo. Na staro leto bo zvečer ob 6. uri sveta maša v zahvalo za vse prejete dobrote v letu 2008. Na novo leto, na praznik MARIJE, SVETE BOŽJE MATERE, bo po nedeljskem urniku ob 10. uri sveta maša za Božji blagoslov in Božje varstvo v novem letu 2009.

Gospa Roža Franko je poslala osmrtnico iz Port Lincolna:

13. oktobra 2008 je v domu za ostarele Matthew Flinders umrl v 90 letu starosti **ANTON (TONY) WIDRICH** (priimek je spremenjen iz V v W) rojen je bil 11. marca 1918 v Celju ? v Avstralijo je prišel 10. februarja 1952 in se poročil leta 1954 z Ano, nemške narodnosti (za priimek ne vedo, v zakonu nista imela otrok), upepeljen je bil v petek, 17. oktobra 2008, v West Coast Memorial Park. Žena mu je umrla pred osmimi leti. Posedoval je kos zemlje, na katerem je skrbno gojil zelenjavo, ki jo je namenil domu, kjer je preživljal jesen življenja. Naj počiva v miru Božjem, spomnimo se ga v molitvi.

V Sloveniji je v 76 letu starosti umrl **ERNEST OREL.** Rodil se je v Avberju 24. avgusta 1932, umrl je 8. novembra 2008. Več, ko bodo dosegljivi podatki. Naj počiva v miru Božjem! Ženi in sinovoma Marku in Petru z družino naše sožalje, pokojnega pa priporočamo Božjemu usmiljenju!

Še moje voščilo za blagoslovljene božične praznike in srečo v letu 2009! ***p. Janez***

MATICA POKOJNIH
od novembra 2007 do decembra 2008

NEW SOUTH WALES IN ACT

MARIJA GODEC roj. KORONJA
r. 03.10.1925 Ratkovci v Prekmurju
+ 20.11.2007 Wollongong NSW

SILVIJA MIKLIČ roj. ŠAJN
r. 16.12.1929 v vasi Podpenšek pri Ilirski Bistrici
+ 06.12.2007 Camperdown NSW

VIKTOR NOVAK
r. 02.08.1933, Preložе, Pregarje
+ 13.12.2007 Bulli, NSW

ALBIN DRAŠČEK
r. neznano Šempeter pri Gorici
+ 2007 NSW, star 78 let

RUDI JAKSETIČ
r. 23.04.1928 Trebčane pri Ilirski Bistrici
+ 23.12.2007 Mt Druit, NSW

ANTONIJA MERLAK roj. REJEC
r. 21.10.1927 Črni vrh nad Idrijo
+ 25.12.2007 Sutherland, NSW

TONI ŠTERN
r. 31.01.1932 Jesenice
+ 26.12.2007 Wollongong NSW

TEREZIJA GODINA roj. KOLENKO
r. 26.04.1929 Gornja Bistrica, Črenšovci
+ 04.01.2008 Sheal Harbour, NSW

PAVLE LETNAR
r. 15.06.1953 Slovenski Javornik, Koroška Bela
+ 04.01.2008 Weatherill Park NSW

IGNAC KUSTEC
r. 08.05.1946 Dolnja Bistrica, Črenšovci
+ 07.01.2008 Mt Druit, NSW

FRANC MATUŠ
r. 17.12.1932, Čepinci pri Markovcih
+ 08.01.2008 Merrylands, NSW

ZORA MARIA PACE roj. NIKOLAVČIČ
r. 26.01.1914 Cerovo v Goriških Brdih
+ 23.01.2008 Bexley NSW

JOŽE ANDREJAŠ
r. 08.08.1952 Dolnja Prekopa, Kostanjevica na Krki
+ 24.02.2008 Nepean District Hospital NSW

STANE VATOVEC
r. 06.11.1923 Ostrožno Brdo, Košana
+ 13.03.2008 Concord NSW

CVETKA KOBLAR roj. SOSIČ
r. 18.02.1920 SlopeHrpelje - Kozina
+ 18.03.2008 Canterbury NSW

SILVERSTER STOCK
r. 18.12.1922 Senožeče
+ 14.04.2008 Wyong NSW

JOŽE BLAŽIČ
r. 1910, Nekovo, Marijino Celje - Lig
+ 05.05. 2008 Pheasants Nest NSW

BRUNO SLAVEC
r. 27.03.1935 Reka
+ 07.05. 2008 Bankstown NSW

MARTA MIHALIČ
r. 15.01.1935 Serdica, Sv. Jurij
+ 23.05.2008 Fairfield NSW

ZVONKO VELIŠČEK
r. 25.03.1949 Kozana v Brdih
+ 25.05 2008 Liverpool NSW

MILAN (MICK) DOMINKO
r. 17.09.1956 Apače
+ 25.05.2008 Kambah ACT

BARTOLOMEJ (JERNEJ) HERMAN
r. 05.08.1929 Celje
+ 26.05.2008 Sydney NSW

JOŽE NEMANIČ
r. 01.03.1924 Drašiči pri Metliki
+ 30.05.2008 Concord NSW

MILIVOJ EMIL LAJOVIC
r. 23.07.1921 Ljubljana
+ 05.06.2008 Strathfield NSW

HINKO HAFNER
r. 19.03.1932 Postojna
+ 12.06.2008 Wahroonga NSW

EDVARD KOCYAN
r. 22.06.1927 Ostrawa, Češka R.
+ 20.06.2008 Corrimal NSW

TANJA SPENCER roj. NOVAK
r. neznano, stara 46 let
+ 20.06.2008 Kogarah NSW

ALOJZ GINO GRŽELJ
r. 19.06.1936 Male Loče
+ 23.06.2008 Neringah H. NSW

ALOJZ MEZGEC
r. 17.06.1936 Kovšče, župnija Slivje
+ 13.07.2008 Fairfield NSW

ANTON GLAVICA
r. 14.04.1923 Zlaganje pri Ptuju
+ 02.08.2008 Tumut NSW

ANGELA DJIKIĆ, r. KOVAČIČ
r. 24.2.1929 Barka, Vatovlje
+ 21.8.2008 Randwick NSW.

ŠTEFAN ŠAULE
r. 24.03.1927 Grgar pri Gorici
+ 09.09.2008 Concord NSW

MARIJA KUŽNIK roj. VINDIŠ
r. 13.03.1936 Zgornji Leskovec pri Ptuju
+ 19.09.2008 Blacktown NSW

STANA BELE roj. BRGOČ
r. 09.11.1927 Trnje pri Pivki
+ 21.09.2008 Camperdown NSW

BRUNA FAVARI roj. BOGATEC
r. 04.02.1931 Bresci Italija
+ 23.09.2008 Camperdown NSW
KATICA ŠIRCA, r. KOSAC
r. 20.11.1950 Gašinci, Hrvaška
+ 11.10.2008 Fairfield, NSW
ŠTEFKA ZORE, r. SAMSA
r. 23.12.1923 Velika Pristava, Šmihel pri Pivki
+ 15.10.2008 Blacktown, NSW
JOŽE BEDERNJAK
r. 28.4.1935 Hotiza
+ 18.10.2008 Bankstown, NSW
ALOJZ FEDERUZZI – FRED
r. 10.6.1936 Kambreško, Ročinj
+ 22.10.2008 St. Mary's, NSW
TONI BERTONCELJ
r. 16.7.1940 Mošnje
+ 22.10.2008 Auburn NSW
ANA ŽLAHTIČ, r. GRAJFONER
r. 26.6.1926 Vurberk
+ 23.10.2008 Moorebank, NSW
PETER ZULIJAN
r. 13.6.1913 Hlevnik v Gor. Brdih
+ 28.10.2008 Campsie NSW
JANEZ ZAKOČ
r. 13.11.1930 Murska Sobota
+ 29.10.2008 Unanderra NSW
MIRJAM VELIŠČEK
r. 1959 Kozana v Brdih
+ 8.11.2008 Oxley Park NSW
ANTON BLAZNIK
r. 8.3.1928 Hudinja pri Celju
+ 11.11.2008 Seven Hills NSW
ALOJZIJA KOŠOROK roj. TOMAŽIN
r. 26.08.1926 Dobrava, Dobrnič
+ 26.11.2008 Croydon NSW
IVAN (IVO) KLOPČIČ
r. 18.08.1919 Hleve, Peče pri Moravčah
+ 28.11.2008 Kotara South NSW

QUEENSLAND

DAVID PISTOR
r. neznano
+ 07.12.2007 Einfield QLD
MARJAN (MARIO) LEOPOLD KAMPJUT
r. 08.01.1932 Ljubljana
+ 08.12.2007 Cairns QLD
JOŽE BARBIŠ
r. 24.03.1933 Ilirska Bistrica
+ 06.02.2008 Pelican Waters QLD
MARIJA SLAVIČ
r. 01.02.1928 Maribor
+ 08.03.2008 Gold Coast QLD
VERA PREGELJ roj. BESEDNJAK
r. 20.09.1926 Renče pri Novi Gorici
+ 21.07.2008 Brisbane QLD
LUDVIK ŠEKLI
r. 21.5.1929 Jevšček pri Kobaridu, Livek
+ 29.11.2008 Brisbane, QLD

SOUTH AUSTRALIA

ANNA MARIJA ZORMAN
r. 20.12.2007 Kanal
+ 12.12.2007 Enfield SA
TONČKA ZUPANČIČ roj. ŽAKELJ
r. 25.04.1932 Žiri v Selški dolini
+ 13.12.2007 Centennial Park, SA
ANITA MAGAJNA
r. 13.06.1932 blizu Mengša
+ 16.12.2007 Centennial Park, SA
BERNARDO ŠTEMBERGER
r. 22.03.1923 Vrbovo pri Ilirski Bistrici
+ 17.02.2008 Centennial Park SA
CILKA JEREBICA
r. 07.08.1933 Golovec
+ 21.02.2008 Centennial Park SA
MARIJA VUZEM
r. 25.11.1935 Vuzenica
+ 12.06.2008 Adelaide SA
PAVEL ZAVRL
r. neznano, Mavčiče
+ 27.08.2008 Adelaide SA
ANTON (TONY) WIDRICH
r. 11.03.1918 Celje
+ 13.10.2008 Adelaide SA
ERNEST OREL
r. 24.08.1932 Avber
+ 08.11.2008 Slovenija, živel v Adelaidi

VICTORIA

MILKA ŽELE
r. Goričice, Grahovo pri Cerknici
+ 2006 Geelong VIC
MARJAN (MARIO) KOCBEK
r. neznano, pred 84 leti
+ 24.06.2007 Anakie Junction VIC
MICHAEL RAZBORŠEK
r. 28.10.1950 Treboje
+ 07.12.2007 Melbourne VIC
VINKO AVGUŠTIN
r. 11.07.1927 Veniše, župnija Leskovec
+ 08.12.2007 Footscray VIC
NIVEA TRAGIN
r. neznano, Italija, poročena s Slovencem
+ 23.12.2007 Clayton VIC

IVAN GREGORICH
r. 01.03.1916 Dunaj
+ 25.12.2007 Melbourne VIC
VIDA BESTALEC roj. LIČEN
r. 17.11.1922 Branik
+ 26.12.2007 Box Hill VIC
MARIJA ŠEREK
r. 16.06.1956 Misiones, Argentina
+ 12.01.2008 Kew VIC
LJUDMILA (MILKA) BARBIŠ roj. LENARČIČ
r. 16.04.1934 Taber pri Pivki
+ 14.01.2008 Broadmeadows VIC
MAKSIMILIAN (MILAN) KASTELIC
r. 12.10.1937 Zagorje pri Pivki
+ 18.01.2008 Melbourne VIC
JOŽEF TOMAŽIČ
r. 25.07.1929 Huje
+ 22.01.2008 Geelong VIC
TEREZIJA LENARČIČ
r. 15.09.1941 Matjaševci
+ 22.01.2008 Wheelers Hill VIC
PEPCA ČESNIK roj. ADAM
r. 11.02.1931 Koritnice
+ 03.02.2008 Melbourne VIC
RAFAEL KOSMINA
r. 14.08.1906
+ 06.02.1985 Melbourne VIC
JANKO FILIPIČ
r. 10.07.1917 Breginje
+ 11.02.2008 Kew VIC
ERNESTA VRAN roj. PRELEC
r. 26.08.1926 Barka pri Divači
+ 12.02.2008 Caulfield VIC
MARGARET KOSMINA (NETTA)
r. 29.01.1911
+ 14.02.2005 Melbourne VIC
DRAGO KOSTANJŠEK
r. neznano
+ 23.02.2008 Fitzroy VIC
RUDI KOLARIČ
r. neznano, 74 let
+ 23.02.2008 Fawkner VIC
EMILIJA (MILKA) LONZA roj. ŠABEC
r. 10.08.1939 Klenik pri Pivki
+ 25.02.2008 Sunshine VIC
DANIEL OBLAK
r. 30.08.1929 Rižana
+ 03.03.2008 Melbourne VIC
NADA CARR roj. MOHAR
r. 07.01.1948 Črnomelj
+ 05.03.2007 Melbourne VIC
JOŽE SMOLE
r. 29.02.1924 Preserje
+ 14.03.208 Werribee VIC

AMALIJA MALJEVAC roj. ŠTEMBERGER
r. 09.03.1935 Podgraje
+ 31.03.2088 Footscray VIC
OLGA MAZLO roj. MAKAROL
r. 24.02.1935 Šmarje pri Sežani
+ 07.04.2008 Berwich VIC
JELKA SLUGA roj. DOMIĆ
r. Banja Luka
+ 20.04.2008 Melbourne VIC
ENRICO APRUZZESE
r. 27.07.1928 Casino Italija
+ 27.04.2008 Werribee VIC
FRANC STEFANČIČ
r. 23.12.1936 Ilirska Bistrica
+ 07.05.2006 Melbourne VIC
JOŽE (PEPI) KALC
r. 03.03.1938 Kuteževo pri Ilirski Bistrici
+ 08.05.2008 Sunshine VIC
STANKO (STAN) GORJANC
r. 30.04.1934 Sajevče pri Postojni
+ 18.05.2008 Wodonga VIC
JOŽE BERGOČ
r. 04.01.1937 Trnje pri Pivki
+ 25.05.2008 Moorabbin VIC
IVANKA RANERI roj. BOŽIČ
r. 20.09.1925 Zrečje pri Ilirski Bistrici
+ 06.09.2007 Melbourne VIC
JOŽE GELT
r. 04.04.1943 Velika Polana
+ 19.06.2008 Murska Sobota (živel je v Melbournu VIC)
LJUBICA ROSTAN roj. TALEVA
r. 25.06.1939 Bitola
+ 15.07.2008 Heidelberg VIC
VELIMIR (VILČE) ČIBEJ
r. 15.12.1914 Gorica
+ 18.07.2008 Footscray VIC
IVAN (JOHN) MESAR
r. 13.06.1957 Melbourne VIC
+ 20.07.2008 Melbourne VIC
ADOLF HORVAT
r. 30.07.1941 Pristava pri Ljutomeru
+ 30.07.2008 Heidelberg VIC
MATEVŽ (MATT) KOKELJ
r. 07.09.1923 Laze
+ 11.08.2008 Geelong VIC
ANGELA MAJERIĆ roj. LEVAČIĆ
r. 09.03.1924 Mursko Središče
+ 11.08.2008 Box Hill VIC
SLAVICA (SALLY) MATKOVIČ roj. RAMUTA
r. 07.07.1944 Osojnik Župnija Semič
+ 22.08.2008 Geelong VIC
JOŽE (PEPI) KALČIČ
r. 15.06.1931 Fabci pri Ilirski Bistrici
+ 24.08.2008 Wangaratta VIC

CVETKA ZORZUT roj. ABRAM
r. neznano, Orehek na Primorskem
+ 06.09.2008 Heidelberg VIC
ANNA ROZMAN, r. POLANEC
r. 7.5.1927 Bruay, Francija
+ 18.09.2008 Wodonga VIC
MARIJA STEPANČIČ roj. ROŽIČ
r. 02.01.1934 Pregara pri Kopru
+ 23.09.2008 Heidelberg VIC
IVAN (JOHN) PELOZ
r. 12.08.1927
+ 26.09.2008 Shepparton VIC
MARTIN ADAMIČ
r. 11.01.1928 Strehovci
+ 28.09.2008 Ashwood VIC
GIOVANNA (IVICA) BONELLO roj. MRAVLJE
r. 24.06.1922 Zalošče pri Dornberku
+ 12.10.2008 Donvale VIC
FRANJO KINKELA
r. 07.09.1931 Zvoneče, Istra
+ 15.11.2008 Clayton VIC
MARIJA NOVAKOVIĆ roj. LEDERER
r. 08.12.1929 Jeremija pri Šentilju
+ 27.11.2008 Wantirna VIC

Gospod, daj vsem našim rajnim večni mir in pokoj. In večna luč naj jim sveti. Naj počivajo v miru. Amen.

Melbourne - O D Š L I S O :

GIOVANNA (IVICA) BONELLO roj. MRAVLJE, rojena 24.06.1922 v vasi Zalošče pri Dornberku, je umrla 12.10.2008 v Donvale Nursing Home. Kot mlado dekle je živela v Egiptu z mamo in dvema sestrama v Alexandriji, kjer je bilo veliko deklet in žena iz primorskih krajev v službi kot vzgojiteljice v bogatih egipčanskih družinah. Rekli so jim La Gorizien – iz Gorice, ker jih je bila večina iz Primorske. Pred leti je izšla knjižica z naslovom Aleksandrijke, kjer je popisano njihovo življenje in delo. Ena izmed Slovenk je bila tudi vzgojiteljica nekdanjemu generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov (OZN) Butrosu Butrosu Galiju. Ivica se je poročila z Maltežanom Edgarjem Bonellom, ki je umrl že pred leti. Živeli so v Claytonu. Oba sinova živita v Melbournu. Ivica je bila bolj Giovanna in je govorila v glavnem italijansko, toda, kadar jo je srečal njen vaščan Franc Saksida iz Frankstona, je govorila prav po domače. Pokopana je na pokopališču Springvale v grob moža. Hvala Francu Saksidi za sporočilo.

FRANJO KINKELA, rojen 07.09.1931 v vasi Zvoneče v Istri, je umrl 15.11.2008 v Monash Medical Centre v Claytonu. Kot mlad fant je delal v Ljubljani, služil vojsko na Reki, Puli in v Lovranu ter nato delal v Tolminu, kjer je srečal Ivanko. Leta 1957 sta pobegnila čez mejo v Italijo in se v Cremoni poročila ter pozneje prišla v Avstralijo. Leta 1962 se jima je rodil sin Vilim, ki je danes uspešen zobozdravnik, poročen z Ireno Brumen in imata hčerki Matildo in Sieno. Dva tedna pred smrtjo je pri polni zavesti, v zbranosti in ob prisotnosti vseh svojih najbližjih prejel svete zakramente. Pogrebno mašo smo obhajali v naši cerkvi v Kew 19. novembra 2008 ter imeli pogreb na Springvale pokopališču. Sedmina je bila v dvorani društva Planica v Springvale, kamor je Franjo rad zahajal in se družil z mnogimi prijatelji, ki so se tudi prišli poslovit od njega. V slovo mu je spregovorila predsednica Planice gospa Ivanka Kolačko.

MARIJA NOVAKOVIĆ roj. LEDERER, rojena 08.12.1929 v vasi Jeremija pri Šentilju, je umrla 27.11.2008 Wantirna Rehabilitation Centre. V Avstralijo je prišla leta 1956 in se leta 1957 poročila z Vitomirjem Novakovićem iz Srbije. V zakonu sta se jima rodili hčerki Helen in Sonia. Helen je pred leti umrla na Havajih. Pogrebno sveto mašo sva darovala z domačim župnikom Fr. Frankom Arnoldom v sredo, 3.12.2008, v cerkvi St.Philip's church v Blacburnu North, ki je pokojno Marijo opisal kot skrbno in verno ženo, ki je poznala pot do cerkve. Pokopana je na pokopališču Springvale.

POPRAVEK: Pri zapisu o pokojnem JOŽETU BERGOČU je na strani 32 v prejšnjih Mislih v prvi vrsti zgoraj napaka: Leto poroke ni leto 1968, pač pa 8. oktober 1960. Poročil ga je p. Bazilij v katedrali sv. Patrika.

Gospod, daj vsem našim rajnim večni mir in pokoj; sorodnikom pa sožalje v luči vere v Vstalega Zveličarja.

p. Ciril

Pozdravljeni vsi, ki se trudite za lepe Misli, katere z veseljem sprejmemo in beremo. Vsem hvala.

Sporočam o mojem dragem sinu Milanu Micku Dominko. **MILAN MICK DOMINKO** je bil rojen 17. septembra 1956 v Sloveniji. Umrl je 25. maja 2008 po kratki bolezni – za rakom. Zelo mirno je prenašal bolezen in z veseljem na Marijin praznik ob 6.10 zjutraj mirno zaspal doma pri ženi. Vedno nam bo ostal v spominu. Hvala prijateljem za lepo cvetje, družini Forjanic, Bonica in hčerkam ter Zlati in družini Muše in Špdas. Vsem iz srca hvala, kot tudi Frenku Čuleku.

Pogreb je bil 30. maja 2008 ob 5.30 zvečer. Pogrebno mašo je daroval hrvaški duhovnik pater Antonio.

Hvala vsem, ki ste se v tako velikem številu zbrali.

Žalujoča mama Kristina, Canberra ACT

Spoštovani!
Oglašam se Vam z nekaj besedami pokojne matere, ki je pisala pismo po smrti svojega sina, starega 12 let v Sloveniji. Njegov rojstni kraj je bil na Dolenjskem blizu mesta Krško.
Mati je pismo poslala v Ameriko njegovim tetam. Ko je bila njegova sestrična na dopustu v Sloveniji, ga je prinesla s sabo. Ko sem bila jaz na dopustu v Sloveniji, ga je moja sestra izročila meni. Po vrnitvi z mojega dopusta sem ga prinesla v Avstralijo, kjer je še danes lepo shranjen.
Pismo je bilo pisano leta 1927 v njegovem rojstnem kraju; staro je sedaj 81 let. Od starosti je papir porjavel in samo od sebe je pretrgan po sredini. V tistem času je bilo pismo umrlega obrobljeno s črno barvo. Je dobro shranjeno in upam, da bo tako ostalo. Priložila sem sličico matere umrlega sina Francija. Pismo je preslikano in samo prva stran bi se objavila v reviji "Misli". Poezijo sem sama zložila v spomin družine. Poskusila sem čimbolj na kratko in upam, da bo razumljivo in primerno za v Misli. Ako bi bilo treba kaj popraviti ali izboljšati, se Vam vnaprej zahvalim. Naj ostane brez mojega imena, prosim! Ostanite srečni in zdravi in lep pozdrav. Bog živi!
(Naslov je v uredništvu Misli).

POKOJNA MATI

Gomila truplo je zakrila,
duša ločila se od te,
otrok iz lic si solze briše:
Mati, ostal sem zdaj brez te.

Prerano nas si zapustila
mati, od nas se poslovila,
duša v miru se podala
v večni mir k pokoju je.

Otrok, ki joka se za tabo,
tvoj duh tolažbo daje vsem,
nikoli pozabil na te, mati,
ki dala si življenje nam.

V večnosti te Bog tolaži,
gledaš nas sirote vse,
spomin na te je vedno z nami
v srcu, ki ne zamre.

Otožno na te, ljuba mati,
srce po tebi hrepeni,
duša v miru naj počiva,
ljubezen tvoja v nas živi.

Osvobojeni gradimo

TV Slovenija je v režiji Slavka Hrena, (poznamo ga že, ker je s svojo ekipo naredil dokumentarne filme o avstralskih Slovencih) prvič spregovorila o življenju v 'osvobojeni' Sloveniji od 1945 do 1990. Žive priče, ki pripovedujejo o tem, česar doslej niso upale povedati, pravijo: Hvala Bogu, da smo dočakali dan, ko Slovenci lahko povedo, kaj mislijo in kaj so doživeli. Narod si končno piše zgodovino sam.
Dokumentarni štiridelni film Osvobojeni gradimo priporočam vsem. V njem gledamo, kako je potekalo obdobje obnove in prevzgoje. Vidimo, kakšne metode je režim uporabljal, da se je držal na oblasti. Če so le slutili, da je kdo nasprotno misleč, posebno, če je to bila vplivna oseba, so to osebo na krut način kaznovali. Film govori o zaporih, odvzemu premoženja in državljanskih pravic, prisilnem delu, poboljševalnicah, družbeno koristnem delu in seveda o mučenju in ubijanju. V tem filmu boste videli zgodovino naše mladosti in spoznali, zakaj smo bežali.

Pravijo, da bo slabo zmagalo, če dobri ljudje ne bodo to preprečili. Preprečiti slabo ni vedno enostavno in brez bolečin. Mi begunci razumemo, koliko smo žrtvovali, ko smo pobegnili, a še posebno sem ponosna na Slovence doma, ki so ostali zvesti resnici in poštenju, kljub stalnemu pritisku in kaznih. Res je, da ima vsaka oblast rada ubogljive ljudi, vendar samo totalitarni režimi to nasilno dosežejo.
Pametni popusti, so nas doma učili. Po tej logiki torej neumni zmaga in vlada. Neumni sčasoma prepriča pametnega, da je neumen; neumni celo prepriča pametnega, da se ni lepo upirati in da je najboljše sprejeti, kar neumnež neutrudljivo in vztrajno uči. Pametni popušča in popušča, dokler začne verjeti, da je njegovo prepričanje neopravičljivo in nepošteno.
Milčinski je pisal o Butalcih, ki so se skregali s pametjo. Tudi on je vedel, da so zmagali Butalci in ne pamet. Pozdravljeni soborci za resnico in pravico.

Cilka Žagar, Ligtning Ridge NSW

ZNAMKE VSEH VRST

Dragi prijatelji misijonov! Iskreno se vam zahvaljujem za vse znamke, ki sem jih prejel v teku tega leta za misijonske potrebe. Z vašo zavzetostjo in pomočjo se ta akcija nadaljuje, zato se še enkrat toplo priporočam vsem tistim, ki bi radi pomagali našim skrbnim misijonarjem. Prejmite prav prisrčna voščila za blagoslovljene božične praznike ter srečno in uspešno novo leto 2009.

Saksida Franc,
ul. Biasoletto 125-34142 Trst-Trieste, Italija.

NEKAJ SPOMINOV NA ČAS GRADNJE CERKVE SV. CIRILA IN METODA V KEW

Lojze Markič

Težko je verjeti, da je že preteklo 40 let, od kar smo zgradili slovensko cerkev v Kew – v tem lepem predelu Melbourna. V času gradnje sem jaz živel v Baragovem domu (7 let) in zelo dobro poznal pokojnega patra Bazilija; skupaj sva jedla pri isti mizi.

Videl sem, kako si želi, da bi Slovenci imeli svojo cerkev. Sledil sem dogodkom, ko je vložil prošnjo in dobil dovoljenje od nadškofije, da lahko na tenis igrišču ob Baragovem domu postavi cerkev. Najprej je napravil model, kako naj bi cerkev izgledala. Spoznal se je z inženirjem Brankom Tavčarjem, ki je pripravil načrte in nadzoroval gradnjo do konca. Vse brezplačno! Tudi njemu gre velika zasluga, saj ni bilo samo delo, ampak tudi odgovornost. Branko je imel veliko potrpljenja. Malo se je zataknilo na občini zaradi premajhnega parkirišča za avtomobile in zaradi nasprotovanja nekaterih sosedov. Pa tudi to se je uredilo.

Glede dvorane pod cerkvijo je dobro poznani mož na občini svetoval, da se to označi kot telovadnica za stanujoče fante v Baragovem domu. Takrat je v domu živelo 40 do 45 fantov, ki naj bi dvorano uporabljali. Enkrat sem omenil patru, da bi bilo veliko lažje in bolj enostavno graditi cerkev brez dvorane. Pater mi je odgovoril, da dvorana mora biti, pa če je tudi v zemlji pod cerkvijo - da je cerkev brez dvorane kot duša brez telesa. Pater Bazilij je imel izkušnje že iz Amerike. Danes se strinjam, da je imel prav. V pripravi na gradnjo me je med pogovorom pater večkrat vprašal, če bom pomagal pri gradnji cerkve in seveda sem prikimal, da bom. Nekega dne me je poklical v pisarno, postavil na mizo dokumente iz občine in me vprašal, če bi podpisal kot gradbenik, in dodal, da bo čudno zvenelo, če to stori on, da se bodo na občini smejali, da je duhovnik gradbenik! Seveda sem bil presenečen in malo pomislil. To je odgovornost. Imel sem komaj 24 let. Svetoval sem patru, da vpraša tudi Rudija Koloinija. Tudi on je takrat živel v Baragovem domu, skupaj sva delala kot samostojna zidarska kontraktorja ter se poznala že iz vajeniške šole v Ljubljani. Tako sva skupno podpisala dokumente in čez 14 dni sva že zakoličila stavbo in začelo se je z delom, ki je trajalo štiri leta.

Večkrat premišljujem, kako primitivno smo še takrat delali. Takrat ni bilo inšpektorjev za varnost. Kot opaž za betonsko ploščo čez dvorano smo uporabljali le stare deske, cement zalili brez kakršne koli črpalke; traverze, ki nosijo streho, postavljali brez dvigal, vse ročno z vrvmi. Vse delo je bilo prostovoljno, le strešnike je prevzelo neko podjetje in dalo garancijo za delo. Prav Bog nas je čuval, da se nobenemu ni nič pripetilo; šlo je brez nesreče. Veliko so delali navadni delavci, saj je bilo poklicne delavce težko dobiti, ker se je takrat še veliko delalo ob sobotah in veliko ljudi je gradilo svoje domove. Nekateri so me vprašali, koliko pater plača, in mi naravnost rekli, da sem neumen, da mu toliko pomagam.

Po tolikih letih sem še vedno ponosen, da sem sodeloval in daroval svoj čas, še posebno, ko se oziram po nabito polni cerkvi in dvorani.

Ponosen sem, da se je ta naš center tako razvil in upam, da bo tako ostalo še veliko let.

Izpod Triglava
Tone Gorjup

SLOVENCI NA SINODI V RIMU.
V Vatikanu je od 5. do 26. oktobra 2008 potekala sinoda škofov, ki je bila posvečena božji besedi v življenju in poslanstvu Cerkve. Na njej je sodelovalo 253 škofov iz vseh dežel sveta, nekaj deset strokovnjakov in približno toliko povabljenih gostov. Na tritedenskem posvetu so tokrat sodelovali kar štirje Slovenci. Kardinal Franc Rode je bil tam kot prefekt Kongregacije za redovnike, slovensko škofovsko konferenco je zastopal koprski pomožni škof Jurij Bizjak, med povabljenimi strokovnjaki je bil tudi jezuit p. Marko Ivan Rupnik. Četrti Slovenec škof Lojze Urbanč, ki vodi škofijo s sedežem v Catamarci, pa je prišel iz Argentine. Škofje in drugi udeleženci sinode so v treh tednih oblikovali 55 predlogov, na podlagi katerih bo papež Benedikt XVI. v prihodnjih mesecih pripravil sklepni dokument. Že na slovesnosti ob sklepu sinode je papež med drugim dejal, da je Sveto pismo Božja beseda, izražena v človeški govorici. Zato je potrebno, da vsako svetopisemsko besedilo beremo in razlagamo tako, da imamo pred očmi več stvari hkrati in sicer: enotnost vsega Svetega pisma, živo izročilo Cerkve in luč vere. Predvsem pa je treba božjo besedo, ki jo poslušamo, "prevesti v dejanja ljubezni".

POTRJENA VLADA BORUTA PAHORJA.
Slovenija je dobila 21. novembra deveto vlado, odkar je samostojna država. V njej je poleg predsednika Boruta Pahorja še 18 ministrov, ki prihajajo iz strank nekdanje levice. Finance vodi Franc Križanič, notranja ministrica je Katarina Kresal, minister za zunanje zadeve Samuel Žbogar, za pravosodje Aleš Zalar, za obrambo pa Ljubica Jelušič; ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve bo vodil Ivan Svetlik, gospodarstvo Matej Lahovnik, kmetijstvo Milan Pogačnik, kulturo Majda Širca, okolje in prostor Karl Viktor Erjavec, promet Patrick Vlačič, šolstvo in šport Igor Lukšič, visoko šolstvo Gregor Golobič, zdravje: Borut Miklavčič in javno upravo Irma Pavlinič Krebs; za razvoj in evropske zadeve je odgovoren Mitja Gaspari, za Slovence po svetu Boštjan Žekš, za lokalno samoupravo in regionalni razvoj pa Zlata Ploštajner. Tako smo dobili po vrsti mešanih vlad, če izvzamemo polletni mandat Andreja Bajuka, prvo vlado oziroma koalicijo, ki jo sestavljajo stranke, utemeljene v prejšnjem enopartijskem sistemu. Prvo vlado, ki je nosila težo osamosvojitve, je vodil Lojze Peterle. Za njim je bil na čelu druge, tretje, četrte in šeste vlade Janez Drnovšek. Vmes je bila izvršna oblast za krajši čas v rokah ministrskega zbora Andreja Bajuka. Sedmo vlado je s poslanci iste koalicije kot šesto sestavil Anton Rop. Osmo vlado, ki je v enaki sestavi prva zdržala do konca mandata, pa je vodil Janez Janša. Slednji je še isti večer, ko je bila Pahorjeva ministrska ekipa potrjena v državnem zboru, predal posle svojemu nasledniku. Po Pahorjevih besedah bo ključni cilj vlade v prvem letu "premagati ovire, ki jih prinaša finančna kriza in iz nje oditi kot bolj konkurenčno gospodarstvo in bolj socialna družba". Vzporedno bosta tekli tudi prenova zdravstva in ustanavljanje pokrajin. Napovedal je obnovitev partnerstva za razvoj, v katerega bo povabil tudi opozicijo in poudaril, da nova vlada ne bo pometla z visokimi uradniki, ki so službo nastopili pod prejšnjo vlado. Pri tem so precej bolj goreči njegovi podrejeni, saj so nekateri ministri že napovedali takojšnje zamenjave. Pozneje pa bodo preverili delo odstavljenih in jim ponudili drugo službo, če se bo izkazalo, da so delali dobro.

PRVI KORAKI NOVE VLADE.
Pahorjeva vlada je na prvi seji za generalnega sekretarja je imenovala Milana M. Cvikla, za vodjo kabineta predsednika vlade pa Simono Dimic. Imenovala je tudi državne sekretarje in skupino za pripravo in usklajevanje ukrepov zoper finančno krizo. Predsednik vlade je poleg tega v svoj kabinet povabil prejšnjega zunanjega ministra Dimitrija Rupla, ki bo njegov posebni odposlanec za zunanje zadeve. Nekateri so prepričani, da si je želel s tem utrditi svoj položaj v zunanji politiki, po katerem posega predsednik države Danilo Türk. Slednji več mesecev ni imenoval novih veleposlanikov, ki jih je predlagal prejšnja vlade. Ko je zaradi nerazumnega zavlačevanja nazadnje le sprejel potrebno odločitev, je potrdil le pet od trinajstih imenovanih kandidatov. Türk je zavrnil tudi imenovanje Rupla za veleposlanika na Dunaju, češ da ne izpolnjuje pogojev za ta položaj. Dodal je še, da ga tudi sicer ne bi imenoval na to mesto, ker mu ne zaupa. V nasprotju s predsednikom države se je Pahor vprašal: "Zakaj bi se odrekli človeku, ki ima v žepu telefonske številke vseh pomembnejših državnikov?"

BOŠTJAN ŽEKŠ - MINISTER ZA SLOVENCE PO SVETU. V skladu z odločitvijo državnega zbora v prejšnjem mandatu ima sedanja vlada tudi ministra, ki je pristojen za Slovence v zamejstvu in po svetu. Na to mesto je bil imenovan akademik Boštjan Žekš, prejšnji predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Pred imenovanjem za ministra pa je bil redni profesor za biofiziko na Medicinski fakulteti v Ljubljani in predstojnik Univerze v Novi Gorici. Že ob predstavitvi v državnem zboru je pokazal, da bo pozorno spremljal življenje manjšin in tudi življenje slovenskih skupnosti po svetu. Izpostavil je nujnost sodelovanja z visoko izobraženimi rojaki v tujini. Glede svojih sodelavcev je povedal, da si želi politično nevtralnih ljudi. V svetovalne organe pa želi vključiti tudi Slovence iz tujine. Dejal je še, da želi rojake onstran meja domovine obravnavati kot del slovenskega naroda in napovedal novo opredelitev enotnega kulturnega prostora. Prepričan je, da bo treba

učenju slovenskega jezika nameniti večjo podporo. Kot kaže, bo svoje delo vzel resno, saj je že nekaj dni po nastopu nove službe obiskal slovensko manjšino v Italiji. Zanimivo je tudi, kaj je dejal o organizacijah zamejskih Slovencev, ki bi jih nekateri želeli kar združiti: "Zamejski Slovenci naj se organizirajo, kakor jim ustreza, mi pa jih moramo obravnavati enakopravno, glede na velikost njihove organizacije."

NOVA CERKEV BLAŽENEGA SLOMŠKA.

Na zadnjo nedeljo v cerkvenem letu je mariborski nadškof Franc Kramberger vgradil temeljni kamen za župnijsko cerkev Antona Martina Slomška v Košakih pri Mariboru. Temu je sledila slovesna sveta maša v bližnjem Domu krajanov. Župnija Košaki je tako ob desetletnici svojega obstoja dobila temelj, na katerem bo v kratkem zrasla cerkev, ki bo postala skupni dom vseh faranov. Temeljni kamen je ob svojem drugem obisku v Sloveniji, 19. septembra 1999, ko je razglasil škofa Antona Martina Slomška za blaženega, blagoslovil papež Janez Pavel II. V župniji se je od takrat oblikovala farna skupnost z vsemi skupinami, ki so potrebne za njen obstoj. Pod vodstvom župnika frančiškana p. Francija Pivca, so hoteli zdaj postaviti še svetišče, kjer se bodo zbirali, a njihov prvi župnik tega na bo dočakal. Slab mesec dni pred omenjeno slovesnostjo so ga po dolgotrajni bolezni izgubili in pokopali. Do takrat so govorili: "Imamo župnijo, imamo župnika, nimamo pa cerkve". Zdaj pa pravijo: "Imamo župnijo, imamo cerkev, čeprav v gradnji, nimamo pa župnika".

STO LET ŠOLSKIH SESTER V EGIPTU.

V Aleksandriji so konec poletja pripravili slovesnost ob 100 letnici prihoda mariborskih šolskih sester v Egipt. Ob tej priložnosti je izšla knjižica, v kateri je povzetih sto let delovanja slovenskih redovnic v omenjeni državi. Konec 19. stoletja je tam delalo vsaj osem tisoč deklet in žena, največ iz Goriške, Tržaške in drugih delov Primorske. Opravljale so najrazličnejše poklice od varušk in dojilj do kuharic in šivilj. Ker so prihajale ponavadi v Aleksandrijo in tam večinoma tudi ostale, so dobile vzdevek "Aleksandrinke". Za njih so skrbeli slovenski frančiškani in šolske sestre, ki so 8. septembra 1908 prevzele prvi vrtec in šolo v Aleksandriji. Na tem mestu ni dovolj prostora, da bi popisali njihovo delo, zato dodajmo le to, da so za dekleti in ženami v Egipt odhajali tudi moški in da se je tam oblikovala močna slovenska skupnost, ki je začela pešati po drugi svetovni vojni, v petdesetih letih pa je v veliki meri tudi zaradi političnih razmer, poniknila. Takrat so se nekatere slovenske družine naselile v Avstraliji in tu ostale do danes.

TEDEN KARITAS 2008.

Konec novembra je v Sloveniji potekal tradicionalni Teden Karitas, tokrat pod geslom "Rad te imam, zaupam ti". Z njim je želela ta dobrodelna katoliška organizacija ljudi vzpodbuditi k večjemu sodelovanju in zaupanju med generacijami. Škofijske Karitas so ob tej priložnosti predstavile svoje delo v preteklem letu, načrte za naprej in pripravile dobrodelne akcije. V Sloveniji imamo trenutno več kot šest tisoč prostovoljcev in sodelavcev Karitas. Zanje je bilo ob rojstnem dnevu blaženega Slomška - 26. novembra - pripravljeno tradicionalno romanje v njegovo rojstno župnijo na Ponikvo, zvečer pa v Celju dobrodelni koncert Klic dobrote, že 18. po vrsti. Na njem je nastopilo več glasbenikov, pevcev, recitatorjev in plesalcev, ljudje pa so za družine v stiski darovali več kot 275 tisoč evrov. Zbrane na koncertu je nagovoril predsednik Slovenske Karitas škof Marjan Turnšek. Med drugim je povedal, da dobrotnikom zaupa, da bodo tudi letos zmogli skupaj upravičiti skrito zaupanje mnogih družin v stiski. Poudaril je, da je geslo Rad te imam, zaupam ti nabito z življenjsko pomembnim sporočilom: brez ljubezni in zaupanja ni življenja.

KOMISIJA PRAVIČNOST IN MIR O SVETOVNI KRIZI.

Predsednik Komisije Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci celjski škof Anton Stres je konec novembra skupaj s sodelavci predstavil izjavo z naslovom Odgovorno soočanje z družbenimi posledicami svetovne finančne krize. V njej beremo, da je komisija že pred letom opozorila na potrebo po zdravih ekonomskih temeljih, varčevanju in odgovorni porabi. Sedaj pa želi opozoriti na nevarnosti posledic svetovne finančne krize, ki lahko globoko in dolgoročno prizadenejo prebivalce Slovenije, podjetja in državo samo, saj se kriza postopoma prenaša tudi v gospodarske družbe in pospešuje recesijo. Vse to pa načenja ekonomski razvoj in socialni mir. Finančna kriza je potrdila, da so etična načela poštenja in pravičnosti, odgovornosti in razumnosti v gospodarskih in denarnih poslih, nenadomestljiva. Ker tega ni bilo v zadostni meri, že čutimo posledice neodgovornega obnašanja na tem področju. Med nje lahko prištejemo velike padce vrednosti delnic, zmanjšanje privarčevanih sredstev v podjetjih, manjša likvidnost bank, posojila so težje dostopna in dražja, zmanjšana kupna moč, manjša proizvodnja in odpuščanje delavcev ... Komisija v nadaljevanju izjave poziva državo, naj stori vse za omilitev posledic krize. Zatem pa navaja, da je trenutna finančna kriza in z njo povezana gospodarska recesija priložnost, da se močneje zavemo, kako nepogrešljiva so etična načela poštenja, pravičnosti, odgovornosti in solidarnosti. V zvezi s tem komisija naslovi poseben poziv na politične, gospodarske in finančne ustanove. Ob koncu komisija poudarja, da sta zmerna poraba in varčevanje najboljši zagotovili za dolgoročno varnost in za kakovostno življenje. Pomembno je, da se vsi skupaj zavzemamo za odgovorno porabo, razumno zadolževanje in varčevanje. Ker je Slovenija močno vpeta v globalno družbo in ker je zaradi svoje majhnosti ter lege še posebej ranljiva, je nujno potrebno pristopiti k načrtni krepitvi vseh mehanizmov, ki nam bodo

zagotavljali mir, stabilnost in solidarnost tudi v primeru dolgotrajnejših napetosti ali nestabilnosti mednarodnih razsežnosti.

PETRA MAJDIČ PRVA V KUUSAMU.

Čeprav se je sezona zimskih športov šele začela, je smučarska tekačica Petra Majdič že stopila na najvišjo stopničko. Zadnjo soboto v novembru je na prvi sprinterski tekmi svetovnega pokala v klasični tehniki prepričljivo zmagala, kar je že njena tretja zmaga v Kuusamu. Naslednji dan je na 10-kilometrski klasični preizkušnji osvojila 6. mesto.

Pevci so nazdravili za 76. rojstni dan Ivi Mandelj (sedi prva z leve) in Afri Trebše (sedi druga z leve), ki je praznovala 75. rojstni dan. Nazdravljamo jima tudi mi in ob godu svete Cecilije tudi vsem pevcem.

SLED SLOVENIJE TUDI V AVSTRALSKI VOJSKI

The Defence Force School of Languages (DFSL), situated in RAAF (Royal Australian Air Force) Williams, Laverton, is a tri-service unit delivering intensive and military focused foreign language training to Australian military and defence civilian personnel. The school was established in 1944 in response to the demand for Japanese translators and interpreters and today the school continues to teach languages that reflect current Australian defence requirements in operational, international engagement, defense co-operation, peace-keeping or humanitarian assistance programs.

DFSL delivers several different types of courses depending on the requirement, via an intensive delivery mode enabling attainment of high language proficiencies in accelerated timeframes â€“ something for which DFSL is internationally and domestically recognised.

Each year more than 450 personnel receive in-house language training. DFSL also delivers Cultural Awareness Training to over 4000 deploying personnel at various sites around Australia.

On 24 October 2008, a small part of Slovenian culture was represented at DFSL's end of course graduation ceremony as **Commander KATJA BIZILJ,** the Commanding Officer of DFSL and member of the Royal Australian Navy, was born in Ljubljana, Slovenia. Commander Bizilj officiated at the ceremony dressed in Slovenian national costume which she borrowed from the Slovenian Mission, Kew, Melbourne, and even commenced her opening address in Slovenian. Staff and students were pleasantly surprised and very enthusiastic in their response. In this way the multicultural aspects of the graduation were further enriched.

Majhen delček slovenstva je bil predstavljen ob podelitvi spričeval ob koncu 40 tedenskega študija tujih jezikov na jezikovni šoli avstralskega obrambnega oddelka v Royal Australian Air Force Williams, Laverton. Komandant jezikovne šole je Commander Katja Bizilj, članica avstralske mornarice, ki je bila rojena v Ljubljani in prišla v Avstralijo leta 1967, ko je bila stara šest let. Commander Katja Bizilj se je predstavila navzočim v slovenski narodni noši, sposojeni z radodarnostjo slovenskega misijona iz Kew in je ob svojem nagovoru tudi spregovorila nekaj stavkov v slovenščini. Prisotnost slovenstva je bila sprejeta z odobravanjem vseh navzočih in je obogatila multikulturnost že samo po sebi mednarodne prireditve.

Hvala, Commander Katja Bizilj, čestitke in dobre želje za Vaše delo še naprej!

"Graduation" v Obrambni šoli jezikov in Katja v slovenski narodni noši v petek, 24. oktobra 2008.

NESKONČNA POT PROTI VRHU SVETA, KJER SE ZEMLJA SKORAJ DOTAKNE NEBA

ŽE DOLGA LETA SEM SANJALA in občudovala najvišjo goro na svetu. Kot ljubiteljici slovenskih gora mi je bila Himalaja s svojimi mogočnimi vrhovi neizmerno privlačna. Kar sprijaznila sem se že, da bom Mt Everest gledala le na slikah in v dokumentarnih filmih.
A letos so se moje sanje uresničile.
Za 60. rojstni dan so mi otroci, sestre in prijatelji pomagali – namesto daril so prispevali za mojo pot, potem smo še varčevali, kar se je dalo, pa je šlo. Zadnja štiri leta sem redno trenirala v telovadnici, pa 'bushwalking' in lani v Sloveniji plezanje in hoja v slovenskih gorah.
Ta svoja doživetja želim sedaj deliti z Vami. Takole je potekala moja pot do vznožja najvišje gore na svetu:

Sobota, 18. oktobra 2008: Prihod v glavno mesto Nepala, v Kathmandu (1360 m – v mesto neverjetnega kaosa na vzporedniku 27°42'S in poldnevniku 85°19'V). Glavni podatki o federativni demokratični republiki Nepal, najmlajši republiki na svetu: NEPAL meri 147,181 km², šteje 29,519.114 ljudi (štetje julija 2008). Glavne vere: Hindujci, Budisti, Muslimani, Kiranti in drugi; uradni jezik je nepalščina, govorijo pa še Maithali 12.1%, Bhojpuri 7.4%, Tharu 5.8%, Tamang 5.1%, Newar 3.6%, Magar 3.3% in Awadhi 2.4%. Po nekaterih virih je Nepal ena najrevnejših in najmanj razvitih držav na svetu. V Nepalu živi več etničnih skupin. Posebna skupina ljudi v Himalaji so Šerpe, ki živijo na severu Nepala, kjer so gore najvišje. Znani so po svojem glavnem poklicu – so namreč gorski vodiči, spremljevalci in nosači, kl jih tuji alpinisti plačajo za nošnjo opreme. V državi je še vedno prisotna spolna diskriminacija; deklice in ženske so brez pravic, dobivajo manj hrane, imajo slabši dostop do izobrazbe in do zdravstvene oskrbe. Pretresljiv je podatek, da do 5 leta starosti umre več kot 100.000 otrok na leto - posledica slabega zdravstvenega sistema, neustrezne nege otrok in pogosto podhranjenosti. Denarna vrednost: Rupija (za 1 avstralski dolar dobite 50.67NPR). Naravno bogastvo: naravne lepote, kremen, voda, les, električna energija, nekaj lignita, bakra, kobalta in železove rude. Industrijsko dejavnost predstavlja predvsem predelava kmetijskih proizvodov – jute, sladkornega trsa, tobaka in žitaric. Največji donos v Nepalu je turizem, saj so za letošnje leto našteli kar 9,000 trekerjev na mesec. Naravne nevarnosti: hude nevihte, poplave v času monsuna, plazovi, suša. Do konca 20. stoletja je bila država kraljestvo s hinduizmom kot uradno državno religijo. V višinah Himalaje so ledeniki, ki so lahko dolgi kar 50 km. Zaradi taljenja le teh v nižjih legah, so se v Himalaji oblikovale številne reke in jezera, ki so preoblikovala površje in vplivala na življenje ljudi. Tu izvirajo pomembne azijske reke, kot Ind na zahodu, Brahmaputra na vzhodu in Ganges, sveta reka.

Na letališču nas je pričakal manjši avtobus 'trekking' podjetja Peregrine, kateri nas je vse potnike, ta dan namenjene pod vrhove Himalaje, prepeljal v hotel, kjer smo dva dni prenočili in se srečali z našim voditeljem skupine, Nepalcem, sherpom Dawom. Povedal nam je o treku in o morebitnih težavah z višinsko boleznijo. Pravi utrip mesta Kathmandu pa začutiš najbolje, če zapustiš stavbo in se z zarjavelim in razmajanim taksijem, ali pa še bolj zarjavelim in razmajanim avtobusom brez oken in vrat, pelješ po cestah, med nenehnim trobljenjem, kjer je gneča in je vse dogajanje neverjetni kaos. Za približno

3 km do centra mesta lahko porabiš več kot pol ure. Če se odločiš, da greš peš, prestopaš mnoga gradbišča in material, ki se razliva na nekakšen pločnik in cesto, med berači, otroci, in odraslimi, ki nenehno prosijo miloščine v ameriških dolarjih in se izogibaš potepenim psom, ki iščejo hrane med odpadki, razmetanimi ob zidovih in v cestnih kanalih. In če kdo še kdaj hoče kritizirati električno napeljavo, si mora zagotovo to ogledati v Kathmandu, kjer so žice prepletene, povezane in zavite ena okrog druge - naštela sem jih kar več kot 30 - pomečkane in zavite okrog droga.

Nedelja, 19. oktobra: Kathmandu, imenovan po pokritem Durbar središču - Kaasthamandap, 1360 metrov

Zgodaj zjutraj smo se odpravili z majhnim avtobusom in si ogledali mesto Kathmandu, ki šteje skoraj 1 milijon ljudi. Ogledali smo si največje Hindu svetišče in krematorijske prostore ob reki Bagmati, ki se izteka v sveto reko Ganges. Najprej mrliča umijejo, ga nadišavijo in zavijejo v barvno oblačilo, nato gredo z njim trikrat okrog gorišča in šele takrat je vse pripravljeno za sežig. Navadno prižgejo ogenj najbližji sorodniki – moški si morajo za to priložnost popolnoma obriti glave. Oblečeni so v bela žalna oblačila. Mesta sežiga se razlikujejo, glede na življenjsko premoženje in stan. Ko je obred končan, reka odplavlja ostanke. V zraku se mešata opojni vonj kadil in smrad zažganega mesa. Okolica templja Pashupatinath je polna prodajalcev barv, cvetja in drugih obrednih pripomočkov. Ne manjkajo pa tudi hindujski sveti možje (sadhi), ki posedajo po stopniščih in za vsak fotografski posnetek zaračunajo nekaj rupijev.

Eden najbolj obiskanih simbolov mesta je tempelj Swayambhunath. Leži na vrhu strmega zelenega griča, zahodno od mestnega jedra. Posebnost templja so tudi opice, ki v velikem številu prebivajo v njegovi okolici in zabavajo obiskovalce, zato je dobil tudi vzdevek opičji tempelj. Vzhodno od Pashupatinatha leži budistično svetišče Bodnath. Tu je ena največjih stup na svetu in versko središče Šerp in nepalskih Tibetancev. V okolici templja je nekaj budističnih samostanov, zelo lepe tibetanske hiše, na vrhu nekaterih so lokali s terasami in lepim razgledom na celotni trg. Ne manjka trgovin s tibetanskimi spominki. Bodnath je duhovno zelo povezan z mislijo in delovanjem tibetanskega voditelja Dalai Lame. Ljudje so zelo prijazni, nasmejani in vedno pripravljeni pomagati, predvsem turistom. Turizem je tudi glavni vir preživetja v Nepalu in so veseli vsakega turista.

Ponedeljek, 20. oktobra: Polet v Luklo in trek v Phakding, 2652 m

Zgodaj zjutraj smo se odpravili na letališče, od koder nas je avionček za 20 potnikov odpeljal v gorski kraj Lukla (2886m), na višino slovenskega Triglava. Zanimiv je bil polet med vrhovi himalajskega pogorja in stevardesa, ki je ponudila vsakemu bonbon in vato za ušesa, da si zadušil ropot motorjev. Piloti so izurjeni in pristali smo na letalski stezi, ki se vzpenja v hrib (zgradil jo je s Šerpami Novozelandčan Sir Edmund Hillary sredi 1960, plezalec, ki se je prvi povzpel na Mt Everest). Po ureditvi prtljage in naših nahrbtnikov so se nosači z našimi torbami odpravili pred nami proti 3 ure oddaljenemu kraju Phakding. Po poti smo srečavali neštete trekerje, pa živali, ki so tovorile hrano in drugo opremo ter veliko število nosačev z ogromnimi, tudi do 100 kg težkimi tovori v koših na hrbtu. Prekoračili smo reko Dudh Kosi, ki je bila tako bistra, da bi jo lahko pil. Kar nismo mogli verjeti, da je to pritok reke, v katero so v Kathmandu pometali pepel sežganih mrličev. Po okrepčilu, smo si ogledali okolico in se pripravili za naslednji del poti.

Torek, 21 oktobra: Monjo, 2835 m

Zgodaj zjutraj smo se odpravili na pot v Monjo – prečkali smo reko, spet srečali in se umikali mnogim nosačem, trekerjem in živalim s tovori in prispeli do krajev Benkar, kjer so se nam prvič prikazali vrhovi Kusum Kanguru (6369m) in Thamserku (6623m). Zaradi aklimatizacije smo morali začeti počasi in ne hiteti v višave.

Sreda, 22. oktobra: Namche Bazaar, 3446 m

Ta dan je bilo že malo več hoje – malo navkreber, potem navzdol, prav do reke, pa spet na vrh ob rekah Bhote Kosi in Dudh Kosi. Tudi visečih mostov ni manjkalo in kar čudno je bilo, ko so prečkale živali, brez strahu, ne tako kot jaz, ko me je bilo kar strah tako visoko nad strugo. Po kakih treh urah hoje smo uzrli pred sabo vrhove Mt Everesta (8846m) in Lhotse (8516m), Nuptse (7861m) in Taweche (6542m). Namche Bazaar je sorazmerno veliko naselje, kjer so si tudi sosednji Tibetanci postavili mnoge stojnice s spominki in drugimi potrebščinami, med njimi tudi oblekami, potrebnimi za visokogorje, in yakovimi zvonci. Otroci in mimoidoči so nas pozdravljali z nepalskim Namaste! – kar pomeni, da te z veseljem sprejmejo, da si dobrodošel.

Četrtek, 23. oktobra: Namche Bazaar, 3446 m

Ta dan nismo nadaljevali po poti naprej, temveč smo imeli aklimatizacijski dan: za ogled sončnega vzhoda smo se povzpeli na vrh Thami (3810m) do Everest View hotela – kar nekaj ur do vrha zaradi vijugaste poti in težkih nahrbtnikov, napolnjenih s tremi litri vode In drugimi nujnostmi; obiskali smo tudi središče narodnega parka in muzej Šerpov z razstavo njihovega življenja, flore in favne. Dan je bil kar prekratek za uživanje pogleda na s snegom pokrite vrhove.

Petek, 24. oktobra: Tangboche, 3875 m

Danes je pa šlo že bolj zares, saj smo hodili pred kosilom kar pet ur (veliko navkreber, veliko navzdol, v dolino, pa spet nazaj na vrh) do budističnega samostana, ki je bil obdan z Mt. Everestom in drugimi vrhovi. Po poti smo si lahko ogledali tudi nekaj ptic in drugih živali – obljubili so nam Danfe fazana, pa smo ga najbrž prepodili in se je skril. Popoldanski dvig je bil še bolj strm med smrekami, brinjem in rododendroni proti Tangboche. Samostan je zgrajen v pravem pravljičnem svetu, visoko nad dolino, v naročju sneženih velikanov, kot Kantega (6799m), Ama Dablam (6812m, najlepša gora v tem delu) in seveda Mt Everest. Pri večerji sem slišala pri sosednji mizi slovensko govorico in sem se hitro srečala s tremi Slovenci, ki so bili namenjeni v isto smer pod Mt. Everest.

Sobota, 25. oktobra: Tangboche, 3875 m

Na programu smo imeli počitek in aklimatizacijo. Ha, aklimatizacijo smo že imeli, počitka pa bolj malo, kajti aklimatizacija je pomenil dvig na bližnji vrh, 600m višji od prenočišča, kar zahteven vzpon, potem pa še povratek – dobrih šest ur hoje. Steze so bile kamnite – malo podobne kozjim, z veliko stopnicami in skalami. Kako spretne so bile krave po stopnicah! Najbrž so se nam smejale, ko smo sopihali!

Tangboche samostan je bil ustanovljen v 17. stoletju - Lama Sange Dorjee, ki je prišel iz tibetskega Rongphu samostana. Leta 1933 je potres uničil samostan, bil je ponovno zgrajen in leta 1989 poškodovan v požaru, popravljen pa leta 1992. Pot smo nadaljevali v Pangboche (3885m), kjer so nas pozdravili vrhovi Khumbiyu Lha (5761m), Ombigaicham (6340m), Tawoche Peak (6542m) in Arakamtse (6440m).

Nedelja, 26. oktobra: Dingboche, 4360 m

Tudi ta dan je bilo kar dobrih 5 ur hoje pred kosilom. V samostanu za nune smo zvedeli, da so nekoč imeli okostje legendarnega yetija (pol opica, pol človek). Po kosilu smo nadaljevali po strmi poti nad dolino reke Imja Khola, skozi kraj Orsho, spet prečkali reko in se ponovno vzpeli na ledeniške morene do kraja Dingboche. Mt Everest se nam je skril ta dan za velikanom Lhotse (8516m). Dospeli smo nad višino drevja, samo grmovje in nekaj trave je ostalo okrog nas. Nisem mogla verjeti očem, ko sem med travo in drugim zelenjem našla cvetje, zelo podobno slovenskemu encijanu: lepe modre barve, tudi listje je bilo podobno. Malo višje pa potem še večje presenečenje: planike, da, prave planike! Ne tako bele kot so slovenske, kajti planike v Himalaji so na stalnem udaru vetra in prahu, a bile so prave. Pa tako visoko: nad 4000m! Pred sončnim zahodom smo se namenili na vrh za aklimatizacijo, od koder smo imeli čudovit pogled na Ama Dablam v sončnem poljubu večera.

Ponedeljek, 27. oktobra: Dingboche, 4360 m

Na programu je bil počitek in aklimatizacija. Aklimatizacija že, a počitka bolj malo! Dingboche je kraj, ki je kot mozaik majhnih polj, zavarovanih s kamnitimi ograjami, ki varujejo krompir in ječmen pred ledenim vetrom in pred yaki. Da, krompir raste na višini 4360m! Polja so najbolj plodna v monsunskem času, ko pridejo tudi velike črede yakov, ki se pasejo v kraju. Yaki namreč ne prenašajo vročine (imajo zelo dolgo, toplo dlako) in so najbolj zdravi nad 4000m. Za polji se je proti nebu dvigal mogočni vrh Tawoche (6542m). Popoldne – nič počitka, smo se odpravili na vrh Chukung (4780m), kjer je bil čudovit razgled na Lhotse na severu in na Island Peak (6133m) na sredi doline s piščalkastimi ledenimi stebri in vrhovi brez imen, za njimi pa peta najvišja gora na svetu, Makalu (8463m). Kdo bi še mislil na počitek, ko je bilo toliko lepote vseokrog!

Torek, 28 oktobra: Lobuche, 4930 m

Tudi ta dan smo se nahodili skoraj 6 ur pred kosilom za

vasico Pheriche Valley, se čudili vrhu Cholatse (6440m), ki se nagiba proti trekerjem. Proti severu se je dvigal Lobuche Peak (6145m) in snežena polja gore Cho La (5420m) so dominirala obzorje. Na višini 4620m smo prečkali Khumbu Khola v kraju Dughla, kjer so morene Khumbu ledenika, ki se vali v dolino izpod Mt Everesta. Po kosilu (spet makaroni z malo zelenjave, vročo papriko in pravim čajem brez mleka) smo se povzpeli po strmi, skalnati poti na vrh morene. Na vrhu je bilo veliko spomenikov, postavljenih v spomin vsem umrlim Šerpam in drugim plezalcem, ki so umrli na poti na Mt Everest v zadnjih 50 letih. Pogled na vrhove Pumori (7145m), Lingtren (6697m), Khumbutse (6623m) in preko meje v Tibet, Changtse (7550m), je čudovit – kar sapo ti jemlje od lepote in mogočnosti, le Mt Everest se skriva za hrbti gore Nuptse and Lhotse. Pozno popoldne (kar po 12-ih urah hoje) smo prispeli v Lobuche. Za utrujenost si poplačan, ko vidiš to lepoto in mogočnost gorá!

Sreda, 29, oktobra: Gorak Shep, 5160 m

Dan smo začeli posebno zgodaj – vsepovsod okrog nas je bilo vse zmrznjeno, temperatura precej pod ničlo in občudovali smo trekerje, ki so prenočevali v šotorih, pokritimi z ivjem. Okna so bila polna ledenih rož, skozi katera se je ponujalo sonce. Oblečeni smo bili v bunde in druga topla oblačila – kot medvedi smo bili. Pot v Gorak Shep nas je vodila po kar široki dolini, vzporedno s Khumbu ledenikom. Hodili smo, kot so nam Šerpe svetovali: bolj počasi, v enakomernem ritmu, kot je to potrebno na tej višini. Malo smo že čutili, da je bilo težje dihati zaradi pomanjkanja kisika. Po Changri Nup ledeniku smo se večkrat povzpeli in se spet spustili med skalovjem in v peščeni ledeniški pesek v Gorak Shep. Pogumno smo koračili naprej in ledeniki so bodli v oči kljub sončnim očalam. Kanadčan Gordon, Avstralec George in jaz smo kar v redu prispeli do postojanke, Američana Devina pa je višina pošteno mučila in je precej zaostal. Eden od spremljevalcev – Šerpa Ramesh, ga je spremljal.

Popoldne smo se vsi, razen Američana Devina, ki ni mogel nadaljevati, napotili v tri ure oddaljeni Mt Everest Base Camp (5365m). Pot je bila naporna med skalovjem, ki je bilo razmetano po ledeniku in vsaka stopinja je bila počasna in preudarna, da nisi zletel v kakšno ledeno razpoko. Vendar, uspelo nam je – kakšno veselje in občutek zmage! Na poti smo slišali velikokrat grmenje, ko se je v vrhovih okrog nas utrgal sneženi plaz – nekaterih sploh videli nismo, slišali smo jih pa zelo dobro, le enega smo videli, ko je izgledalo, kot bi pol gore odneslo in se je snežni prah širil in dvigal vseokrog. V Base Campu so bili postavljeni šotori korejske ekspedicije, ki se je pripravljala za težak vzpon na vrh Mt Everesta ali Sagarmathe, kot ga imenujejo Nepalci, preko smrtno nevarnih ledeniških prehodov in za dolgotrajno in utrudljivo plezanje. Mi pa smo se z nasmehi – sigurno prav do ušes – vrnili do postojanke Gorak Shep. Kakšno doživetje! Kakšen uspeh! Kar igralo nam je v prsih od sreče. Enkrat v življenju biti tako blizu najvišje gore na svetu, blizu gore, ki se – tako mnogi verjamejo – s svojim vrhom dotika neba. Vsi smo bili hvaležni, da nam je bila dana moč in možnost, videti tega velikana, krono sveta, ki se je za nekaj časa v Base Campu skril za hrbtom gore Nuptse.

Naslednje jutro se je še v temi Kanadčan Gordon, edini od naše skupine, povzpel še na Kala Patar (5630m), kjer je počakal na prve sončne žarke, ki so poljubljali vrh Mt Everesta, drugi smo pričakali sonce precej nižje – fotografirati pa skoraj ni mogel, ker zaradi mraza - bilo je -19°C, ni čutil nobenega prsta.

Četrtek, 30. oktobra

Na poti v dolino smo kar malo hiteli. Hodili smo 12 ur do kraja Pangboche, si obenem ogledali bolnišnico v Periche in vreme se nam je ta dan spremenilo od čudovitih, sončnih, kristalno čistih juter, v dan z nizkimi, težkimi oblaki, ki so se v ostrem, močnem vetru podili od vrha do vrha, in začelo je snežiti. Ob večerih so po postojankah malo zakurili v jedilnici. Kurili so z yakovimi odpadki – Budisti namreč ne verjamejo v sekanje dreves in uporabijo les le, kadar drevo samo pade. Večkrat smo po poti videli tudi otroke, ki so v koše na hrbtih nabirali na poti in okoliških hribih yakove odpadke, katere so potem sušili in spravili ob hišah za mrzle dni. Za razsvetljavo Šerpi uporabljajo sončno energijo – če pa čez dan ni sonca, smola, je pa treba uporabiti svojo svetilko, elektrike ta večer ni!

Petek, 31. oktobra

Veliko lažje in hitreje se je bilo spuščati v doline, oziroma v več dolin: spet navkreber, pa navzdol, spet navkreber in spet navzdol po ozkih stezah nad dolinami, kjer so se vijugale čiste, zelenkasto-mlečne reke. Vso pot so nas pozdravljali vrhovi in poslavljali smo se od njih – morda

jih nikoli več v življenju ne bomo videli tako blizu! Kmalu so nas spet pozdravila drevesa, saj smo se kar hitro spuščali in v 10 urah hoje smo se spustili do Namche Bazaar, na višino 3440m. Za dihanje zelo v redu, kar odpočili smo si, ko ni več tako tiščalo v prsih zaradi pomanjkanja kisika.

Sobota, 1. novembra

Vendar tudi navzdol nismo smeli preveč hiteti in smo ta dan ostali na isti višini. Vso pot smo bili hvaležni za varno vodenje naših Šerp – voditelja Dawe in spremljevalcev Nime in Ramesha, ki so skrbeli, da je naša pot bila varna. Premišljevala in primerjala sem himalajske vrhove s slovenskimi gorami. Moram reči, da so himalajski vrhovi mogočni, tako visoki, zelo lepi s svojimi sneženimi kapami – saj jih kar požiraš z očmi, a slovenski vrhovi so lažje dostopni, saj v nekaj urah prideš v skalovje in v naslednjih urah že priplezaš na vrh. V Himalaji smo bili na višini 5365m, pa ni bilo še nič plezanja, šele potem se začne resno plezanje za plezalce, ki se odločijo in so s posebnim treningom in maskami za kisik zmožni osvojiti velikane. Če nisi izurjen in izkušen plezalec, so ti gorski vrhovi v Himalaji nedostopni – slovenske vrhove gora pa smo si mnogi lahko osvojili.

Nedelja, 2. novembra

Tudi pot navzdol je bila utrudljiva: mnoge stopnice, skale, grušč, viseči mostovi, dvig in spet spuščanje – ure in ure. Ta dan smo poslednjikrat videli vrh Mt Everesta. Spustili smo se do kraja Phakding, že na višini 2652m. Kakšna razlika v dihanju! Čutili smo se lahkotne in proste: pomanjkanje kisika nas je vklepalo močno, kot v železno okovje.

Ponedeljek, 3. novembra

Prispeli smo v kraj Lukla in popoldne smo bili povabljeni v dom Šerpe Nime, kjer smo bili zelo ljubeznivo in prijazno sprejeti s skodelico čaja. Zvečer smo skupaj praznovali naš podvig: Šerpe, nosači in mi, kot skupina. Podarili so nam posebne rute v zahvalo za naše zaupanje.

Torek, 4. novembra in sreda, 5. novembra

Morali bi odleteti z avionom v Kathmandu, pa nam je polet preprečila gosta megla, ki se je vlekla po vsej dolini, visoko v gore. Noben avion ni mogel ne pristati ne odleteti. Prav tako je bilo tudi naslednji dan.

Četrtek, 6. novembra 2008

Končno se je megla toliko dvignila, da so prileteli avionči in smo se po velikanskem prerivanju na letališču končno lahko vrnili v Kathmandu in v zadnjem trenutku sem ujela letalo za Singapore in potem za Melbourne.

Celotno potovanje in hoja v Himalaji je bila edinstvena; lepo pa se je bilo spet vrniti domov in objeti otroke in vnuke. Hvaležna sem za doživetje in izkušnje.

Draga Gelt, Melbourne VIC

VAŠI DAROVI

do 8. decembra 2008

ZA BERNARDOV SKLAD: $160: Jeni & Alfred Brežnik. **$120:** Jože Varglien, Frank Vodušek. **$60:** Ema & Lojze Kovačič, Jože & Marta Gjerek, Jožef Kučko. **$50:** Ivan Pišotek. **$30:** Kristina Radesich, Katica Vodnik, Julijana Kotarski, Andrej & Paula Grlj, Alojz Semenič, Matija Cimerman. **$20:** Ana Gustin, Maria Montebruno, N.N., Tatjana Tee, Frank & Mileva Majc, Alojz Žagar, Vida Vojvoda, Romano Benčič, Richard Laznik, Terezija & Franc Fekonja, Sylvia Goetzel, Maria Kromar, Anica in Tone Konda, Marija Rogelj, Marjan Peric. **$10:** Silva Krčmar, Albina Vah, Tone Brožič, Franc & Matilda Kovačič, Peter Lenarčič, Lojze Korošec, Alexander Bole, Marta Suša, Mara Škofic, Lilijana Vesel, Minka Vravnik, Stane Zemljak, Emilj Kalčič, Franc Janežič, Branko Jerin, Rafael Žičkar, Alojzija Gosak, Peter Babič, Vera Kenda, Cilka Žagar, Minka Vravnik. **$5:** Jože & Anica Pozvek.

ZA LAČNE: $100: Ana & Drago Zec, Janez & Mirko Šveb. **$50:** Neva Roeder za lačne v Afriki, Alojzija Gosak. **ZA MISIJONE: $200:** Majda Skubla za p. Pepija. **$100:** Janez & Mirko Šveb, Milka in Jože Brožič - namesto božičnih voščilnic sorodnikom in prijateljem, Anica in Tone Konda - namesto božičnih voščilnic. **$50:** Ema Bole-Kosmina, Ivanka Bajt - za misijone v Afriki, namesto božičnih voščilnic prijateljem. **ZA MATER TEREZIJO: $70:** Marija & Tone Brne. **V DOBER NAMEN: $20:** Emilj Kalčič.

ZA KAPELICO TA PINU v Bacchus Marshu: $1000: Maks Korže. **$668.20:** Igralska skupina Melbourne z igrico Končno na dopust. **$500:** Albin & Tončka Smrdelj. **$300:** Angelca Damiš in Tone Knap. **$250:** Jože Varglien. **$200:** Slovensko društvo Planica Springvale, Alojz & Jožefa Ličan, Franc in Kristina Janežič. **$120:** Franc in Terezija Fekonja. **$100:** Bruna & Nino Burlovič, Ivanka & Marjan Kontelj, Stojan & Nada Brne, Maks Hartman, Mili & Werner Remšnik. Helena & Drago Hilla, Marija & Peter Bole, Antonia Sankovič, Anica & Lojze Markič, Stanka & Pepi Rob. **$80:** Maria & Toni Iskra. **$60:** Lojzka Kuhar in Jože Matkovič. **$50:** Nada Slavec, družina Trebše, Terezija Josar, Maria Oppelt-Oppelli, Silva & Franc Krčmar, Emilia Jaksetič, Marta & Milan Ogrizek, Frank & Ivanka Slavec, Ivan & Lidia Bole, Teresa Sycamore, Jože & Olga Dobrošek, Hermina & Anton Volk, Meta & Peter Lenarčič, Metka & Feliks Grandovec, Milka & Miro Medica, Franc & Iva Štrovs, Andrej & Paula Grlj, Anka Pekolj, P. & M. C., Stojan in Vera Brne. **$40:** Anita Pleško, Marija & Franc Grl, Lojzka Fistrič. **$5:** Albina Fiorentini.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

POPOTNI UTRINKI

V prejšnjih Mislih, september - oktober 2008, sta bila dva članka o seminarju izseljenskih arhivarjev v Ljubljani. Tudi sam sem bil udeleženec tega seminarja, za kar sem organizatorjem in predavateljem zelo hvaležen. O seminarju pa sta Anica in Mirko lepo pisala, zato bi za Misli napisal le nekaj utrinkov s poti po Sloveniji.

Marsikatera vas v Sloveniji se ponaša s »spominsko hišo«. To so stare kmečke hiše, večinoma brunarice, krite s slamo. Obnovljene so za muzej, za ogled obiskovalcem. Tudi moja domača vas, Kunšperk, ima spominsko hišo. Ker se je v tej hiši rodila moja tašča, smo kot družina zelo povezani s to domačijo. Kadar imamo kak obisk, z veseljem razkažemo hišo, ob kateri je tudi kapela, ki je veliko mlajša – stara samo sto let.

Letos, ko smo gostili patra Filipa Rupnika, smo mu razkazali tudi to spominsko domačijo. Pater Filip pa je še vedno prava korenina po duši in telesu. Pri svojih letih še vedno sam sede za volan in se odpelje na drugi konec Slovenije. Bog mu daj zdravja in moči še vrsto let! Naš gost je bil tudi g. župnik Toni Vrisk, ki je bil letos tudi v Avstraliji.

Slovenci radi potujemo, še posebno tja, kjer so naše korenine. V poletnih mesecih se tudi doma srečujemo z rojaki iz Avstralije. Tako sva z Mimico srečala pri domači romarski cerkvi Svete Gore pri Bistrici ob Sotli kar nekaj naših melbournških rojakov. Prijetno je bilo pokramljati z znanci v senci domačega oreha.

Stara trta na Lentu v Mariboru je uradno najstarejša – ne le v Sloveniji. Širom Slovenije pa je nekaj starih trt – brajd, za katera ustna izročila pripovedujejo, da so po letih blizu trte na Lentu. Eno takih brajd ima naša domača občinska hiša na sprednji strani stavbe. Z Mimico sva bila na trgatvi, kot tudi Lidija, v krogu članov vinogradnikov in župana. Dobili smo steklenico lanskega vina od trte, katere letni pridelek je 35 steklenic vina.

Dva omenjena primera se nanašata na ohranjanje kmečkega izročila. Letos, kot arhivarju, so me taka doživetja, kjer govorijo o preteklosti slovenskega človeka, še bolj pritegnila. Ko človek obiskuje slovensko zemljo, muzeje, arhive in prostore z ljudskim izročilom, ti vse zgovorno pove, da nismo majhen narod – smo pač majhni po številu, a veliki po dejanjih in zgodovini.

Ohranimo in spoštujmo, kar imamo, kjerkoli živimo; saj tudi po svetu delo slovenskega človeka dokazuje, da nismo majhni – čeprav sami o sebi rečemo, da smo. Da, veliki smo! Bodimo ponosni!

Ivan Lapuh, Melbourne VIC

MIKLAVŽ je obdaril vse pridne otroke, seveda ni pozabil tudi pridnih učiteljic Slomškove šole, članic društva sv. Eme, pevcev, organistov, p. Cirila in pa seveda TONETA BOGOVIČA in LOJZETA JERIČA, ki sta dopolnila vsak 75 let: Tone 15. oktobra, Lojze pa 15. novembra 2008. Obdarovan je bil tudi g. Tomaž Možina, ki je bil na obisku iz Sydneya.
Čestitke tem in vsem drugim slavljencem!

Srečen Božič in srečno, zdravja in uspehov
polno novo leto 2009
vsem Slovencem v Avstraliji
in po svetu

Merry Chistmas and a Happy New Year to
the Slovenian Community in Australia
and all around the world

Slovenian MediaHouse
www.glasslovenije.com.au

BEYOND Slovenia
"Slovenia -The beauty spot on Europe's exquisite face"
www.beyondslovenia.com

BALINARJI TRIGLAVA

Triglavski balinarji najrajši balinajo vsako sredo popoldne, ko jim doma postane že malo dolgčas in gredo radi spet med prijatelje. Balinanje ob sredah se prične ob enih popoldne, imena si napišejo na seznam in se potem izvlečejo tekmovalne ekipe, tako, da ima vsak možnost igrati z boljšimi igralci in boljše izglede, da bi kdaj tudi zmagal. Za vstopno ceno $2 imaš možnost, da dobiš prvo nagrado, $20, kar sicer ni prav veliko, malo pa tudi ni. Veliko naših balinarskih navdušencev pa le ne more vedno tekmovati ob sredah, ker imajo na skrbi vnuke, ki jih je treba počakati po šoli in jih pripeljati domov, medtem, ko sta oba starša zaposlena in s tem pomagajo svojim otrokom, da se bodo finanačno čim prej postavili na noge.

Balinarsko tekmovanje za Cankarjev pokal

Na baliniščih Triglava so se v začetku decembra 2008 pomerili balinarji slovenskih klubov za pokal Ivana Cankarja, katerega kip blagohotno varuje družabno življenje na dvorišču kluba Triglav Panthers. Pri tekmovanju so sodelovali tekmovalci iz Slovenskega društva Sydney, Planice Wollongong in domači tekmovalci Triglava. Zaradi boljšega sodelovanja in razumevanja so bila tekmovalna moštva izžrebana iz vseh treh klubov in zmagovalci so bili: 1. mesto: Ivanka Gerdevič - Triglav Panthers, Stane Tomšič – SDS, Jože Železnik – Planica Wollongong. 2. mesto: Bruna Kesmič - Planica Wollonong, Emil Hrvatin - Triglav Panthers, Janez Boštjančič - Triglav Panthers. 3. mesto: Ema Mailow - Planica Wollongong, Miro Smrdel – SDS, Silvo Franca – SDS. 4. mesto: Daniel Samsa – Triglav Panthers, Lojze Magajna - Triglav Panthers, Franc Šajn – Triglav Panthers.

BARAGOVA KNJIŽNICA v Kew je odprta ob nedeljah po deseti maši.
ODDELEK BASIL'S FOUNDATION, KEW VICTORIA.
Knjižničarka Marija Oppelt Oppelli, sodelavka Zora Kirn.

V knjižnici lahko kupite:
UČIMO SE SLOVENSKO I, II, III – LETS LEARN SLOVENIAN I, II, III – Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca. $20.00.
ZNAŠ SLOVENSKO - DO YOU KNOW SLOVENIAN? Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults in Osnovna slovnična pravila – Basic Grammar Rules. Draga Gelt. $20.00 each.
UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL I, II. Milena Gobetz, Breda Lončar. $20.00 each.
MODERNI SLOVAR – angleško slovenski – slovensko-angleški, trde platnice. $90.00.
25 YEARS OF SLOVENIAN LANGUAGE IN VICTORIA, Australia. Saša Ceferin. $15.00.
VENETI – FIRST BUILDER OF EUROPEAN COMMUNITY – angleški prevod, trde platnice, 534 strani, 150 ilustracij. $50.00.
SLOVENCI – KDO SMO**?** Ivan Tomažič. $30.00.
ETRUŠČANI IN VENETI. Drugi venetski zbornik, Ivan Tomažič. $20.00.
ZBORNIK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE VENETI V ETNOGENEZI SREDNJE - EVROPSKEGA PREBIVALSTVA. Proceedings of first international topical conference. $25.00.
TRETJI VENETSKI ZBORNIK V EVROPI 2000, Ivan Tomažič. $25.00.
Razstava ***Veneti na Slovenskem***, Ptuj 2001. Strani v slovenščini z angleškim prevodom. $5.00.
PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO, Draga Gelt, Veronika Ferfolja. $30.00.
100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1, 2, 3, 4, 5 in ***6.*** Vsaka knjiga $10.00.
SVETO PISMO STARE IN NOVE ZAVEZE – trde platnice $40.00, mehke $30.00.
THE SNOWY, Ivan Kobal. $20.00.
HEMA KRŠKA, Jože Till. $10.00.
IZLET V VESOLJE. $5.00.
POTOK TREH IZVIROV, Ivan Lapuh. $15.00.
THE CUISINE OF SLOVENIA, v angleščini. $25.00.
KAM POTUJEJO VEČERI, $5.00.
ZDRAVILNE RASTLINE VSAK DAN, A. T. Jana Angerer. $10.00.
CAMINO – OD NOVE GORICE DO KOMPOSTELE, Nace Novak. $10.00.
TRIJE MUZIKANTJE ALI POVRATEK LEPE VIDE, Zorko Simčič. $10.00.

Nepozabno romanje po Avstraliji

»Živjo! Ja, kako lepo te je spet videti. Kako je bilo v Avstraliji?«

»Nepopisno lepo, … težko je z eno besedo zaobjeti moje navdušenje nad »celino tam spodaj«. Bilo je enkratno romanje in potovanje, ki mi je prineslo veliko življenjskih izkušenj, poznanstev …«

Tako se je ponavadi glasil naš odgovor znancem in prijateljem, ki so nas kar mimogrede, na ulici, spraševali o naših vtisih. Prav zato smo se odločile, da pripravimo predstavitev, s katero bomo lahko bolj podrobno delile naše navdušenje med prijatelje, ki so to poletje ostali doma, v Sloveniji.

Iz vseh 4500 slik in filmčkov smo izbrale najlepše, najbolj reprezentativne fotografije, s seboj vzele opale iz avstralske puščave, bumerange iz Brisbana, živo oranžno-rumene nahrbtnike s Svetovnega dneva mladih v Sydneyju, na krekerje namazale »vegemite« … in odšle … prvi predstavitvi naproti.

Na Martinovo soboto, 8. novembra 2008, smo svoje romanje predstavile v župniji Preska pri Medvodah, v Darjini župniji. Pričakovale smo kakih 20 ljudi … prišlo jih je okrog 60. Bile smo navdušene. Še trema je po prvih parih minutah zamrla. Začele smo: najprej nekaj osnovnih podatkov o Avstraliji, nato slike z dnevov po škofijah v Wollongongu, slike nepopisne množice ob Svetovnem dnevu mladih, nasmejanih obrazov, ki kar žarijo od darov Svetega Duha, prihod papeža, zaključna maša na Randwicku. Potem pa fotografije velikih mest, kasneje so se na panoju posvetili rdeči odtenki Uluruja, zeleni odtenki deževnega gozda, modrina queenslandskih plaž in zelena domačnost na hribčkih v okolici Brisbana … Vsi zbrani so z navdušenjem poslušali in skoraj dvourni klepet jim je bil zelo prijeten. Ogledali so si še prinesene avstralske stvari, ki smo jih razstavile po mizah. Poskusili so tudi »vegemite«, nekateri so bili nad njim celo navdušeni, spet drugi pa niti ne …. Čakata nas vsaj še dve predstavitvi, v Dravljah (Ljubljana) in v Naklem. Tudi teh dveh se že veselimo, saj se tako lahko za hip spet preselimo nazaj na našo nepozabno dva in pol mesečno pot, ki smo jo, kljub številnim fotografijam, doživele predvsem v naših srcih. Verujemo, da nas je na vseh naših potih vodil Sveti Duh, katerega moč smo tako lepo lahko doživele v Sydneyju, na Svetovnem dnevu mladih. Njegovo navzočnost smo opazile ne le v lepoti avstralske narave, pač pa predvsem v ljudeh, s katerimi smo se lahko srečale; v ljudeh, ki so (ste) nam kakorkoli pomagali in bili neizmerno prijazni. Dragi Slovenci, hvala vam vsem, zaradi vas je bila naša pot prečudovita!

Romarke Svetovnega dneva mladih WYD08: Alenka Bajd, Darja Bečan, Katja Brvar

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše
Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, KEW, VIC 3101, Phone: 03 9853 1054, Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Poleg prijaznega krščanskega okolja in domače družbe vam nudimo toplo in udobno sobico, okusno domačo hrano, popolno zdravniško nego in vso oskrbo. Slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda je oddaljena le slabih 20 metrov in dostopna po klančini, ki pelje naravnost v prve klopi, rezervirane za stanovalce doma počitka.

Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment" - sprejemni dokument, ki vam ga preskrbi vaš zdravnik. Dnevno tarifo določa Centrelink na osnovi posameznikove pokojnine. Pogoj sprejema v slovenski Dom počitka ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege v popolnem skladu s pravili zveznega ministrstva za zdravstvo. Naš dom spada v tako imenovano kategorijo 'Ageing in place – doživljenjsko ostati v enem prostoru'. Sedaj delamo na tem, da bo stanovalec tudi v primeru najvišje nege lahko ostal v našem domu do smrti ali tako dolgo, kot bo to želel sam ali njegovi svojci.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu? Ali veste, da nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care'. Na primer, če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo očetu ali mami oskrbo v našem domu do 63 dni v enem letu.

V kolikor bi pa le želeli vedeti, kakšno je življenje v domu, zakaj ne bi poizkusili za dva ali tri tedne in se šele potem odločali za stalno preselitev v dom. Življenje v domu matere Romane je kar prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega.

Za vse dodatne podrobnosti in pogoje sprejema pa pokličite prijazno upravnico, gospo Sandro Krnel, in se dogovorite za primeren čas srečanja in ogleda doma. Gospa Sandra je edina pooblaščena oseba, ki vam lahko pravilno odgovori na vsa vaša vprašanja glede slovenskega doma počitka v Kew.

SLOVENIAN
MEDIA HOUSE
PO Box 191, SYLVANIA NSW 2224
Tel: 02 9522 9922
STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV
Domača stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

CITYHOTEL
ljubljana

slovenia
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

restaurant &
summer terrace

convention centre
wi-fi & cyber café

disability friendly
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

hospitality in the ♥ of the city

krajc hotels ltd
dalmatinova 15
si-1000 ljubljana

ACTIVE GROUP
Solutions and Consulting

Dr Tony Lenko
Registered Migration Agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih in drugih viz.

Tel 07 5578 5155
Email tony@activemigration.com
Web www.ActiveMigration.com

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE
Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
***e-mail:* VCA@gov.si**
www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Gregor Kozovinc
Druga sekretarka: Božena Forštnarič
Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30
Konzularne ure so od 10.00 do 12.00.
Embassy of Republic of Slovenia
PO Box 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591
Fax: 02 9519 8889
E-mail: slovcon@emona.com.au

PO Box 188, COOGEE NSW 2034

TOBIN BROTHERS
FUNERALS
Leaders in Service and Care

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Funeral Advice Line
9500 0900
www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS
SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovencem v Melbournu se priporoča kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.
STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133
Tel.:(03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:
Koncem letošnjega novembra je sneg pobelil Ljubljano, Gorenjsko in Štajersko. Tako lep je bil razgled na poti na Brezje pri Taboru in Podbrezjah s pogledom proti očaku Triglavu (27. novembra 2008).

NASLOVNA STRAN SPODAJ:
Novo slovensko svetišče v Avstraliji – kapelica Svete družine z mozaikom Marije Pomagaj na griču Ta Pinu v Bacchus Marshu v bližini Melbourna, na dan blagoslova, 15. novembra 2008.

NOTRANJA STRAN OVITKA - STRAN 2:
Veseli in slovesni trenutki s praznovanj naših jubilejev v Sydneyu, Adelaidi, Melbournu in Geelongu. Vmes pa tudi delovna ekipa pripravlja Misli za pošto, desno od nje pa so letošnji zakonski jubilantje v Kew.

PREDZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 55:
Še praznični utrip iz Wollongonga 9.11.2008. Margaret Hatežič z novo knjigo »V zavetju vseh svetnikov« in prihod Miklavža 7. decembra 2008 v Kew.

ZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 56:
Določili so lokacijo za novo kapelico v Marian Valley v Queenslandu. Po maši v Buderimu. Slavljenci Lojze Jerič (75 let) in zakonca Mirko in Anica Cuderman, ki sta 16.11.2008 v Kew praznovala 45 let zakona.
Čestitamo vsem! Še dve fotografiji z Marian Valley. Anica Cuderman na obisku pri Tilki Guildford. Marija in Franc Vravnik v Samfordu, Brisbane. Po maši na zemljišču Lipe na Gold Coastu 18.10.008. Spodnja fotografija pa prikazuje občestvo ob kapelici na Planinki, 19.10.2008.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI

Marija Anžič: naslovnica zgoraj, 4. Simon Grilj: naslovnica spodaj, 2, 3, 5, 9, 10, 13, 14, 48, 54, 55, 56. Linda in Jože Vuzem: 2, 31, 32. Pater Ciril: 2, 5, 7, 8, 10, 15, 16, 30, 31, 42, 51, 56. Martha Magajna: 2, 6, 16, 17, 19, 26, 27, 28, 29, 55. Gusti Glavnik: 2. Robert Kodrič: 8. Arhiv Nadje Čeh: 15. Arhiv družine Iglič: 15. Pater Darko: 18. Arhiv družine Bedernjak: 21. Štefan Šernek: 21. Florjan Auser: 22, 23, 24, 49. Vesna Hatežič: 25, 26, 55. Pater Janez: 31, 32. Evelyn Spitteri Kojc: 39. Katja Bizilj: 42. Draga Gelt: 43, 44, 45, 46. Ivan Lapuh: 48. Arhiv družine Ferfolja: 54. Arhiv družine Koštrica: 55. Mirko Cuderman: 56.
Hvala vsem sodelavcem Misli!

Čestitke ANGELI FERFOLJA za 70 let. Bog živi!

Birmanec GAL KODRIČ z botrom Jožetom Veedetz, g. škof Metod, birmanec NATHAN MORA z botrom Francem Prosenikom, Kew 16.11.2008. V ospredju Galov brat Kai.

AD CAPRY PTY. LTD.
Shower Screens
Specialised in:
❖ Frameless ❖ Semi Frameless ❖ Framed
SHOWERSCREENS & MIRRORS

AL DVORJAK
0421 782 005
Phone: 1300 501 487
Fax: 02 9631 8283
PO Box 3268
RHODES NSW 2138
sales@adcapry.com.au
www.adcapry.com.au

Misli Thougts - Božje in človeške - Misli Thougts - Božje in človeške

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič, Ljubljana | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com** | Naročnina za leto 2009 je 40 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 80 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjeništvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Florjan Auser | **http://www.glasslovenije.com.au - Tam kliknite na MISLI.** **ISSN 1443-8364**

Dragi dobri ljudje, tudi Vaši slovenski duhovniki, ki delujemo v Avstraliji, Vam hočemo seči v roko in izreči besede voščila za praznik Kristusovega rojstva in za Božji blagoslov v novem letu 2009.
Skupaj z našimi mnogimi sodelavci na pastoralnem, socialnem, kulturnem in vzgojnem področju se trudimo, da bi vrednote evangelija tudi v današnjem svetu in v našem okolju rodile sadove. Ko to delamo, oznanjamo, da Jezus živi in dela tudi danes. Hvala vsem, ki vedno znova odpirate svoje srce živemu Bogu.
Novorojeni, ki danes vstopa v naš svet in čas, naj nas vse blagoslovi in okrepi za pot, ki je pred nami. Našim voščilom se pridružujejo tudi patri in sestre, ki so nekoč delovali v Avstraliji in tudi naši posinovljeni misijonarji.
Hvala Vam za Vaša voščila in za vse dobro, ki ga storite za družino, Cerkev in družbo v svojem okolju. Hvala tudi za Vašo zvestobo naši reviji Misli.
Z ljubljenim Sinom nas blagoslovi Devica Marija!
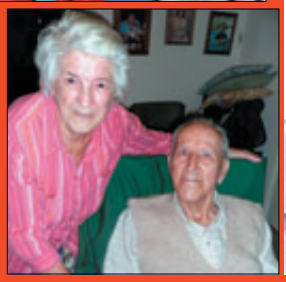
Vaši bratje duhovniki: p. Valerijan Jenko, p. Janez Tretjak, p. Darko Žnidaršič in p. Ciril A. Božič